

**การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

เพียงขวัญ สีนาคม

**การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
สิงหาคม 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยยอนเรศวร**

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ มีสุวรรณ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

สิงหาคม 2563

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ มีสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนแก้ไข
ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง จนการวิจัยสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ปานรดา สรรเสริญ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและวัด
ประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, นางรุจิรา เทพอาจ
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ,
นางปณิตดา คงเกตุ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
โรงเรียนแก่งบ้านยางป่าคาย จังหวัดพิษณุโลก ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย จนทำให้การวิจัยในครั้งนี้สมบูรณ์ สำเร็จลุล่วงและทรงคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
บ้านหาดสองแคว และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเด่นสำโรง ที่ได้ให้ความ
อนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน
ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

เพียงขวัญ สีนาคม

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ผู้ศึกษาค้นคว้า	เพียงขวัญ สีนาคม
ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ มีสุวรรณ
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2563
คำสำคัญ	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, การเสริมต่อการเรียนรู้, ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเด่นสำโรง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือการทดสอบค่าที (t-test dependent)

ผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D.=0.57) และกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.74/77.22 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title THE DELVELOPMENT OF ENGLISH LEARNING ACTIVITIES
 BASED ON SCAFFOLDING TO PROMOTE ENGLISH SPEAKING
 PROFICIENCY FOR GRADE 5

Author Piangkwan Seenakhom

Advisor Associate Professor Wiwat Meesuwan, Ed.D.

Academic Paper Independent study M.Ed. in Curriculum and Instruction,
 Naresuan University, 2020

Keywords English learning activities, scaffolding, English speaking
 proficiency

ABSTRACT

The objective of this study were 1) to create and study the capability of English learning activities based on scaffolding to promote English speaking proficiency of grade 5 students according to criteria 75/75 2) to compare English speaking proficiency before and after using English learning activities based on scaffolding. A sample group consisted of 17 students in grade 5, semester 1, academic Year 2019, Bandensamrong School, Uttaradit. The Instruments used in the study were 1) English learning activities based on scaffolding to promote English speaking proficiency. 2) English speaking proficiency assessment form. The descriptive statistics used on data analysis was basic statistics ($\bar{X}$, S.D) and t-test dependent.

Research findings were as follows: 1) English learning activities based on scaffolding to promote the English speaking proficiency of grade 5 students. The result found that learning activities were suitable in various elements of learning activity in the highest level ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.57). Learning activities were as effective as 75.74/77.22 2) Students who studied by English learning activities based on scaffolding had English speaking proficiency higher than before at the significant level of .05

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และการนำไปใช้.....	10
กิจกรรมการเรียนรู้.....	19
การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding).....	26
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	33
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	59
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	58
ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	78

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	83
ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	88
5 บทสรุป.....	91
สรุปผลการวิจัย.....	91
อภิปรายผล.....	94
ข้อเสนอแนะ.....	99
บรรณานุกรม.....	101
ภาคผนวก.....	105
ประวัติผู้วิจัย.....	193

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	51
2 แสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ หลักสูตรและตัวชี้วัด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	59
3 แสดงหน่วยการเรียนรู้ ชื่อกิจกรรม และจำนวนชั่วโมง.....	62
4 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการส่งเสริมความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษ.....	62
5 แสดงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดและการวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ.....	67
6 แสดงแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	79
7 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	80
8 แสดงการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	85
9 แสดงการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	86
10 แสดงประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการ เสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 คน ตามเกณฑ์ 75/75.....	88
11 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเด่นสำโรง จำนวน 17 คน.....	89

สารบัญญัตินำ (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	107
13 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	112
14 แสดงการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	120
15 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	191
16 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถในการพูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	192

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมของความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยี ทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม บุคคลในสังคมมีการติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมอย่างทั่วถึง ภาษาจึงเป็นตัวกลางในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญของสังคมโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสื่อกลางที่สามารถเข้าใจกันทั่วโลก ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมวิชาการ, 2551) จากผลการสำรวจพบว่าคนไทยสื่อสารภาษาอังกฤษไม่ได้ โดยเฉพาะการพูด

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เนื่องจากการดำเนินชีวิตประจำวัน การปฏิบัติการกิจต่าง ๆ รวมทั้งการติดต่อสื่อสาร การพูดเป็นวิธีที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและจุดประสงค์ของผู้พูดได้เป็นอย่างดี ทักษะการพูด จึงเป็นทักษะที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษมุ่งหวังในเบื้องต้นจากการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือเป็นภาษาที่สอง ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น (Ur, 1998) สอดคล้องกับ Young (1996) ได้กล่าวไว้ว่าการจะเรียนภาษาได้ดีนั้น จะต้องได้รับประสบการณ์หรือการส่งเสริมทักษะการพูดก่อนเป็นอันดับแรก ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนภาษาจะต้องได้รับโอกาสที่หลากหลายในการฝึกฝน หากผู้เรียนไม่ได้มีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาภาษาอย่างต่อเนื่องแล้ว ความสามารถทางทักษะการพูดอาจยากที่จะพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แม้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญดังกล่าวข้างต้นนั้น และถือเป็นทักษะหนึ่งที่ถูกกำหนดไว้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่จากการศึกษาพบว่าการสอบเพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในแต่ละปีไม่ได้มีการวัดทักษะด้านการพูด

ภาษาอังกฤษ หรือแม้กระทั่งการสอบวัดผลในระดับโรงเรียนส่วนใหญ่ก็ไม่มีการวัดและประเมินผลที่ตอบสนองต่อการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน สอดคล้องกับผลการทดสอบของสำนักทดสอบทางการศึกษาพบว่า คะแนน O-NET ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อยู่ในระดับต่ำ (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2560) โดยสาระที่นักเรียนได้คะแนนน้อยที่สุด ได้แก่ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่นเดียวกับผลคะแนน O-NET กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของโรงเรียนบ้านเด่นสำโรง ปีการศึกษา 2560 มีคะแนนเฉลี่ย 24 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2560) นอกจากนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่ามีนักเรียน นักศึกษาตลอดจนประชาชนที่มีการศึกษายังคงแสวงหาสถาบัน สำหรับสอนพิเศษภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีผู้เรียนจำนวนมากที่ต้องการเรียนการพูด ภาษาอังกฤษ จึงสะท้อนถึงปัญหาของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนและ สถานศึกษาที่ผ่านมา ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ที่ตั้งไว้ตลอดจนมีข้อมูลที่น่าเสนอต่อสังคมไทยและทั่วโลกถึงความล้มเหลวของการพูดภาษาอังกฤษของคนไทยมากถึงร้อยละ 99 (Piset Wattanavitukul, 2006) จากผลการสำรวจพบว่าคนไทยพูดภาษาอังกฤษไม่ได้เนื่องจาก ขาดความมั่นใจ กลัวพูดผิด ขาดการฝึกฝน ไม่ชอบภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ถูกหลัก และอิทธิพลจากคนรอบข้าง (Edufirst, ออนไลน์) เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การจัดการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นนี้มีความสำคัญเนื่องจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจะเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป สอดคล้องกับปัญหาที่พบในการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเด่นสำโรง ซึ่งพบว่า นักเรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ จากการสอบถามพบว่านักเรียนมีความกังวล เหนื่อย และกลัวการพูดภาษาอังกฤษ คิดว่าภาษาอังกฤษยาก และตนเองไม่มีความสามารถที่จะพูดได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นบทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ให้การช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสภาพปัญหาที่เผชิญอยู่ในขณะนั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองได้ โดยเป็นการจัดเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวย การให้การช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุน ขณะที่ผู้เรียนกำลังแก้ปัญหาหรือกำลังอยู่ระหว่างเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง (ผู้เรียนกำลังอยู่ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ) ทำให้ผู้เรียนต้องสร้างความรู้ความเข้าใจ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน และปรับการสร้างความรู้

ความเข้าใจภายในตนเอง ให้กลายเป็นความรู้ความเข้าใจใหม่ภายในตนเอง ซึ่งจะส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้ก้าวไปสู่ขั้นหรือระดับพัฒนาการที่สูงขึ้นไป (Wood Bruner and Ross, 1976 p. 98) ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ ช่วยทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษา เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะเอื้อประโยชน์ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการค้นพบ สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูด สื่อสารระหว่างปฏิบัติงานร่วมกับคนอื่น ๆ มากขึ้น ผู้เรียนยังได้พัฒนาทักษะการคิด ซึ่งมีผู้สอนเป็นผู้แนะนำแนวทางในการปฏิบัติงาน ทำให้งานดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ และเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพียงพอที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (จิราพร พวงประดิษฐ์, 2556) สอดคล้องกับ สุกานดา ญาตีพร้อม (2550) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ส่งผลให้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนสูงขึ้น เนื่องจากบรรยากาศในการเรียนรู้เป็นไปอย่างผ่อนคลาย ผู้เรียนสามารถเรียนโดยปราศจากความวิตกกังวล กล้าแสดงออก มั่นใจในการใช้ภาษา เรียนได้อย่างสนุกสนาน เป็นกันเองกับเพื่อน ๆ และผู้สอน ซึ่งผู้สอนจะคอยกระตุ้นและให้กำลังใจผู้เรียน ส่งเสริมการเรียนรู้โดยนำกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ต่าง ๆ มาใช้ อาทิ การตั้งคำถามนำ เกม การให้คำปรึกษา แนะนำ และผู้สอนจะไม่แก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาทันที แต่จะให้ผู้เรียนช่วยกันแก้ไขด้วยกัน ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกอาย หรือประหม่าที่จะพูด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการค้นพบ สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูด สื่อสารระหว่างปฏิบัติงานร่วมกับคนอื่น ๆ มากขึ้น เพียงพอที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว จำนวน 3 คน เพื่อ

ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว จำนวน 9 คน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก โดยการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Jobs จำนวน 12 ชั่วโมง โดย

ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 กิจกรรมตามเนื้อหา ดังนี้

- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 People around me จำนวน 4 ชั่วโมง
- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Name that job จำนวน 4 ชั่วโมง
- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Workplace จำนวน 4 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้
2. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2562 กลุ่มเมืองตรอน 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเด่นสำโรง ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 17 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยมีหน่วยการเลือกเป็นห้องเรียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก โดยการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Jobs จำนวน 12 ชั่วโมง จัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 People around me จำนวน 4 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Name that job จำนวน 4 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Workplace จำนวน 4 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้
ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง เทคนิคการสอนที่ครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือแนะนำผู้เรียน และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้จะขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมและบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมเป็นลำดับจากง่ายไปยาก หรือซับซ้อนน้อยไปจนถึงซับซ้อนมากขึ้นในครั้งต่อไป โดยการช่วยเหลือของผู้สอน จะเป็นการช่วยเหลือในส่วนของการเริ่มต้นปฏิบัติงาน และหาก

ผู้เรียนเกิดความชำนาญในการปฏิบัติแล้ว ความช่วยเหลือจากผู้สอนก็จะค่อย ๆ ลดลงตามลำดับจนผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองในที่สุด

2. **กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้** หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือแนะนำผู้เรียน และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน กิจกรรมการเรียนจะขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมและบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมเป็นลำดับจากง่ายไปยากหรือซับซ้อนน้อยไปถึงซับซ้อนมากขึ้นในครั้งต่อไป โดยการช่วยเหลือของผู้สอน จะเป็นการช่วยเหลือในส่วนของการเริ่มต้นปฏิบัติงาน และหากผู้เรียนเกิดความชำนาญในการปฏิบัติแล้ว ความช่วยเหลือจากผู้สอนก็จะค่อย ๆ ลดลงตามลำดับจนผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองในที่สุด ซึ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. **ชั้นนำเสนอ (Presentation)** เป็นการให้ตัวอย่างทางภาษาแก่ผู้เรียน ในขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้าน การออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟังและฝึกพูดตามเนื้อหาใหม่ ตามต้นแบบการให้ตัวอย่างหรือการสาธิตจากครู โดยออกเสียงให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน 2. การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทางภาษาเดิมมาช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

2. **ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)** เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในรูปแบบภาษาเพื่อจะได้สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารต่อไป ในขั้นนี้จะเป็นการฝึกภาษา เช่น ฝึกการพูด แลกเปลี่ยนข้อมูล การพูดแสดงบทบาทสมมติ ฝึกภาษาด้วยการเล่น เกม การจับคู่ภาพและคำศัพท์ เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การทำกิจกรรมกลุ่ม อาจให้ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความโดดเดี่ยวในการทำงาน 2. การให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนลองผิดลองถูกและได้ฝึกอย่างอิสระ 3. การแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น

3. **ชั้นนำไปใช้ (Production)** เป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง ใน

รูปแบบกิจกรรมฝึกใช้ภาษาที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การนำเสนอผลงาน เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. ชี้นำผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง 2. สะท้อนผลการเรียนเป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับ ของผู้ร่วมสื่อสาร 3. ให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ เพื่อให้รู้สึกสบายใจในการทำกิจกรรม

3. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้จากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเนื้อหาในการพูดสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยกำหนดสถานการณ์ทดสอบให้นักเรียนปฏิบัติ จากนั้นสังเกตความสามารถในการพูดของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูด 5 ด้าน ได้แก่ ความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้ คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร ความพยายามในการสื่อสาร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และการนำไปใช้

- 1.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
- 1.2 คุณภาพผู้เรียน
- 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่เกี่ยวข้อง
- 1.4 คำอธิบายรายวิชา
- 1.5 โครงสร้างรายวิชา

2. กิจกรรมการเรียนรู้

- 2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.2 ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.3 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.5 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

3. การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

- 3.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเสริมต่อการเรียนรู้
- 3.2 ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้
- 3.3 แนวทางการสอนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้
- 3.4 ประโยชน์ของการสอนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้
- 3.5 บทบาทของครูในการใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้

4. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

- 4.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 4.2 หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 4.3 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

5. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

- 5.1 ความหมายของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
- 5.2 องค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
- 5.3 ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 5.4 การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
- 5.5 เกณฑ์การวัดและการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
- 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และการนำไปใช้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตนเอง

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300 - 450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความนิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

พูด/เขียนได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,015 – 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

3. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่เกี่ยวข้อง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และจำนวนการตอบรับ เช่น Hi/ Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you?/ I'm fine. Thank you. And you?/ Hello. I am.../ Hello,...I am... This is my sister. Her name is... /Hello,.../ Nice to see you. Nice to see you too./ Goodbye./ Bye./ See you soon/later./ Good/Very good./ Thanks./ Thank you./ Thank you very much./ You're welcome./ It's O.K. etc.

ชั้น	ตัวชีวิต	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่าย ๆ	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี 1-2 ขั้นตอน
	3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ	คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../ May...?/ I need.../ Help me!/ Can/ Could...?/ Yes.../No,... etc.
	4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an... What is she/he? ...is a/an (อาชีพ) How old/tall...? I am... Is/Are/Can...or...? ...is/are/can... Is/Are...going to...or...? ...is/are going to... etc.
	5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ เช่น I'm.../He/She/It is.../You/We/They are... I/You/We/They like.../He/ She likes...because... I/You/We/They love.../He/ She loves...because... I/You/We/They don't like/love/feel...because... He/ She doesn't like/love/feel...because... I/You/We/They feel...because... etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล วัตถุ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว จำนวน 1-500 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้า อากาศ อารมณ์ ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอน
	2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิ แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลและความหมายของเรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง
	3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	ประโยคที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. ฟัง พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาในการฟัง พูด และอ่าน/เขียน ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

1.4 คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

อ15101 ภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เวลา 80 ชั่วโมง

ศึกษาวิเคราะห์การใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ การขออนุญาต การอ่านออกเสียง ประโยคข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน สรุปใจความสำคัญของบทสนทนา นิทานหรือเรื่องสั้น ๆ เปรียบเทียบโครงสร้างประโยคภาษาไทย และภาษาอังกฤษ การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และท่าทางตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความเหมือนความแตกต่างระหว่างเทศกาลของเจ้าของภาษากับของไทย การให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล การวาดภาพ เขียนแผนผัง การสืบค้น และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการทางภาษา ฟัง พูด อ่าน และเขียน การเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต เทคโนโลยี และ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน

รหัสตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3,ป.5/4

ต 1.2 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3,ป.5/4,ป.5/5

ต 1.3 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3

ต 2.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3

ต 2.2 ป.5/1, ป.5/2

ต 3.1 ป.5/1

ต 4.1 ป.5/1

ต 4.2 ป.5/1

รวมทั้งหมด 20 ตัวชี้วัด

1.5 โครงสร้างรายวิชา

โครงสร้างรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ป. 5

รหัสวิชา อ 15101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลา 80 ชั่วโมง

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การ เรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	Say it again	ต 1.1 ป .5/1 ต 1.1 ป .5/3 ต 1.2 ป .5/1 ต 1.2 ป .5/2 ต 2.1 ป .5/1	ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง พูด ประโยคคำสั่ง ขอร้อง คำขอ อนุญาต และ ให้คำแนะนำง่าย ๆ วาดภาพสัญลักษณ์หรือเครื่องหมาย ตรงตามความหมายของประโยค และข้อความพูดได้ตอบโดยใช้ ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทาง ตามมารยาททางสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ในการ สื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่งคำ ขอร้อง คำขออนุญาต และให้ คำแนะนำง่าย ๆ	12	15
2	Are you ready?	ต 2.2 ป .5/1	บอกความเหมือน/ความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียงประโยคชนิด ต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรค ตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	8	10

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การ เรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
3	Festival and holiday	ต 2.1 ป.5/2 ต 2.1 ป.5/3 ต 2.2 ป.5/2	ตอบคำถาม บอก ความสำคัญ ความเหมือนและ ความแตกต่างของเทศกาลวัน สำคัญ งานฉลอง เทศกาลของ ต่างประเทศกับของประเทศ ไทย และเข้าร่วมกิจกรรมทาง ภาษา รวมทั้งใช้ถ้อยคำน้ำเสียง กิริยาท่าทาง อย่างสุภาพตาม มารยาทสังคม และวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	10	10
4	Job	ต 1.2 ป.5/1 ต 1.2 ป.5/4 ต 1.3 ป.5/1 ต 4.1 ป.5/1	ได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ขอและให้ข้อมูลแสดงความรู้สึกของ ตนเอง แสดงความคิดเห็นของ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่อง ใกล้ตัว ฟัง พูด อ่าน เขียนใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนและสถานศึกษา	12	15
5	In the garden.	ต 3.1 ป.5/1 ต 4.1 ป.5/1 ต 4.2 ป.5/1	รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสาระ การเรียนรู้อื่น และนำเสนอโดยการ พูด และเขียน ใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูล ต่าง ๆ	10	15
6	My Map	ต 1.3 ป.5/2	เขียนภาพ แผนผังและ แผนภูมิ แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ ฟังหรืออ่าน	8	10

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การ เรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
7	I like my school	ต 1.2 ป 5/5 ต 1.2 ป 5/3 ต 1.3 ป 5/3	พูดเขียนแสดงความรู้สึก แสดง ความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ แสดงความต้องการ ขอความ ช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธการให้ ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ ง่าย ๆ	10	10
8	How to read?	ต 1.1 ป .5/2 ต 1.1ป .5/4	อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ ได้ ถูกต้องตามหลักการอ่านบอก ใจความสำคัญและตอบคำถามจาก เรื่องที่ฟังและอ่าน บทสนทนา และ นิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ ได้	10	15
รวมทั้งสิ้นตลอดปี				80	100

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Scaffolding เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ครั้งนี้ ใช้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Job จำนวน 12 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการนำแผนการเรียนรู้ไปสู่การ
ปฏิบัติอย่างแท้จริง เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มุ่งหวังที่จะให้ผู้เรียนได้บรรลุผลการเรียนรู้ที่
คาดหวังหรือบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอนแต่ละครั้งที่ครูสอนตั้งไว้ หากผู้สอนได้ยึด
หลักการสอน หรือจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการกำหนดกิจกรรมเป็นลำดับขั้นตอน ครูผู้สอนจะ
สามารถออกแบบการจัดกิจกรรมที่มีประสิทธิผล ส่งผลให้เด็กได้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
จุดประสงค์ได้

กรมวิชาการ (2551, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการต่าง ๆ ในโรงเรียน ทั้งโดยครูและนักเรียน เช่น การสอนให้นักเรียนค้นคว้าอภิปราย บรรยาย การอบรม การสาธิต การปฏิบัติงาน การจัดนิทรรศการ และ การศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 57) กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของนักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2550, หน้า 186) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือจากการฝึกหัด รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงความรู้ของนักเรียน

ยุพิน พิพิธกุล (2549, หน้า 19) ได้ให้ความหมาย ของกิจกรรมการเรียนรู้ว่า สื่อที่สร้างขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้และก้าวไปตาม ความสามารถของตนเอง เนื้อหาจะถูกแบ่งออกเป็น ส่วน ๆ จากง่ายไป

ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2532, หน้า 114) ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า เป็นระบบการนำสื่อประสมที่ได้จากกระบวนการผลิต และการทำสื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาของแต่ละหน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติหรือวิธีการต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ นำมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทำให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม จะมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง มีผู้กล่าวถึงของความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

วราภรณ์ ศรีวิโรจน์ (2556) กล่าวถึง ความสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม จะมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างแท้จริง นั่นคือกิจกรรมการเรียนรู้ มีผลต่อนักเรียนดังนี้ 1) กระตุ้นความสนใจ สนุกสนาน ตื่นตัวในการเรียน มีการเคลื่อนไหว 2) เปิดโอกาสให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ 3) ปลุกฝังความเป็นประชาธิปไตย การใช้ความสามารถชีวิต 4) ฝึกความรับผิดชอบ การทำงาน

ร่วมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลตามศักยภาพ และคุณลักษณะที่ดี 5) พัฒนาความสามารถกระบวนการต่างๆ เช่น การคิดสร้างสรรค์การสื่อสาร การแก้ปัญหา กระบวนการ กลุ่ม การบริหารจัดการ ฯลฯ 6) ฝึกการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ตลอดชีวิต 7) สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียน กับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ 8) เข้าใจบทเรียนและพัฒนาพัฒนาการนักเรียนในทุก ๆ ด้าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 34) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้การจัดการเรียนรู้ ดำเนินไปอย่างเป็นระบบมีระเบียบ ไม่สับสน เป็นวิธีหนึ่งในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน ทำให้องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ซึ่งจะช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ คือช่วยให้การจัดการเรียนรู้ ดำเนินไปอย่างเป็นระบบมีระเบียบ องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้มีความสอดคล้องกัน เป็นวิธีหนึ่งในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน

3. องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

การสร้างชุดกิจกรรมเป็นการเป็นการนำสื่อหลายๆชนิดมาจัดอย่างเป็นระบบละมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาเพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ มีนักการศึกษาได้กำหนดองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, หน้า 213-216) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย หัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. สารการเรียนรู้
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้
4. การวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้
5. แหล่งการเรียนรู้
6. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง (2560 : หน้า 1) องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. แบบวิเคราะห์หัวข้อวิชา เพื่อจัดทำคำอธิบายรายวิชา
2. คำอธิบายรายวิชา
3. โครงสร้างรายวิชา

4. แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย
5. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายคาบ
6. เครื่องมือวัดและประเมินผล / เกณฑ์ประกอบการประเมินที่ครูออกแบบเอง - แบบวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์พร้อมเกณฑ์ (ประเมิน K P A) - แบบวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ – แบบวัดและประเมินผลสมรรถนะสำคัญ
7. ใบงาน เอกสารประกอบการสอน/แบบทดสอบ ก่อนเรียน หลังเรียน/ แบบทดสอบเก็บคะแนน

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี จะให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจนทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล โดยเฉพาะแนวทางการจัดกิจกรรม ควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ ได้แก่ปัญหา และให้เกิดทักษะกระบวนการสามารถนำไปใช้ในชีวิตรได้

4. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน และมีขั้นตอนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้สอน มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 43) ในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางดังนี้

1. ขั้นก่อนสอน ผู้สอนควรเตรียมในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้ เช่น

1.1 ศึกษาข้อมูลของนักเรียนทุกด้านทั้งด้านความสามารถ สถิติปัญญา ความสนใจ ประสบการณ์เดิม สภาพครอบครัว ฯลฯ โดยอาจจะศึกษาจากระเบียนสะสม แบบสอบถาม หรือจากการสัมภาษณ์พูดคุย

1.2 กำหนดจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ โดยระบุเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเขียนให้ครอบคลุมทั้งด้าน ความรู้ ความคิด ความสามารถกระบวนการและ เจตคติ

1.3 เลือกเนื้อหาที่จะสอน โดยศึกษาจากหลักสูตร คำ อธิบายรายวิชาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จัดเนื้อหาให้ครบและเหมาะสมกับระยะเวลา สภาพนักเรียนและสภาพแวดล้อม

1.4 พิจารณาเลือกเทคนิควิธีสอนหรือกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ เนื้อหา ระยะเวลา สภาพนักเรียนและสภาพแวดล้อม

1.5 จัดเตรียมสื่อการจัดการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและ กิจกรรม

1.6 จัดเตรียมสภาพแวดล้อมทางการเรียน เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โต๊ะเก้าอี้ ป้ายนิเทศ แหล่งวิทยาการ ห้องสมุด ให้เหมาะสมและมีบรรยากาศที่พัฒนาสภาพการเรียนรู้

1.7 กำหนดวิธีการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้

1.8 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนรู้

2. **ขั้นระหว่างสอน** ควรดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนไว้ตามลำดับขั้นดังนี้

2.1 **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน** เป็นขั้นเตรียมความพร้อม ทบทวนความรู้เดิมและสร้างความสนใจแก่นักเรียน ขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลามากนัก

2.2 **ขั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้** เป็นขั้นที่สำคัญอีกขั้นหนึ่ง เป็นขั้นที่ผู้สอนต้องใช้เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ความสามารถต่าง ๆ มาใช้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ผู้สอนต้องเป็นผู้เลือกใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนเอง และต้องปรับเปลี่ยนไปตามสภาพของเนื้อหา กิจกรรมและสภาพของนักเรียน

2.3 **ขั้นสรุป** เป็นขั้นสรุปทบทวนความรู้และย้ำ ความเข้าใจในสิ่งที่ได้เรียนมาทั้งหมด ซึ่งในขั้นนี้อาจมีการวัดผลเพื่อเป็นการทบทวนความรู้ได้ด้วย

3. **ขั้นหลังการจัดการเรียนรู้** เป็นขั้นของการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ มีสิ่งใดที่ควรมีการปรับปรุง เพิ่มเติม แก้ไข เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไปได้ผลดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย ขั้นก่อนสอน ขั้นระหว่างสอน และขั้นหลังการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีความสำคัญ ไม่น้อยกว่ากัน

5. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ความหมาย

เกณฑ์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตกิจกรรมการเรียนรู้จะพึงพอใจ หากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว กิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าต่อการลงทุนผลิตออกเป็นจำนวนมาก

5.2 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า "กระบวนการ" (Process) ของผู้เรียนที่

สังเกตได้จากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบได้

ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจ โดยกำหนดให้เป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อร้อยละของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/58 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติศึกษาอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็มักจะได้ผลเท่านั้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545 หน้า 494-495)

5.3 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) ไปทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในระบบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนที่จะผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

5.3.1 ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:1 (แบบเดี่ยว)

เป็นการทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลางและเด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้อาจได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก

5.3.2 ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:10 (แบบกลุ่ม)

เป็นการทดสอบกับผู้เรียน 6-10 คน (คณะผู้เรียนเก่งกับอ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์

5.3.3 ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:100 (ภาคสนาม)

เป็นการทดสอบกับผู้เรียนทั้งชั้น 40-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545 หน้า 496-497)

เมื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาคสนามแล้ว ให้เทียบค่า E_1/E_2 ที่หาได้จากกิจกรรมการเรียนรู้กับ E_1/E_2 เกณฑ์ เพื่อดูว่าเราจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับ

ประสิทธิภาพให้ถือค่าแปรปรวน 2.5-5% นั่นคือ ประสิทธิภาพของกิจกรรมเรียนรู้ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5% แต่โดยปกติเราจะกำหนดไว้ 2.5% ก็สามารถยอมรับได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ การยอมรับประสิทธิภาพการเรียนรู้มี 3 ระดับ คือ 1) สูงกว่าเกณฑ์ 2) เท่าเกณฑ์ และ 3) ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ

การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม การประเมินส่วนนี้เป็นการพิจารณาว่าเมื่อนำนวัตกรรมการศึกษาภายหลังจากผ่านการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะภูมิหลังคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมายแล้ว ผลจะเป็นประการใดโดยที่การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมมีลำดับขั้นตอนการประเมินดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2556)

1. การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1 : 1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ กับบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มี คุณลักษณะตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้มีคุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง การทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่าการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อตรวจสอบว่า นวัตกรรมนั้นมีความเกี่ยวข้องสร้างแรงจูงใจให้กับ บุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของ กลุ่มเป้าหมายเพียงไร คำสั่ง คำชี้แจง และรายละเอียดที่มีอยู่ในนวัตกรรมนั้นบุคคลเหล่านี้มีความรู้และความเข้าใจหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำ ข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้งานจริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป การประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจึงมุ่งไปที่การค้นหาข้อจำกัดที่ได้จากคำแนะนำบอกเล่าของบุคคลที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนของคุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นสำคัญ เพื่อที่จะนำคำแนะนำ ที่ได้มาปรับปรุงนวัตกรรมตามที่กล่าวนั่นเอง

2. การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น เช่น อาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม (1 : 3) หรือแบบหนึ่งต่อสี่ (1 : 4) ก็ได้ ซึ่งก็หมายถึงต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน แบ่งเป็นมีคุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน ในกรณีการประเมินแบบหนึ่งต่อสาม แต่ถ้าเป็นการประเมินแบบหนึ่งต่อสี่ก็ต้องใช้ จำนวนกลุ่มบุคคลทั้งสิ้น 12 คน การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กนี้จะมีการวิเคราะห์หาค่าบ่งบอกดัชนีหรือเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่าค่า E1 /E2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E1 /E2) ของนวัตกรรม การศึกษาเท่าที่นิยมใช้จะมีตามเกณฑ์ ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การจะใช้

เกณฑ์ ประสิทธิภาพนวัตกรรมการศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่า ด้านนวัตกรรมการศึกษานั้น ๆ มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะ ขาดข้อ หรือมีเนื้อหาสาระค่อนข้างยากก็จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้าเนื้อหาสาระไม่ยาก มากนัก มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนมีลักษณะปานกลางจะนิยมใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80/80 มากที่สุด ในทำนองเดียวกัน ถ้าเป็นนวัตกรรมที่มีเนื้อหาสาระมุ่งปฏิบัติหรือ มุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้าน ทักษะการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากนี้จะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพตามหลักการที่กล่าวแล้ว สิ่งที่น่ามาพิจารณาประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ ก็คือ พื้น ฐานความรู้เดิมหรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมาย ด้วยเช่นกัน

จากการศึกษาผู้วิจัยจึงได้นำขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมโดย กำหนดเกณฑ์และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทางของ รัตนะ บัวสนธิ์ (2556) ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์การหาประสิทธิภาพโดยเน้นกระบวนการและผลลัพธ์ และกำหนด ตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยมีค่าเป็น 75/75

การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเสริมต่อการเรียนรู้

1.1 ทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม (Sociocultural Theory) การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เป็นบทบาทสำคัญในการพัฒนาทางสติปัญญา Vygotsky (1978) กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นโดย ผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรม เขาเชื่อว่าผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้ได้โดยลำพังแต่เกิดจาก การอิทธิพลของการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ ครู เพื่อน หรือคนอื่น ๆ ก็สามารถช่วย พัฒนาการทางปัญญาให้กับเด็กได้โดยการสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เช่น ความสามารถในการพูด ของเด็กนั้นเกิดจากกระบวนการที่ผู้ใหญ่ให้รูปแบบทางภาษาที่ซ้ำ ๆ กันโดยการพูดออกมาดัง ๆ (Think-Aloud Modeling) และปริมาณของการให้ความช่วยเหลือจะลดลงเมื่อเด็กสามารถทำ กิจกรรมได้อย่างสมบูรณ์แล้ว

1.2 ทฤษฎีเรื่องเขตของการพัฒนาได้ (Zone of Proximal Development) Vygotsky (1978) กล่าวว่า เป็นบริเวณที่เชื่อมต่อบริเวณความสามารถของเด็กที่สามารถเรียนรู้หรือกระทำ กิจกรรมสำเร็จได้ด้วยตนเองกับบริเวณที่เด็กจะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อ มีผู้ที่มีศักยภาพสูงกว่าให้ความช่วยเหลือ

กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้พัฒนามาจากทฤษฎีเรื่องเขตของการพัฒนาได้ ตามที่ Slavin (1990) ได้นิยามความหมายเรื่องเขตของการพัฒนาได้ของ Vygotsky ว่าเป็นระยะระหว่างระดับพัฒนาการที่แท้จริง (Actual Developmental Level) ซึ่งเป็นระดับที่นักเรียนทำงานเองตามลำพังโดยกระบวนการแก้ปัญหาอย่างเป็นอิสระ และระดับพัฒนาการตามศักยภาพ (Potential Development Level) ซึ่งเป็นระยะที่นักเรียนทำงานผ่านกระบวนการแก้ปัญหาภายใต้การแนะนำของผู้ใหญ่หรือกับเพื่อนที่มีความสามารถสูงกว่ากิจกรรมการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกันนั้น ส่งเสริมการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพของผู้เรียน เพราะว่าผู้เรียนที่มีวัยใกล้เคียงกัน ลงมือทำงานด้วยกันในเขตของการพัฒนาได้ดีและมีประสิทธิภาพสูงกว่าการทำงานเองตามลำพัง

ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาพรรณ (2543 อ้างถึงใน สุภาพร พันธุ์ชื้อ, 2551) ได้อธิบายถึงเรื่องนี้ว่าเป็นช่วงศักยภาพของบุคคลที่เป็นที่รับรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านเครื่องมือทางวัฒนธรรมของสังคม เช่น ในกรณีของครูทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนในการตอบคำถามใดคำถามหนึ่ง ครูอธิบาย ให้ข้อมูล สอบถามแก้ไขข้อผิดพลาดและกระตุ้นให้นักเรียนอธิบาย โดยกระบวนการทั้งหมดให้เกิดความคิดรวบยอดผ่านกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน แนวคิดนี้ชี้ให้เห็นวิธีการสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนคือ การให้นั่งร้าน (Scaffolding) เพื่อสนับสนุนทั้งทางด้านข้อมูลและความร่วมมือ ทำให้ปัญหาการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องเผชิญมีความสลับซับซ้อนน้อยลง จนถึงจุดที่ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ในที่สุด จากทฤษฎีดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นได้สามารถนำมาแตกเป็นแนวคิดในการสอนการเขียนได้หลายแนวทาง

ตามแนวความคิดนี้ Vygotsky เชื่อว่าเด็กสามารถเรียนรู้วิชาใด ๆ ก็ได้ แม้ว่าเรื่องเหล่านั้นจะอยู่ในระดับที่เหนือกว่าระดับความสามารถของเด็ก ถ้าครูผู้สอนนำ การเสริมต่อการเรียนรู้มาใช้ โดยครูผู้สอนอาจสร้างแรงจูงใจ แนะนำแนวทาง หรือสนับสนุนเมื่อทำกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งเหมือนเป็นการสร้างสะพานเชื่อมสู่ระดับความสามารถที่สูงขึ้นไป ดังนั้น เด็กจะสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่โดยการต่อเติมหรือสานต่อความรู้เดิมกับการช่วยเหลือที่ตนเองได้รับ

2. ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้นิยามความหมายของการเรียนรู้ไว้หลายท่านดังต่อไปนี้

ไวโกตสกี (Vygotsky, 1978) กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หมายถึง การให้ความช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถทำงานได้สำเร็จ โดยผู้เรียนจะไม่สามารถทำงานได้สำเร็จหากไม่ได้รับการช่วยเหลือ การเสริมต่อการเรียนรู้เป็นโครงสร้างชั่วคราวที่ออกแบบสำหรับผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม หลักการสำคัญของการเสริมต่อการเรียนรู้ คือ ผู้สอนต้องประเมินความรู้ ทักษะ และความต้องการของผู้เรียนเพื่อเตรียมหรือเลือกกิจกรรมการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้การช่วยเหลือหรือเสริมต่อการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับพื้นที่รอยต่อ

พัฒนาการของผู้เรียน การช่วยเหลือมีหลายรูปแบบ เช่น การตั้งคำถาม การบอกหรืออธิบาย การสาธิต การชี้แนะการทำงานกลุ่ม การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบก่อนอ่านเรื่องนั้น ๆ เป็นต้น

เอกเกินท์ และเคอชอค (Eggen & Kauchak, 1997) กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ คือ การช่วยเหลือเพื่อให้ผู้เรียนที่ไม่สามารถทำงานได้ตามลำพัง หรือไม่สามารถทำงานให้สำเร็จได้ โดยอิสระ ผลของการช่วยเหลือจะตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ปรับความต้องการให้เข้ากับความสามารถในการปฏิบัติของผู้เรียน ผู้สอนเข้ามาช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการ และปล่อยให้ผู้เรียนเป็นอิสระเมื่อผู้เรียนสามารถทำงานได้เอง รูปแบบของการเสริมต่อการเรียนรู้ที่ใช้ในการสอน เช่น การเป็นต้นแบบการคิดและการคิดออกมามีดัง ๆ การใช้คำถาม การปรับสื่อ การเรียนการสอน และการให้คำแนะนำโดยไม่สั่งเล เป็นต้น

Rachel (2002) กล่าวว่า กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นกลวิธีการสอนที่พัฒนามาจากทฤษฎีเขตของการพัฒนาได้ของ Vygotsky ซึ่งกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเขตของการเรียนรู้ของตนให้กว้างออกไป อาจกล่าวได้ว่า กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นการช่วยเหลือให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้มากกว่าระดับที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ด้วยตนเอง ดังที่ Vygotsky ได้กล่าวถึงนิยามของกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ไว้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้หมายถึง การให้ความช่วยเหลือจากผู้สอนและให้ความช่วยเหลือในปัจจัยอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ให้ก้าวไปถึงระดับต่อไปได้ การเสริมต่อการเรียนรู้เป็นการให้ความช่วยเหลือชั่วคราว โดยที่การเสริมต่อการเรียนรู้จะลดลงเมื่อผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้น

Cotteral (2003) กล่าวว่า กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง กลวิธีการสอนที่ผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนตลอดกระบวนการเรียนของผู้เรียน และเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนตลอดกระบวนการเรียนของพวกเขา เมื่อผู้เรียนมีความสามารถและความมั่นใจเพิ่มขึ้น การเสริมต่อการเรียนรู้จะลดน้อยลง กลวิธีสอนเสริมต่อการเรียนรู้เป็นวิธีสอนที่ช่วยเชื่อมระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้วและสิ่งที่ไม่รู้ ซึ่งผู้สอนจะต้องทราบและเข้าใจว่าผู้เรียนมีความรู้และไม่รู้ในเรื่องใดบ้างเพื่อที่จะสร้างสะพานเชื่อมช่องว่างระหว่างความรู้และความไม่รู้นั้น ดังนั้นวิธีการสอนนี้ส่งเสริมความเป็นตัวตนของผู้เรียน และเป็นกลวิธีการสอนที่เน้นการฝึกฝนสถานการณ์จริง

Marin (2004) และ Van Der Stuyf (2002) กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง กลวิธีที่เลือกงานที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน และผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือจนกว่าผู้เรียนจะสามารถทำงานนั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม การช่วยเหลือของผู้สอน จะเป็น

การช่วยเหลือในส่วนของการเริ่มต้นปฏิบัติงาน และหากผู้เรียนเกิดความชำนาญในการปฏิบัติแล้ว ความช่วยเหลือจากผู้สอนก็จะค่อย ๆ ลดลงตามลำดับ

สรุปได้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง การเรียนรู้ที่ได้รับความช่วยเหลือจากผู้สอน หรือผู้มีความรู้มากกว่า เพื่อให้ผู้เรียนที่ไม่สามารถทำงานให้สำเร็จได้ด้วยตนเองสามารถทำงานได้สำเร็จโดยผู้สอนมีหน้าที่จัดเตรียมข้อมูล กิจกรรมหรือความช่วยเหลือที่เหมาะสมไว้เพื่อสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้การช่วยเหลือผู้เรียนมิได้พึ่งพาเฉพาะผู้สอนแต่เพียงผู้เดียวแต่สามารถเรียนรู้ได้จากบุคคลหรือสังคมรอบข้างผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการที่จะให้ความช่วยเหลือผู้เรียน ผู้สอนต้องประเมินความรู้เดิม หรือทักษะของผู้เรียนก่อน เพื่อที่จะให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม และตรงกับความต้องการของผู้เรียน จากนั้นจึงค่อย ๆ ลดการช่วยเหลือลงและถ่ายโอนความรับผิดชอบในการเรียนรู้หรือทำงานจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน

3. แนวทางการสอนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้

มีนักการศึกษาจำนวนมากได้เสนอแนวทางวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไว้ดังนี้

วูด บรูเนอร์ และรอส (Wood Bruner; & Ross. 1976: 98) ได้เสนอวิธี scaffolding โดยกล่าวว่าวิธีการที่ผู้สอนจะสามารถเสริมศักยภาพให้แก่ผู้เรียน ประกอบด้วย

1. การคัดสรรงานและแจกแจงงานให้เหมาะสม (Recruitment) ในขั้นแรกของการทำงาน ผู้สอนต้องเลือกงานที่เหมาะสม แจกแจงประเด็นที่ผู้เรียนสนใจ และให้เชื่อมโยงกับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในงานนั้น เช่น การสร้างความสนใจในงานที่ทำให้เห็นความสำคัญ เป้าหมายของงาน
2. การลดงานให้เป็นงานย่อย ๆ (Reduction in degree of freedom) เป็นการแจกแจงงานให้เป็นขั้นย่อย ๆ ไม่ซับซ้อน ลดขนาดของงานลง ให้งานมีลักษณะที่ง่ายขึ้น แต่แต่ละขั้นจะมีทักษะที่จำเป็นสำคัญ ๆ ซึ่งจะง่ายต่อการให้ข้อมูลป้อนกลับต่อผู้เรียน ในระยะแรกให้ผู้เรียนทำงานในส่วนที่ทำได้ และคร่ำทำในส่วนที่เหลือ โดยครูผู้สอนจะต้องสะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) เป็นระยะ ๆ สม่่าเสมอ ต่อเนื่องกัน เพื่อให้ผู้เรียนนำผลไปใช้เพื่อเพิ่มระดับการเรียนรู้ในแต่ละขั้นได้อย่างถูกต้อง
3. การสร้างแรงจูงใจอย่างต่อเนื่อง (Direction maintenance) เป็นการรักษาความสนใจของผู้เรียนให้คงอยู่อย่างสม่ำเสมอ โดยสร้างความท้าทาย ให้ผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในระดับเหนือจากระดับที่ผู้เรียนเพิ่งทำงานได้สำเร็จ
4. กำหนดลักษณะสำคัญของสิ่งที่จะเรียนรู้ให้เด่นชัด (Marking critical features) เป็นการชี้ให้เห็นถึงคุณสมบัติสำคัญที่แสดงให้เห็นว่างานนั้นสำเร็จหรือไปถูกทางแล้ว เช่น การเน้น

เสียงเป็นพิเศษในส่วนสำคัญ รวมถึงการบอกข้อบกพร่องหรือความคลาดเคลื่อนในงานที่ทำอยู่ กำหนดลักษณะสำคัญที่ควรพิจารณาของสิ่งที่จะเรียนรู้ให้เด่นชัด (Marking critical features) เช่น ผู้สอนเมื่ออธิบายเนื้อหาสาระบางอย่างที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ก็ควรเน้นเสียงเป็นพิเศษ หรือหากผู้เรียนเกิดความขัดแย้งในการทำความเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ ผู้สอนควรแปลความหมายของ เรื่องที่กำลังเรียนรู้นั้น ๆ เสียใหม่ ด้วยภาษาที่ให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย ๆ และถูกต้องตรงกัน

5. การควบคุมปัญหาหรือความคับข้องใจของผู้เรียน (Frustration control) การแก้ปัญหาหรืองานควรจะมีปัญหาหรือความเครียดอยู่ได้บ้าง ดีกว่าที่จะไม่มีความเครียดเลย ในการทำงานผู้สอนจะต้องช่วยให้ผู้เรียนไม่รู้สึกวิตกกังวลจากความผิดพลาด ไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกเสียหน้าจากความผิดพลาดของตนเอง ผู้สอนดึงส่วนที่ผู้เรียนพอใจมาเป็นประโยชน์ หรือผู้สอนใช้วิธีการอื่น ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเครียดเพียงเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญกว่าคือ ผู้สอน ต้องระมัดระวังความเสี่ยงที่เกิดจากการที่ผู้เรียนพึ่งพาผู้สอนมากเกินไปในระหว่างทำกิจกรรม

6. การสาธิต (Demonstration) เป็นการแสดงตัวอย่างเพื่อเป็นแนวทางการแก้ปัญหา ที่ผู้เรียนเผชิญอยู่และรวมถึงการให้ผู้เรียนเกิดการเลียนแบบและเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมคุณลักษณะ เฉพาะตัวของผู้เรียน

แบรนฟอร์ด และคณะ (Branford, et.al., 2000) ได้เสนอแนวทางในการ scaffolding เสริมต่อการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. ใช้ภาษากระตุ้นและส่งเสริมความสนใจในการทำกิจกรรม
2. ทำกิจกรรมง่ายขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมเหล่านั้นให้สำเร็จได้ด้วย ความกระตือรือร้น

3. ให้แนวทางในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุถึงเป้าหมาย
4. ลดความกังวลใจและความเสี่ยง
5. ให้รูปแบบ และความคาดหวังในกิจกรรมที่ทำ

เอกเกันท์ และเคอชอค (Eggen & Kauchack, 1997) เสนอวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีดังนี้

1. การพูดให้เป็นรูปแบบ หมายถึง ครูให้ตัวอย่างก่อนที่ผู้เรียนจะลงมือปฏิบัติจริง
2. การพูดความคิดออกมาดัง ๆ (Think Aloud) หมายถึง การพูดขั้นตอนที่แสดงถึงความเข้าใจของตนเองออกมาดัง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นภาพของกระบวนการแก้ปัญหาให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3. การตั้งคำถาม หมายถึง การใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใส่ใจและหาทางเลือกในการแก้ปัญหา

4. การใช้สื่อการสอน หมายถึง การปรับสื่อการสอนให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน

5. การใช้คำพูดกระตุ้นและให้แนวทางในการเรียนรู้ หมายถึง การใช้คำพูดหรือใช้ภาษาเขียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นแนวทาง เช่น การใช้คำถามนำหรือกระตุ้นให้ระลึกถึงขั้นตอนหรือบางสิ่งบางอย่างในการเรียนการสอน

เบ็ด และคณะ (Beed, et al., 1991) กล่าวว่า วิธีการ scaffolding เสริมต่อการเรียนรู้มีหลายระดับ คือ

1. ระดับที่ E ครูพูดให้รูปแบบ หมายถึง ครูให้รูปแบบที่ถูกต้องสมบูรณ์แล้วอธิบายเมื่อผู้เรียนพูด หรือข้อความนั้นผิด

2. ระดับ D ครูพูดเพื่อเสริมต่อข้อความ ใช้เมื่อผู้เรียนพยายามจะพูดแต่พูดติดขัด

3. ระดับ C ครูให้องค์ประกอบที่เป็นแนวทางอย่างใดอย่างหนึ่ง ใช้เมื่อผู้เรียนนิ่งเงียบ ไม่แสดงออก หรือได้ตอบ

4. ระดับ B การใช้ยุทธศาสตร์ชี้นำหมายถึง ครูชี้นำทางวาจาเพื่อให้บทสนทนาของผู้เรียนดำเนินต่อไปได้

5. ระดับ A พูดเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจและบอกผลของการปฏิบัติ เมื่อผู้เรียนได้กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปแล้ว

4. ประโยชน์ของการสอนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้

บรูเนอร์ (Bruner, 1986) นักจิตวิทยาทางการศึกษา ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเสริมต่อการเรียนรู้ว่าเป็นเกณฑ์ที่สำคัญในการสร้างกระบวนการที่มีพลังที่ทำให้เกิดสื่อสารในชั้นเรียน (Classroom-discourse) ได้ และจะทำให้ครูมีบทบาทที่กระตือรือร้นได้มากขึ้นในการช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถสร้างเสริมสติปัญญาได้จากการใช้ภาษาเด็กจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมเหล่านั้นอย่างสนุกสนานจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเขาเอง สรุปได้ว่าการเสริมต่อการเรียนรู้มีประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. ทำทนายผู้เรียนในการเรียนรู้และการ ค้นพบเชิงลึก
2. ทำให้ผู้เรียนมุ่งมั่นอยู่กับการ อภิปราย แสดงความคิดเห็นทั้งกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่
3. กระตุ้นผู้เรียนให้กลายเป็นผู้ศึกษา คือผู้ที่รู้จักวิธีการที่จะเรียนรู้
4. เพิ่มความเป็นไปได้ในการบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
5. จัดเตรียมการสอนแบบรายบุคคล ไว้ให้กับผู้เรียนโดยเฉพาะในชั้นเรียนขนาดเล็ก

6. ทำให้มีโอกาสสำหรับการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้เทคนิค scaffolding ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายในการเรียน มีความมุ่งมั่น กระตุ้นให้มีการแสดงความคิดเห็น การอภิปราย กระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้เป็น ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จนสามารถช่วยเหลือให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้

5. บทบาทของครูในการใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้

เนื่องจากการที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อความคิดออกมาได้นั้น มีความสำคัญในกระบวนการเรียนการสอน โดยผู้สอนจะต้องใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการคิดต่อเอง ผู้สอนจึงมีบทบาทดังนี้ (กิตดา ปรัตถจริยา, 2540)

1. ผู้สอนต้องมีส่วนร่วมและควบคุมในการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องวางแผนและเตรียมการในการจัดกิจกรรม
2. ผู้สอนต้องเตรียมการใช้ภาษาพูดกับผู้เรียน เพื่อที่จะตอบสนองและส่งเสริม ในกรณีที่ผู้เรียนไม่อาจตอบสนองการพูดหรือคำถามของผู้สอนได้ในทันที
3. ผู้สอนต้องช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาในการพูด และร่วมมือช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำ และผูกประโยชน์ร่วมกับผู้เรียน
4. ในการใช้คำถามของผู้สอนต้องใช้อย่างมีระบบ คือ เริ่มจากง่ายไปสู่ยาก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านภาษาได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน

Rachael (2002) ได้กล่าวถึงบทบาทครูในการนำการเสริมต่อการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอนไว้ดังต่อไปนี้

1. จูงใจให้ผู้เรียนสนใจในงานที่ต้องปฏิบัติ
2. ปรับงานที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติให้มีความง่ายขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการปฏิบัติ
3. จัดเตรียมการแนะแนวทางเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการ
4. ชี้แจงให้เห็นชัดเจนเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างงานของผู้เรียนและงานในระดับมาตรฐานหรืองานที่ต้องการจะให้เป็น
5. ลดความรู้สึกสับสนหรือความไม่ปลอดภัยของผู้เรียน
6. ให้ตัวอย่างและอธิบายผลกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติให้ชัดเจน

สรุปได้ว่า บทบาทของครูผู้สอนในการใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ คือ มีส่วนร่วมและดูแลในการเรียนรู้ของนักเรียน วางแผนและเตรียมการในการจัดกิจกรรมและงานให้มีความเหมาะสม ช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำของผู้เรียน ใช้คำถามอย่างเป็นระบบ เริ่มจากง่ายไปสู่ยาก

เพื่อผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านภาษาได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน รวมถึงการจูงใจผู้เรียน และสิ่งที่สำคัญ คือ การช่วยเหลือและให้ความสะดวกแก่ผู้เรียนในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในปัจจุบันประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถของบุคคลเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุดหน้า ก้าวทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่เสรีประชาคมอาเซียน ที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน นั้นหมายถึงผู้ที่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบในทุกทาง ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีความสำคัญ ต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยต่อไป ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารได้ จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง โดยเฉพาะครูผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ ตามความต้องการ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียนและชีวิตประจำวัน และแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันได้จริงนั้นคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

1. ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เป็นแนวคิดในการ สอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ ในการสื่อสาร ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการให้ผู้เรียนได้สื่อสารในชีวิตจริง กิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง สื่อที่ใช้ก็เป็นสื่อจริง แต่ก็ได้ละเลยความรู้ด้านไวยากรณ์ เมื่อเกิดความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อสารได้ ครูผู้สอนไม่ควร ชัดจังหวะโดยการแก้ไขให้ถูกต้องทันที ควรแก้ไขเมื่อความผิดพลาดนั้นทำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือสื่อสาร ไม่ประสบความสำเร็จเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Davies & Pearse, 2000 ; Brown, 2001 ; Richard, 2006)

แคนและสเวน (Canale and Swain, 1980) ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Linguistic competence and Grammatical competence) หมายถึงความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจน การสะกดและการออกเสียง

2. ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic competence) หมายถึง การใช้คำ และโครงสร้าง ประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (Discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical form) กับ ความหมาย (Meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

สรุปได้ว่า การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การสอนภาษาให้กับผู้เรียน โดยเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ก็ไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพียงแต่เน้นการนำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสาร จึงเป็นการให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความถูกต้องด้วย ดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด

2. หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีหลักสำคัญดังนี้

1. ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน รูปแบบภาษาที่เรียนจะใช้ได้ สถานการณ์ที่มีความหมาย ครูต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน การฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึก ว่า เมื่อเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้เพิ่มขึ้น สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ

2. จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) คือใช้ทักษะทาง ภาษาทั้ง 4 ประกอบด้วยกริยาทำทาง ที่ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง

3. ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) คือผู้เรียนทำกิจกรรม ใช้ภาษา มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จำเป็นต้องสื่อสารกันจึงจะทราบข้อมูล สามารถเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาท สถานการณ์ สำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ (function)

4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถแสดง ความเห็น หรือระดมสมอง (Brainstorming Activity) ฝึกการทำงานกลุ่มแสดงบทบาทสมมุติ (Role Play) เกมจำลองสถานการณ์ (Simulation) การแก้ปัญหา (Problem Solving) ฯลฯ

5. ฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ทางด้านหลักภาษา (Grammatical Competence) ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา สื่อสารได้คล่อง (Fluency) เน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ (Function)

6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ

7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบ และสนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียน

8. ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน

9. ให้โอกาสผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ

10. ต้องช่วยชี้แนะทางผู้เรียน ให้คำแนะนำ ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พร้อมกับตรวจความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

ลอตตี้ เบเกอร์ และเจเน็ต ออร์ (Lotti Baker and Janet Orr, 2014) ได้เสนอแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนมากกว่าเป็นระเบียบวิธีที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งหมายความว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถสอนด้วยวิธีการและเทคนิคที่หลากหลาย ทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือ หน้าที่หลักของภาษาคือการสื่อสาร และการให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาด้วยการมีส่วนร่วมในการสื่อสารในสถานการณ์จริง ทักษะที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอน แนวนี้คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่วนไวยากรณ์ (การเขียนและการพูด) ยังคงมีความสำคัญแต่จุดต่างอยู่ตรงที่

ไวยากรณ์นั้นจะสอนในบริบทของการสื่อสารที่มีความหมายมากกว่าการแยกสอนไวยากรณ์ต่างหาก

สรุปว่า หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถสอนด้วยวิธีการและเทคนิคที่หลากหลาย หน้าที่หลักของภาษาคือการสื่อสาร และการให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาด้วยการมีส่วนร่วมในการสื่อสารในสถานการณ์จริง

3. ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้สรุปขั้นตอนวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ชี้นำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนทางภาษา (Language Input) แก่ผู้เรียน ซึ่งจัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้าน การออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป

2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในรูปแบบภาษา เพื่อจะได้สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารต่อไป หลังจากที่ผู้เรียนได้รับรู้รูปแบบภาษาว่าเป็นอย่างไร และสื่อความหมายอย่างไร ในขั้นนำเสนอไปแล้ว ในขั้นนี้ควรเป็นการฝึกที่เน้นความหมาย (Meaningful drills) เพราะผู้เรียนมีความ จำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย การฝึกเน้นความหมายมีหลายแบบ เช่น ฝึกการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information gap) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ฝึกด้วยการเล่นเกมที่มีการควบคุมการใช้ภาษา เป็นต้น

3. ชี้นำไปใช้ (Production) เป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น ส่วนผู้เรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษา กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติควรเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีความต้องการและมีจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาด้วยตนเองมากที่สุด อีกทั้งผู้เรียนควรจะได้ประเมินผลการสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับ ของผู้ร่วมสื่อสารด้วย เพื่อให้การสื่อสารเหมือนจริงมากที่สุด

โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ชี้นำเสนอ (Presentation) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) และชี้นำไปใช้ (Production)

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

Nunan (1991) ได้ให้ความหมายของการพูดว่า การพูดนั้นนับเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกของผู้พูดให้กับผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของตน อีกทั้งความสามารถในการพูดยังเป็นการแสดงถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอีกด้วย

Byrne (1986) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดสื่อสารว่าเป็นกระบวนการสองทิศทางที่เกี่ยวข้องกับทักษะการรับรู้ (Receptive Skill) ของผู้ฟังและทักษะการผลิตภาษา (Productive Skill) ของผู้พูด โดยผู้พูดจะทำหน้าที่ส่งรหัส (Encode) เพื่อส่งเจตนาหรือความต้องการ ในขณะที่ผู้ฟังจะถอดรหัส (Decode) หรือตีความสารโดยอาศัยความซ้ำซ้อน (Redundancy) ในตัวภาษาพูด ความรู้ในเรื่องระบบภาษา เช่น เสียงหนักเบาในประโยค ตลอดจนเข้าใจภาษาท่าทางช่วยในการตีความในสารนั้นให้ตรงตามเจตนาของผู้สื่อ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 หน้า 167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด โดยใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

อวยชัย ผกามาศ (2542 หน้า 1-2) กล่าวถึง ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดคือการสื่อสารทางความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยใช้น้ำเสียง ภาษา และกริยาท่าทาง ได้อย่างถูกต้องตามจรรยาบรรณ และประเพณีนิยมของสังคมให้ผู้ฟังรับรู้และได้รับการตอบสนอง

สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การใช้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ รวมถึงท่าทาง ความรู้สึกนึกคิดที่จะถ่ายทอดให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป การพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องเลือกใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมถึงอากัปกิริยาในการพูด (Non-Verbal Language) เพื่อประกอบการพูดให้สอดคล้องได้อย่างเหมาะสมถูกต้องกับโอกาส และวัฒนธรรม ตลอดจนประเพณีนิยมของสังคม ดังนั้น การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนภาษา ผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถทางด้านภาษาหลายด้านประกอบกัน เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยจะต้องถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดที่จะพูดให้ผู้ฟังสามารถฟังเข้าใจ ผู้พูดที่ดีจะต้องพูดให้เหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ต่าง ๆ และมีความคล่องแคล่วในการพูด โดยการเลือกใช้คำพูดที่ถูกต้อง

2. องค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาในการพูดภาษาต่างประเทศนั้น คือ ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับกาลเทศะ ดังเช่น บาสซาร์ด (Bartz, 1989, pp. 18-82) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร คือ 1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) และมีความเข้าใจธรรมชาติในการพูด 2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) คือ ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารออกมา

บาร์ทซ์ (มยุรี ศิริวรรณ . 2537 : 25 ; อ้างอิงมาจาก Bartz .1979.) ได้แยก

องค์ประกอบของการพูดไว้ 5 ประการ

1. ความคล่องแคล่ว (fluency) หมายถึง ความราบรื่น ความต่อเนื่องและความเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ (comprehensibility) หมายถึง การพูดเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด
3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้ (amount of communication) หมายถึง ปริมาณของข้อความ หรือข้อมูลที่ใช้พูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร (quality of communication) หมายถึง ความถูกต้องทางภาษาของข้อความที่จะพูด
5. ความพยายามในการสื่อสาร (effort to communicate) ความพยายามที่จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด โดยใช้คำพูดหรือท่าทางเพื่อการสื่อสาร

คาแนลและสวีน (Canale and Swain, 1980, p.147) กล่าวว่า ความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) และหลักภาษา และไวยากรณ์ (Grammar) เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจข้อความที่ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ (Quality of communication) องค์ประกอบเหล่านี้จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เชื่อมโยงกัน ซึ่งจะทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องจะต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ความสามารถในด้านนี้มีได้เพียงแต่ความสามารถในการเข้าใจและใช้ไวยากรณ์เท่านั้น จะต้องมีความสามารถในองค์ประกอบทั้งหมดทางด้านภาษา คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ เนื่องจากผู้พูดจะสามารถเลือกใช้ถ้อยคำในการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและตรงกับความต้องการ
2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) ผู้พูดสามารถเลือกแบบของภาษาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถพูดสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมตลอดจนจุดประสงค์ในการสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถทางด้านนี้

จะสามารถใช้ภาษาที่แตกต่างไปตามประเภทของการพูด เช่น การอภิปราย การเสนอความคิด หรือ การโต้เถียง เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความหรือการเชื่อมโยงประโยค (Discourse Competence) ตามหลักภาษา หากผู้พูดมีความสามารถทางด้านนี้ จะทำให้ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสนทนา ลำดับก่อน-หลัง และสถานที่ผู้พูดใช้เพื่อแสดงความคิดเห็นมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน จึงทำให้การสนทนาดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) ในการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องมีกลวิธีในการสื่อสาร จึงจะทำให้ผู้พูดเพิ่มศักยภาพทางการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าผู้พูดมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์ไม่ดีพอ หากใช้กลวิธีในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ก็จะทำให้ผู้พูดสามารถดำเนินการสนทนาสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

แคธี (มยุรี ศิริวรรณ . 2537:24-25; อ้างอิงมาจาก Cathy.1977) กล่าวถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในกระบวนการพูด 4 ประการคือ

1. ความคล่องแคล่ว (fluency)
2. ความสามารถในการพูดเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ (comprehensibility)
3. ปริมาณของข้อความที่ใช้ในการสื่อสาร (amount of communication)
4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (quality of communication)

สรุปว่า องค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย การเลือกใช้คำ ประโยค ให้เหมาะสมกับสถานะทางสังคมของผู้พูดและผู้ฟัง มีความคล่องแคล่ว มีความตั้งใจในการสื่อสารตลอดจนมีกลวิธีการเลือก กลวิธีในการสื่อสารเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการสื่อสาร ซึ่งนับว่าเป็นส่วนสำคัญในการพูดเพื่อการสื่อสารที่ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจตรงกับสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คาแรล (Carrall, 1982, p.135) ได้จัดลำดับความสามารถของทักษะทางการพูดไว้ 9 ระดับ ดังนี้คือ

ระดับที่ 1 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย (Non-User)

ระดับที่ 2 หมายถึง ระดับที่ผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent User)

ระดับที่ 3 หมายถึง ระดับที่ผู้ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด ผู้พูดเกิดความผิดพลาดบ่อยๆ

เข้าใจบทสนทนาและรู้รายละเอียดบางส่วน ไม่สามารถจับรายละเอียดได้ จับได้แต่ใจความสำคัญเท่านั้น (Extremely Limited User)

ระดับที่ 4 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาได้ตอบได้ แต่ไม่คล่องแคล่ว ไม่สามารถนำการสนทนา หรือ อภิปรายได้อย่างรวดเร็ว จึงทำให้การสนทนาขาดความต่อเนื่อง (Marginal User)

ระดับที่ 5 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก แต่ยังมีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ จึงทำให้การสื่อสารไม่ชัดเจน ขาดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และทำทางประกอบการพูด (Modest User)

ระดับที่ 6 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการ และปะติดปะต่อเรื่องราวที่พูดได้ หรือ เปลี่ยนหัวข้อที่พูดได้ มีการหยุดพูด หรือ พูดไม่ต่อเนื่องในการสนทนาเป็นบางครั้ง แต่ก็สามารถเริ่มต้นการสนทนาใหม่ได้ (Competence User)

ระดับที่ 7 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ดี สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน มีการเก็บรายละเอียด มีเหตุผล สามารถสนทนาได้เป็นเรื่องราว แต่ยังขาดความคล่องแคล่ว มีความสามารถในการติดตามการสนทนาเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ ส่วนน้ำเสียงยังขาดความมั่นใจ มีการพูดซ้ำข้อความ แต่สามารถโต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Good User)

ระดับที่ 8 หมายถึง ผู้พูดใช้ภาษาได้ดีมาก สามารถพูดหรืออภิปรายอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนาและดำเนินการสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีอารมณ์ร่วมในการโต้ตอบ และใช้กริยาทำทางได้อย่างเหมาะสม (Excellent User)

ระดับที่ 9 หมายถึง ผู้พูดใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ สามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดำเนินการสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง ขยายความได้ ตลอดจนสามารถพูดได้ใจความสำคัญ (Expert User)

Valette and Disick (1972 อ้างถึงใน ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์, 2536) ได้แบ่งระดับความสามารถในการพูดออกเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นกลไก ผู้เรียนสามารถพูดเลียนแบบเสียง ระดับเสียงที่เน้นหนัก จังหวะ มีการหยุดและการออกเสียงเชื่อมระหว่างคำตามแบบเจ้าของภาษาได้ สามารถท่องจำ คำ ประโยค หรือข้อความบทสนทนา ออกเสียงข้อความต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจคำหรือข้อความเหล่านั้น
2. ขั้นความรู้ ผู้เรียนสามารถพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนมาโดยใช้ศัพท์ และไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วอย่างเข้าใจความหมาย
3. ขั้นถ่ายโอน ผู้เรียนสามารถนำเอากฎไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วสร้างรูปประโยคใหม่ ๆ ตามต้องการได้

4. **ขั้นสื่อสาร** ผู้เรียนสามารถแสดงความคิด ความต้องการให้ผู้อื่นรู้ได้โดยเน้นความคล่องแคล่ว ความเข้าใจและความสามารถในการสื่อความมากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์

5. **ขั้นวิพากษ์วิจารณ์** ผู้เรียนสามารถพูดโดยใช้ลีลาการพูด น้ำเสียง คำ และสำนวนได้เหมาะสมกับสถานการณ์

Carroll (1980) ได้จัดระดับความสามารถในการพูดเป็น 9 ระดับ คือ

1. ระดับผู้ไม่สามารถใช้ภาษาได้เลย (Non-user)
 2. ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent)
 3. ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัดมาก (Extremely limited) พูดได้ตะกุกตะกัก เข้าใจผิดบ่อยๆ เข้าใจบทสนทนาในความเร็วปกติได้เพียงเล็กน้อย จึงไม่อาจจะพูดคุยต่อเนื่องได้ด้วยเรื่องราวที่ถูกต้อง จับได้แค่ใจความสำคัญ แต่จับรายละเอียดไม่ได้

4. ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัด (Marginal) สามารถโต้ตอบในการสนทนาได้ แต่ไม่สามารถสนทนาได้ พูดเสนอแนะหรืออภิปรายได้ มีข้อจำกัดในการสนทนาด้วยความเร็วปกติ ขาดความคล่องแคล่ว ถูกต้อง มีปัญหาในการสนทนาอย่างต่อเนื่องแต่ยังแสดงให้เห็นว่าเข้าใจเรื่องที่สนทนาได้ตรงกัน

5. ระดับผู้ใช้ภาษาได้ปานกลาง (Modest) สามารถสื่อใจความสำคัญในบทสนทนาได้แต่ยังขาดลีลาของภาษา และไวยากรณ์ มีความผิดพลาด ต้องถามหรือถูกถามเป็นครั้งคราว เพื่อให้ได้ใจความชัดเจน ขาดความคล่องแคล่ว สามารถเป็นผู้นำในการสนทนาได้ แต่ยังไม่ค่อยน่าสนใจหรือมีลีลาทางภาษา

6. ระดับผู้ใช้ภาษาได้ค่อนข้างดี (Competent) ผู้พูดสามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการได้ติดตามเรื่อง เปลี่ยนเรื่องพูดได้ หยุดหรือตะกุกตะกักเป็นครั้งคราว มีความสามารถในการเริ่มสนทนาได้

7. ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี (Good) ผู้พูดสามารถเล่าเรื่องได้ชัดเจนและมีเหตุผล สามารถสนทนาได้อย่างต่อเนื่องเป็นเรื่องราว แต่ไม่คล่องแคล่วมากนัก สามารถติดตามการสนทนาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงน้ำเสียง มีการพูดตะกุกตะกักหรือพูดซ้ำคำบ้างแต่ได้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก (Very good) ผู้พูดสามารถอภิปรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสนทนาดาเนินเรื่องต่อไป และขยายความได้ตามความจำเป็น แสดงอารมณ์ขัน และได้ตอบการสนทนาด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม

9. ระดับผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา (Expert) ผู้พูดสามารถพูดได้เหมือนเจ้าของภาษาในหัวข้อต่าง ๆ สามารถนาการสนทนา ขยายความ และพูดได้ใจความสำคัญ

กาญจนา ปราบพาล (2530 อ้างถึงใน นนพพัทธ์ เมืองยศ 2552) ได้สรุประดับความสามารถในการพูดตามแบบการทดสอบความสามารถในการพูดของสถาบัน FSI (The Foreign Service Institute) ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ความสามารถในการพูดระดับต้น (Elementary proficiency) ผู้พูดสามารถเข้าใจคำถามและประโยคบอกเล่าอย่างง่าย ๆ โดยถามและตอบได้ด้วยความรู้ทางภาษาที่อยู่ในวงจำกัด

2. ความสามารถในการพูดระดับใช้งานได้ในวงจำกัด (Limited working proficiency) ผู้พูดสามารถพูดในสถานการณ์พื้นฐานทางสังคมได้เช่น การแนะนำตัว การสนทนาอย่างง่ายที่มีได้เตรียมตัวมาก่อน เช่น เรื่องเกี่ยวกับตนเองและครอบครัว

3. ความสามารถในการพูดระดับเริ่มของมืออาชีพ (Minimum professional proficiency) ผู้พูดสามารถสนทนาเรื่องราวต่าง ๆ ด้านอาชีพ และสังคมได้ รวมถึงเรื่องที่ต้องใช้ความรู้เฉพาะสาขา

4. ความสามารถในการพูดระดับมืออาชีพเต็มรูปแบบ (Full professional proficiency) ผู้พูดสามารถพูดได้คล่องแคล่วและถูกต้องในการสนทนาทุกระดับ โดยมีความบกพร่องด้านการออกเสียงและไวยากรณ์น้อยมาก และสามารถโต้ตอบได้อย่างเหมาะสมทุกเรื่องแม้ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย

5. ความสามารถในการพูดระดับเจ้าของภาษา (Native or Bilingual proficiency) ผู้พูดสามารถพูดได้เท่าเทียมกับเจ้าของภาษาผู้ได้รับการศึกษาดี รวมทั้งสามารถใช้ศัพท์สำนวนภาษาพูดและการอ้างอิงทางวัฒนธรรมได้

สรุปได้ว่า ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้คำศัพท์สร้างเนื้อหาที่ถูกต้อง มีสำเนียง ปฏิสัมพันธ์และความคล่องแคล่วในการพูด กล่าวได้ว่า ระดับความสามารถในการพูดเป็นสิ่งที่แสดงถึงความสามารถในการสื่อสารของผู้พูดด้วย

4. การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

Heaton (1990; Weir, 1993; Underhill, 2000 อ้างถึงใน บัญชา อยู่ยง, 2551) ได้กล่าวว่า การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษนั้น สามารถดำเนินการก่อนเรียน ในระหว่างเรียนและหลังเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถและพัฒนาการของนักเรียน โดยมีรูปแบบและวิธีการดังนี้

1. การเล่าเรื่องหลังจากการได้อ่านแล้ว (Re-telling Stories) นักเรียนจะอ่านเรื่องที่กำหนดให้ในใจ แล้วจึงเล่าเรื่องที่อ่านนั้นให้ครูฟัง

2. การสัมภาษณ์ เป็นการทดสอบทักษะการฟังที่ดีที่สุดแบบหนึ่ง เนื่องจากนักเรียนจะอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นจริง การสัมภาษณ์จะเริ่มต้นด้วยการให้นักเรียนบอกรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ ที่อยู่ งานอดิเรก สิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบ เป็นต้น ผู้สัมภาษณ์อาจจะขอให้นักเรียนสะกดชื่อหรืออ่านตัวเลข หมายเลขโทรศัพท์ รหัสไปรษณีย์ ในการประเมินการพูดด้วยการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์ จะต้องทำให้นักเรียนรู้สึกสบายใจในระหว่างการสนทนา

3. การใช้ภาพ เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ใช้ทดสอบทักษะการพูด วิธีการใช้ภาพในการประเมินผล มีวิธีต่าง ๆ ดังนี้

3.1 การบรรยายภาพ ให้นักเรียนบรรยายภาพเป็นกลุ่ม อธิบายถึงคน วัตถุและสถานที่ต่าง ๆ ในภาพ ผู้ประเมินไม่ควรถามคำถามเกี่ยวกับภาพมากเกินไป แต่ควรกระตุ้นให้นักเรียนเป็นฝ่ายพูด

3.2 การเปรียบเทียบภาพ นักเรียนจะได้รับภาพที่คล้ายกันเป็นคู่ จากนั้นจะหาจุดต่างกันในภาพของตนโดยจะไม่มองภาพของอีกฝ่ายหนึ่ง นักเรียนจะถามคำถามและตอบรับ หรือปฏิเสธคู่สนทนา

3.3 การจัดลำดับภาพ การจัดลำดับภาพเล่าเรื่องเพื่อใช้ทดสอบการพูดของนักเรียนโดยผู้ประเมินควรแนะนำให้นักเรียนใช้ภาษาในรูปอดีตมากกว่าการบรรยายสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น การลำดับภาพจะแสดงให้เห็นถึงกระบวนการในการกระทำสิ่ง ๆ ใด

3.4 การบอกเส้นทางตามแผนที่ นักเรียนจะได้รับแผนที่แล้วให้นักเรียนอีกคนหนึ่งบอกเส้นทางไปตามแผนที่ หากสอบเป็นคู่ นักเรียนคนหนึ่งจะเป็นคนบอกเส้นทาง อีกคนหนึ่งจะปฏิบัติจามทางบนแผนที่

4. การถ่ายโอนข้อมูลโดยการบรรยายภาพชุด นักเรียนจะได้รับภาพชุดเรียงลำดับเหตุการณ์ และมีเวลาศึกษาภาพชุดเหล่านั้น จากนั้นนักเรียนจะต้องเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ในภาพโดยใช้ภาษาในรูปอดีตกาล

5. การทดสอบการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ การให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติง่าย ๆ สามารถทำได้โดยการกำหนดบทบาท และสถานการณ์ให้นักเรียนอย่างชัดเจน นักเรียนจะไม่มีเวลาเตรียมตัวล่วงหน้า โดยจะแสดงตามบทบาทและสถานการณ์ที่ได้รับ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ได้เสนอรูปแบบการทดสอบความสามารถในการพูดไว้ 3 ประเภท ได้แก่

1. การพูดเดี่ยว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็น หรือการกล่าววิพากษ์วิจารณ์ เทคนิควิธีการวัดความสามารถประเภทนี้ มักเป็นวิธีการทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะการพูดตามเนื้อหาที่ได้เตรียมมา

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนา ซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคลสองคน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการสอบ เป็นผู้ป้อนคำถามให้นักเรียนได้แสดงทักษะการพูดของตน การสนทนามักเริ่มต้นด้วยการทักทาย เพื่อให้นักเรียนได้คลายเครียดหรือความวิตกกังวลที่เกิดขึ้น และช่วยให้คุ้นกับสถานการณ์การสอบได้ดีขึ้น ต่อจากนั้นจะเป็นการเข้าสู่เรื่องที่มุ่งทดสอบ ซึ่งอาจเป็นเรื่องทั่วไปตามบทบาทสมมุติที่กำหนดให้นักเรียน เช่น การถามทิศทาง การจองบัตรชมดนตรี การสั่งอาหารในภัตตาคาร หรือเป็นการพูดแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เช่น การศึกษา เหตุการณ์ปัจจุบัน การพูดเกี่ยวกับแผนการในอนาคตของตนเอง เช่น การศึกษาต่อ การทำงาน เป็นต้น

3. การอภิปรายหรือโต้วาที ซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการให้คะแนนนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้ มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน

เนื่องจากการพูดเป็นการสื่อสารที่อาศัยท่วงท่าวาจา ความชัดถ้อยชัดคำน้ำเสียง ประกอบกับการใช้ภาษา การประเมินความสามารถในการใช้ทักษะพูดจึงควรคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ได้แก่

1. การออกเสียง ว่าชัดเจนหรือไม่เพียงใด การลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลงการเว้นจังหวะในการพูด

2. ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องและเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดหรือไม่ และผู้พูดสามารถใช้อย่างได้ผลหรือไม่

3. ศัพท์สำนวนที่ใช้ว่าเหมาะสมและได้ความหมายหรือไม่

4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ว่าถูกต้องหรือไม่ (ข้อ 1-4 อาจมีน้ำหนักน้อยกว่าการประเมินข้อ 5-8 เช่น อาจเป็นสัดส่วน 2:3)

5. ใจความสำคัญของการพูด

6. รายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งพร้อมทั้งการให้เหตุผล

7. การสรุปประเด็นหรือการขมวดท้ายการพูด

8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังที่พูดด้วยโดยการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม เช่น กลวิธีการสอดแทรกคำพูดของผู้ฟัง การนำเข้าสู่การพูดของตนเองอย่างราบรื่น ไม่ห้วนไม่ใช้การขัดคออย่างไม่สุภาพ กลวิธีการขึ้นต้นและลงท้ายการพูดที่เหมาะสม

Heaton (1990) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) มีการทดสอบความสามารถในการพูดออกเสียงในลักษณะกิจกรรม ดังนี้

1.1 การอ่านออกเสียง (Read aloud) เรื่องที่นำมาอ่านควรเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เช่น อ่านคำแนะนำ หรือจดหมายให้ผู้ฟัง ฟัง วิธีการทดสอบคือครูให้เวลานักเรียนดูเนื้อหาที่ต้องอ่าน 2-3 นาที ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เหมาะสมที่ครูเห็นว่าจะใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

1.2 การเล่าเรื่องซ้ำ ๆ (Re-telling stories) การทดสอบย่อยนี้ให้ประโยชน์มากกว่าการอ่านออกเสียง คือ นักเรียนจะได้อ่านในใจจากเรื่องที่ครูเตรียมประมาณ 2-3 นาที แล้วนำมาเล่าให้ผู้ฟังฟังจุดประสงค์ของการทดสอบนี้จะให้คะแนนผู้สอบในส่วนที่เป็นการออกเสียงเท่านั้น จะไม่คำนึงว่าผู้ทดสอบจะเล่าเรื่องถูกหรือไม่

2. การใช้ภาพ (Using pictures) ภาพมีประโยชน์มากสำหรับการทดสอบทักษะการพูด สิ่งแรกที่ครูควรคำนึงถึงคือ การเลือกภาพ เพราะภาพจะมีผลต่อการใช้ภาษาของผู้ทดสอบ ขั้นตอนต่อมาครูควรแน่ใจว่า ผู้ทดสอบได้เห็นภาพประมาณ 2-3 นาที ก่อนพูดบรรยายเหตุการณ์จากภาพ สุดท้ายครูควรระลึกเสมอว่าภาพเป็นการทดสอบย่อยที่ดีที่สุดสำหรับการประเมินผลใน ส่วนหนึ่งของบทเรียน มากกว่าเป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบ เพราะการใช้ภาพในการทดสอบการพูด จะเสียเวลามาก ซึ่งการทดสอบโดยใช้ภาพมีหลายลักษณะ ดังนี้

2.1 ภาพเพื่อการบรรยาย (Pictures for description) เป็นการทดสอบโดยผู้ทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบบรรยายรูปภาพง่าย ๆ เช่น รูปถ่ายหรือโปสเตอร์ โดยอธิบายว่าคนในภาพกำลังทำอะไร สิ่งของในภาพอยู่ที่ใด เกิดอะไรขึ้นในภาพ ผู้เข้ารับการทดสอบอาจพูดจากการใช้จินตนาการจากภาพ ผู้ทดสอบไม่ควรถามคำถามจากภาพมากเกินไป

2.2 ภาพเพื่อการเปรียบเทียบ (Pictures for comparison) เป็นการทดสอบที่น่าสนใจมากขึ้น คือ ผู้ทดสอบจะให้รูปภาพที่คล้ายกันกับผู้เข้ารับการทดสอบ 2 คน ๆ ละหนึ่งใบให้ผู้เข้ารับการทดสอบพูดเพื่อหาสิ่งที่แตกต่างจากภาพที่ตนเองถืออยู่

2.3 การลำดับภาพ (Sequences of pictures) เป็นวิธีการทดสอบ โดยผู้ทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบเล่าเรื่องจากภาพตามลำดับเหตุการณ์ ซึ่งเป็นการทดสอบรายบุคคล ถ้าผู้

ทดสอบต้องการทดสอบเป็นคู่ ก็สามารถทำได้โดยนำภาพทั้งหมดมาปนกัน ให้ผู้เข้ารับการทดสอบทั้งคู่ช่วยกันพูดลำดับเหตุการณ์จากภาพ

2.4 ภาพกับวงคำพูดสนทนา (Pictures with speech bubbles) เป็นการทดสอบการพูดที่ต้องการให้ผู้เข้ารับการทดสอบเดาส่วนที่อยู่ในวงคำพูด ซึ่งเป็นประโยคหรือคำที่คนในภาพสนทนา แต่ผู้ทดสอบตัดส่วนนั้นทิ้งไป อาจเป็นภาพการ์ตูนขำขัน การ์ตูนทั่วไป หรือภาพที่เป็นเรื่องราวต่าง ๆ การทดสอบนี้ใช้ทดสอบได้ทั้งรายบุคคลและรายคู่ จุดประสงค์ของการทดสอบแบบนี้คือ ผู้ทดสอบจะให้คะแนนคำพูดที่ผู้เข้ารับการทดสอบพูด แต่จะไม่หักคะแนนถ้าผู้ทดสอบเดาคำพูดของคนในภาพไม่ถูกต้อง

2.5 แผนที่ (Maps) เป็นการทดสอบที่ต้องการให้ผู้ทดสอบบอกทิศทาง โดยผู้ทดสอบเตรียมแผนที่ และคำสั่ง สำหรับทดสอบรายบุคคล ในกรณีที่ต้องการทดสอบรายคู่ผู้ทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบคนหนึ่งเป็นผู้ถามทาง อีกคนหนึ่งเป็นผู้บอกทาง

3. การสัมภาษณ์ปากเปล่า (Oral interview) เป็นการทดสอบความสามารถในการพูดที่ดีมาก โดยครูจะถามผู้ทดสอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ งานอดิเรก สิ่งที่ชอบทำ สิ่งที่ไม่ชอบทำ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ทดสอบรู้สึกสบายใจที่จะตอบ อีกทั้งผู้สัมภาษณ์ยังได้รับข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ทดสอบอีกด้วย ในการทดสอบโดยการสัมภาษณ์นั้น มีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง ดังนี้

3.1 การถามคำถาม (Asking questions) ผู้ทดสอบไม่ควรทำการสัมภาษณ์กลายเป็นการถามคำถาม มากกว่าการทดสอบทางการศึกษา ดังนั้น ผู้ทดสอบควรเลือกคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ที่จะนำไปสู่คำถามที่น่าสนใจ และเตรียมพร้อมที่จะได้ตอบสนทนาในสิ่งที่ผู้เข้ารับการทดสอบตอบกลับมา กล่าวคือ ให้ผู้เข้ารับการทดสอบได้รับบรรยากาศของการสนทนาพูดคุย และเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการทดสอบพูดให้มาก ๆ

3.2 การให้คะแนน (Marking) ไม่ควรให้คะแนนต่อหน้าผู้เข้ารับการทดสอบเพื่อลดความตื่นเต้นและความเครียดของผู้เข้ารับการทดสอบ ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการพูด

3.3 การทดสอบผู้เรียนเป็นคู่ (Testing students in pairs) เป็นการทดสอบที่จะช่วยลดความเครียดให้กับผู้เข้ารับการทดสอบ อีกทั้งผู้ทดสอบจะได้ทดสอบความสามารถระหว่างผู้เข้ารับการทดสอบในระดับเดียวกัน เช่น นักเรียนกับนักเรียน โดยผู้ทดสอบอาจให้ผู้เข้ารับการทดสอบเตรียมคำถามของตนเอง แล้วนำมาสัมภาษณ์คู่สนทนาของตนเอง

กาญจนา ปราบพาล (2530) ได้เสนอแนะวิธีการวัดความสามารถทางการพูดไว้ 3 แบบ คือ การพูดคุย การสัมภาษณ์ และการแสดงบทบาทสมมติ

ศุภรัตน์ ภัทรานนท์ (2532) ได้สรุปว่า การวัดและประเมิน ผลทักษะการพูดสามารถวัดด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1. วัดเฉพาะทักษะการพูดเช่น พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้
2. วัดทักษะการพูดสัมพันธ์กับทักษะอื่น เช่น ฟัง-พูด อ่าน-พูด เขียน-พูด เป็นต้น
3. วัดทักษะการพูดโดยตรงคือ ให้พูดในสภาพที่เป็นจริงหรือในสถานการณ์จำลองที่สมจริง
4. วัดทักษะการพูดทางอ้อม ใช้วิธีการสัมพันธ์กับการพูดโดยตรง เช่น การระลึก โดยการใช้ผู้เรียนอ่านบทสนทนาที่ข้อความบางตอนที่ขาดหายไปแล้วเลือกคำตอบที่ให้มาเติมหรือเขียนสมบูรณ์โดยถือว่าการตอบผู้เรียนต้องออกเสียงในใจก่อน
5. วัดจุดย่อยขององค์ประกอบต่าง ๆ ทางภาษาได้แก่ ระบบเสียง ศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ เป็นการวัดความสามารถทางภาษา
6. วัดทักษะรวมสรุป เป็นการวัดความสามารถในการสื่อความหมายด้วยการพูดซึ่งต้องใช้ความรู้ทางภาษา และความสามารถทางอื่น ๆ เช่น การให้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้
  - 6.1 สนทนาเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่
  - 6.2 แสดงบทบาทสมมติ เช่น พูดโทรศัพท์ แสดงละครสั้น ๆ
  - 6.3 พูดบรรยายภาพ หรืออ่านข้อความแล้วเล่าหรือพูดสรุป
  - 6.4 พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้
  - 6.5 พูดอธิบาย พูดบรรยาย รายงาน พูดโน้มน้าว ได้แย้ง
  - 6.6 พูดภาษาอังกฤษจากเรื่องราวภาษาไทย
  - 6.7 ครูสัมภาษณ์ผู้เรียน หรือผู้เรียนจับคู่สัมภาษณ์กันเอง
  - 6.8 ตอบแบบทดสอบแบบเติมคำในช่องว่าง
  - 6.9 ตอบคำถามที่เกี่ยวกับภาพการ์ตูนเป็นชุดเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสามารถใช้เหตุผลและสรุปอ้างอิงได้จากเนื้อเรื่อง

สรุปได้ว่า ในการวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้น เห็นได้ว่ามีหลายรูปแบบและวิธีการ ผู้ประเมินสามารถเลือกใช้และปรับใช้เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประเมินที่ตั้งไว้ โดยในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวทางการวัดและประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติตามสถานการณ์ทดสอบ จากนั้นครูสังเกตความสามารถในการพูดของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูด

5. เกณฑ์การวัดและการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

Clark (1972 อ้างถึงใน กมลวรรณ โดมศรีฟ้า, 2551) เสนอเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความสามารถทางการพูด 4 ระดับ เริ่มจากระดับ 1 ซึ่งเป็น ระดับเริ่มเรียนไปจนถึงระดับ 4 ซึ่งเป็นระดับการสื่อสาร โดยแบ่งหัวข้อดังนี้

1. การออกเสียง

ระดับ 1 ยังพูดได้ตอบไม่ได้

ระดับ 2 ออกเสียงผิด ๆ พูดเข้าใจยาก

ระดับ 3 ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว

ระดับ 4 ออกเสียงถูกต้อง

2. คำศัพท์

ระดับ 1 ใช้คำศัพท์ผิดและได้ตอบไม่ได้

ระดับ 2 ใช้ศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ยังใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้

ระดับ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้ศัพท์ได้เหมาะสม

ระดับ 4 ใช้ศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์

3. โครงสร้างไวยากรณ์

ระดับ 1 โครงสร้างไวยากรณ์ผิดไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด

ระดับ 3 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับ 4 ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งการใช้ศัพท์หรือโครงสร้างไวยากรณ์

4. ความคล่อง

ระดับ 1 พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือได้ตอบไม่ได้

ระดับ 2 พูดแล้วพูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อโดยเริ่มต้นใหม่

ระดับ 3 บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งหยุดติดตะกุกตะกัก

ระดับ 4 บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

ปิยธิดา วงศ์ไช (2547) ได้เสนอแนวทางการประเมินความสามารถทางการพูดของผู้เรียนตามสภาพจริง โดยใช้แบบประเมินความสามารถตามมาตราส่วน 6 ระดับ แบบ The Schulz Communicative Competence Scale และ The Bartz scale ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว

คะแนน 0 พูดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อกันจนไม่สามารถสื่อสารได้

คะแนน 1 พูดซ้ำมากไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้น ๆ หรือประโยคที่ใช้กันอยู่
เป็นประจำ

คะแนน 2 มีความล่งเลบ่อย และพูดตะกุกตะกัก บางประโยคไม่สมบูรณ์

คะแนน 3 มีความล่งเลในการพูดบางครั้งบ้างคราว มีตะกุกตะกักบ้างเพราะ
พูดประโยคใหม่และต้องจัดเรียงคำ

คะแนน 4 พูดได้อย่างสบายและราบรื่น แต่ยังไม่รู้ว่าจะใช้เจ้าของภาษาเมื่อ
พิจารณาจากความเร็วและความสม่ำเสมอของการพูด

คะแนน 5 พูดได้ทุกหัวเรื่องอย่างสบายและราบรื่นคล้ายเจ้าของภาษา

2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

คะแนน 0 ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนพูดเลย

คะแนน 1 เข้าใจเพียงเล็กน้อยที่เป็นส่วนย่อย ๆ หรือคาเดียว ๆ

คะแนน 2 เข้าใจบางกลุ่มคาและบางวลี

คะแนน 3 เข้าใจเอกัตถประโยค (Simple sentences) ที่สั้น ๆ

คะแนน 4 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนใหญ่

คะแนน 5 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดมาทั้งหมด

3. ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร

คะแนน 0 ผู้เรียนมิได้นำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเลย

คะแนน 1 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดน้อยมาก

คะแนน 2 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดบ้าง

คะแนน 3 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดพอสมควร

คะแนน 4 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเป็นส่วนมาก

คะแนน 5 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดทั้งหมด

4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร

คะแนน 0 คำพูดที่ผู้เรียนพูดไม่ถูกต้องเลย

คะแนน 1 มีคำพูดที่ถูกต้องตามโครงสร้างน้อยมาก

คะแนน 2 มีคำพูดที่ถูกต้องบ้างแต่มีปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษามาก

คะแนน 3 มีคำพูดที่ถูกต้องมากแต่มีปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษามาก

คะแนน 4 มีคำพูดที่ถูกต้องเป็นส่วนมาก มีปัญหาด้านโครงสร้างน้อยมาก

คะแนน 5 คำพูดถูกต้องเกือบทั้งหมด

5. สำเนียง

คะแนน 0 ออกเสียงผิด ๆ จนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจบ่อยครั้ง

คะแนน 1 ออกเสียงผิดมากบ่อยครั้ง และลงเสียงหนักผิด

คะแนน 2 สำเนียงยังเป็นไทย ทำให้ต้องตั้งใจฟัง และการออกเสียงผิดบางครั้ง ทำให้เข้าใจผิดด้านไวยากรณ์และคำศัพท์

คะแนน 3 สำเนียงยังเป็นไทยอยู่บ้างและออกเสียงผิดบางครั้ง แต่ก็ยังสามารถเข้าใจได้

คะแนน 4 ออกเสียงไม่ผิดเด่นชัด แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา

คะแนน 5 ออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษาแทบจะไม่มีสำเนียงไทย

6. ความพยายามในการสื่อสาร

คะแนน 0 หยุดเงียบเป็นเวลานานโดยไม่ใช้ความพยายามพูดให้จบความ

คะแนน 1 พยายามที่จะสื่อสารน้อยมาก แต่ยังขาดความกระตือรือร้น

คะแนน 2 พยายามที่จะสื่อสารบ้างแต่ยังแสดงความไม่สนใจ

คะแนน 3 พยายามที่จะสื่อสารแต่ไม่รู้จักใช้ท่าทางช่วย

คะแนน 4 พยายามที่จะสื่อสารและรู้จักใช้ท่าทางช่วย

คะแนน 5 พยายามเป็นพิเศษที่จะสื่อสารโดยใช้ทั้งภาษาพูดและท่าทางเพื่อการแสดงออก

สรุปได้ว่า เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้น เห็นได้ว่ามีหลายรูปแบบและวิธีการ ผู้ประเมินสามารถเลือกใช้และปรับใช้เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประเมินที่ตั้งไว้ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้เกณฑ์การวัดและประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของ Barth (1979) โดยวัดองค์ประกอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 5 ด้าน ได้แก่

1. ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความราบรื่น ความต่อเนื่องและความเป็นธรรมชาติในการพูด

2. ความเข้าใจ หมายถึง การพูดเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด

3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้ หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่ใช้พูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ

4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร หมายถึง ความถูกต้องทางภาษาของข้อความที่จะพูด

5. ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด โดยใช้คำพูดหรือท่าทางเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	การส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
1. ชี้นำเสนอ (Presentation)	1. การสาธิต 2. การกระตุ้น ความรู้เดิม ของผู้เรียน	ครูนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริง โดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้าน การออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟังและฝึกพูดตามเนื้อหาใหม่ ตามต้นแบบการให้ตัวอย่างหรือการสาธิตจากครู โดยออกเสียงให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน 2. การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทางภาษาเดิมมาช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ	การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่อง และการแสดง ท่าทาง ประกอบการพูด

ตาราง 1 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการ เรียนรู้ภาษา เพื่อการ สื่อสาร	เทคนิคการ เสริมต่อการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	การส่งเสริม ความสามารถ ในการพูด ภาษาอังกฤษ
2. ชั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)	1. การทำ กิจกรรมกลุ่ม 2. การให้ เวลาที่ เพียงพอแก่ ผู้เรียนในการ ฝึกการ สนทนา ภาษาอังกฤษ 3. การ แนะนำ คำศัพท์ที่ หลากหลาย	ผู้เรียนฝึกภาษา เช่น ฝึกการพูดแลกเปลี่ยน ข้อมูล การพูดแสดงบทบาทสมมติ ฝึกภาษา ด้วยการเล่นเกม การจับคู่ภาพและคำศัพท์ เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการ เรียนรู้ ได้แก่ 1. การทำกิจกรรมกลุ่ม อาจให้ ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน เพื่อช่วยให้ ผู้เรียนไม่เกิดความโดดเดี่ยวในการทำงาน 2. การให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการฝึก การสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนลอง ฝึกลองถูกและได้ฝึกอย่างอิสระ 3. การ แนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น	การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่อง และการแสดง ท่าทาง ประกอบการ พูด
3. ชั้นนำไปใช้ (Production)	1. ชี้นำ 2. สะท้อนผล การเรียนรู้เป็น ระยะ 3. ให้ผู้เรียน เป็นผู้ทำ กิจกรรม อย่างอิสระ	ผู้เรียนนำคำรูปแบบประโยคตามเนื้อหาที่ เรียนและฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็น สถานการณ์จริงด้วยตนเอง ในรูปแบบ กิจกรรมฝึกใช้ภาษาที่หลากหลาย เช่น การ เล่นเกม การทำชิ้นงาน การนำเสนอผลงาน เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการ เรียนรู้ ได้แก่ 1. ชี้นำผู้เรียนให้สามารถใช้ ภาษาได้อย่างถูกต้อง 2. สะท้อนผลการเรียน เป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการ	การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่อง และการแสดง ท่าทาง ประกอบการ พูด

ตาราง 1 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการ เรียนรู้ภาษา เพื่อการ สื่อสาร	เทคนิคการ เสริมต่อการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	การส่งเสริม ความสามารถ ในการพูด ภาษาอังกฤษ
สื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับ ของผู้ร่วม สื่อสาร 3. ให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมอย่าง อิสระ เพื่อให้รู้สึกสบายใจในการทำกิจกรรม			

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

นางสาวจิราพร พวงประดิษฐ์ (2556) ได้ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2) ศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ โดยให้มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ระดับสูงขึ้นไป กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนดงมันพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำนวน 26 คน รูปแบบการวิจัยเป็นการทดลองขั้นต้น (Pre - Experimental Designs) โดยใช้การทดลองหนึ่งครั้งวัดผลหลังเรียน (One - Shot Case Study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้เวลา 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ตอน 11 ข้อ 3) แบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ และ 4) แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยร้อยละ 71.85 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 73.07 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนมีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับสูงขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 76.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

สุกานดา ญาติพร้อม (2550) ได้ศึกษา การบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับก้าวหน้า โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนก่อน และหลังการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่บูรณาการกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน อำเภอ เมือง จังหวัด ขอนแก่น ผู้เรียนได้รับการทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อนและหลังจากได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่บูรณาการกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นเวลา 20 คาบเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่บูรณาการกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

รวี ศิริปริชยากร (2558) ได้ศึกษากลวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพผ่านการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) พบว่า ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน และทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญมากที่สุดทักษะหนึ่ง บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด อันมี 3 วิธี ได้แก่ 1. การให้เวลาผู้เรียนในการสนทนา/ตอบคำถามอย่างเพียงพอ, 2. การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนมาใช้ในการสนทนา/ตอบคำถาม และ 3. การแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลายแก่ผู้เรียนเพื่อใช้ในการสนทนา/ตอบคำถาม ถ้าครูสามารถนำวิธีการดังกล่าวไปประยุกต์ในการสอนภาษาอังกฤษก็จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน การให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการสนทนา/ตอบคำถามจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษ การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนมาใช้ในการสนทนา/ตอบคำถาม จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น และการแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลายแก่ผู้เรียนเพื่อใช้ในการสนทนา/ตอบคำถาม จะช่วยให้ครูเข้าถึงความต้องการของผู้เรียนเพื่อครูสามารถให้ผลตอบรับ และสามารถประเมินได้ว่าทักษะการพูดของผู้เรียนดีขึ้นหรือไม่

สมเจตน์ พันธุ์พรม (2560) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนอ่านแบบเมตาคอกนิชันและการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนอ่านแบบเมตาคอกนิชันและการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ 2 ประการ คือ 1) เพื่อสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีการสอนอ่านแบบเมตาคอกนิชันและการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนอ่านแบบเมตาคอกนิชันและการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา กลุ่มทดลองคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/9 โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนอ่านแบบเมตาคอกนิชันและการเสริมต่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

กรวิภา ปานศักดิ์ (2560) ได้ศึกษา การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์และการนำเสนอ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ เรื่องจำนวนจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์และการนำเสนอ เรื่อง จำนวนจริง การจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) เสริมสร้างความรู้เพื่อเตรียมความพร้อม 2) จำลองแบบอย่างของงานเขียน 3) การเขียนงานร่วมกัน และ 4) การเขียนอย่างอิสระ โดยใน 3 ขั้นตอนแรกจะมีวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ 6 แบบ ได้แก่ 1) RefExt (H) 2) LingFea (H) 3) StrucFea (H) 4) AskImp (L) 5) RepCor (L) และ 6) IndPro (L) กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมการสื่อสารคณิตศาสตร์และการนำเสนอของนักเรียน ใบกิจกรรมและแบบวัดความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา พบว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารทาง

คณิตศาสตร์และการนำเสนอ คือ การสนับสนุนให้นักเรียนได้ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน การเลือกตัวอย่างที่ดีในการอธิบาย เพื่อให้นักเรียนได้สังเกตรูปแบบการแสดงแนวคิด การแสดงเหตุผล หรือการเขียนแสดงวิธีทำ โดยใช้ภาษาและสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ที่ถูกต้อง การให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนและครู รวมถึงการได้ฝึกการเขียนอธิบายด้วยตัวเอง โดยครูจะคอยให้ความช่วยเหลือนักเรียนตามระดับความสามารถ ด้วยการเลือกใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้จาก 6 รูปแบบ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ ส่วนใหญ่มีความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์และการนำเสนอในเรื่อง จำนวนจริง อยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถพูดหรือเขียนอธิบายโดยใช้ภาษาหรือสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ได้ สามารถแสดงแนวคิดหรือเหตุผล โดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ในการอ้างอิง สามารถถ่ายทอดความรู้ทางคณิตศาสตร์ได้ถูกต้อง ชัดเจนและเป็นระบบ รวมถึงสามารถแปลงโจทย์คณิตศาสตร์ไปสู่รูปแบบที่เข้าใจง่ายได้ถูกต้อง

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

Seyedeh Zahra Arfaei Zarandi (2016) ได้ศึกษาการเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ที่มีต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวอิตาลี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวอิตาลีจำนวน 60 คน ได้มาจากการเลือกแบบสุ่ม ในการทดสอบ Oxford Placement Test (OPT) โดยกลุ่มทดลองจะได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ กลุ่มควบคุมจะได้รับการสอนแบบปกติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบที่ (independent sample t-test) ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Levi McNeil (2012) ได้ศึกษา การพูดเพื่อเสริมต่อการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า คำถามมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่เป็นเรื่องยากที่ผู้เรียนภาษาที่สองจะเข้าใจได้ การพูดคุยเพื่อเสริมต่อการเรียนรู้ของครูสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้มากขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวิธีการดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. แหล่งข้อมูล

การสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีแหล่งข้อมูล ดังนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม ประกอบด้วย

- 1.1.1 อาจารย์ปานรดา สรรเสริฐ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและวัดประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- 1.1.2 นางรุจิรา เทพอาจ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1
- 1.1.3 นางปนัดดา คงเกตุ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนแก่งบ้านยางป่าคาย จังหวัดพิษณุโลก

1.2 ขั้นตอนทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา

1.3 ขั้นตอนทดลองแบบกลุ่ม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว จำนวน 9 คน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75

2. ตัวแปร

การสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีตัวแปรดังนี้

2.1 ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ค่าความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 คะแนน จึงถือว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม)

2.2 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ (ตามเกณฑ์ 75/75)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ มีเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

3.1 กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.3 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเนื้อหาที่ประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านชื่อกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ และด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.2 แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเนื้อหาที่ประเมิน 6 ด้าน คือ ด้านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านสาระการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

4.3 แบบประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

5. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1 การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

5.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ และการนำไปใช้ ร่วมกับหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านเด่นสำโรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

ตาราง 2 แสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ หลักสูตรและตัวชี้วัด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)
Jobs	สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ต 1.2 ป.5/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และจำนวนการตอบรับ เช่น Hi/ Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you?/ I'm fine. Thank you. And you?/ Hello.	2

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)
		<p>I am.../ Hello,...I am... This is my sister. Her name is... /Hello,.../ Nice to see you. Nice to see you too./ Goodbye./ Bye./ See you soon/after./ Good/Very good./ Thanks./ Thank you./ Thank you very much./ You're welcome./ It's O.K. etc.</p>	
	<p>ตัวชี้วัด ต 1.2 ป.5/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p>	<p>คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an... What is she/he? ...is a/an (อาชีพ) How old/tall...? I am... Is/Are/Can...or...? ...is/are/can... Is/Are...going to...or...? ...is/are going to... etc.</p>	4

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)
	มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร ความคิดรวบยอด และ ความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการ พูดและการเขียน ตัวชี้วัด ต 1.3 ป.5/1 พูด/เขียนให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ บุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรม ต่าง ๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว จำนวน 1-500 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้า อากาศ อารมณ์ ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอน	3
	สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษา ต่างประเทศ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ตัวชี้วัด ต 4.1 ป.5/1 ฟัง พูด และ อ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาในการฟัง พูด และ อ่าน/เขียน ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและ สถานศึกษา	3
		รวม	12

2) ศึกษาเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Jobs เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาในการสอน โดย ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 กิจกรรม ดังนี้

ตาราง 3 แสดงหน่วยการเรียนรู้ ชื่อกิจกรรม และจำนวนชั่วโมง

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	ชื่อกิจกรรม	จำนวน ชั่วโมง
1		People around me	4
2	Jobs	Name that job	4
3		Workplace	4
รวม			12

5.1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และหลักการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ชี้นำเสนอ (Presentation) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) และชี้นำไปใช้ (Production)

5.1.4 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	การส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
1. ชี้นำเสนอ (Presentation)	1. การสาธิต 2. การกระตุ้น ความรู้เดิม ของผู้เรียน	ครูนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริง โดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้าน การออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และ	การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่อง และการแสดง

ตาราง 4 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการ เรียนรู้ภาษา เพื่อการสื่อสาร	เทคนิคการ เสริมต่อการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	การส่งเสริม ความสามารถ ในการพูด ภาษาอังกฤษ
		โครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับ สถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป โดยครูใช้ เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การ สาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟังและฝึกพูดตาม เนื้อหาใหม่ ตามต้นแบบการให้ตัวอย่างหรือ การสาธิตจากครู โดยออกเสียงให้ถูกต้อง ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน 2. การ กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียน ได้นำประสบการณ์ทางภาษาเดิมมาช่วยใน การฝึกพูดภาษาอังกฤษ	ทำทาง ประกอบการพูด
2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)	1. การทำ กิจกรรมกลุ่ม 2. การให้ เวลาที่ เพียงพอแก่ ผู้เรียนในการ ฝึกการ สนทนาภาษา อังกฤษ 3. การแนะนำ คำศัพท์ที่ หลากหลาย	ผู้เรียนฝึกภาษา เช่น ฝึกการพูดแลกเปลี่ยน ข้อมูล การพูดแสดงบทบาทสมมติ ฝึก ภาษาด้วยการเล่นเกม การจับคู่ภาพและ คำศัพท์ เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริม ต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การทำกิจกรรม กลุ่ม อาจให้ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความโดดเดี่ยวใน การทำงาน 2. การให้เวลาที่เพียงพอแก่ ผู้เรียนในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนลองผิดลองถูกและได้ฝึกอย่าง อิสระ 3. การแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ ชัดเจนขึ้น	การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความ คล่อง และการ แสดงทำทาง ประกอบการพูด

ตาราง 4 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการ เรียนรู้ภาษา เพื่อการสื่อสาร	เทคนิคการ เสริมต่อการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	การส่งเสริม ความสามารถ ในการพูด ภาษาอังกฤษ
3. ชี้นำไปใช้ (Production)	1. ชี้นำ 2. สะท้อนผล การเรียนรู้เป็น ระยะ 3. ให้ผู้เรียน เป็นผู้ทำ กิจกรรมอย่าง อิสระ	ผู้เรียนนำคำรูปแบบประโยคตามเนื้อหาที่ เรียนและฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่ เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง ในรูปแบบ กิจกรรมฝึกใช้ภาษาที่หลากหลาย เช่น การ เล่นเกม การทำชิ้นงาน การนำเสนอผลงาน เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการ เรียนรู้ ได้แก่ 1. ชี้นำผู้เรียนให้สามารถใช้ ภาษาได้อย่างถูกต้อง 2. สะท้อนผลการ เรียนเป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผล การสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับ ของผู้ ร่วมสื่อสาร 3. ให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม อย่างอิสระ เพื่อให้รู้สึกสบายใจในการทำ กิจกรรม	การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความ คล่อง และการ แสดงท่าทาง ประกอบการพูด

5.1.5 นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แนะนำ และปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5.1.6 นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้แก่

- 1) อาจารย์ปานรดา สรรเสริญ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและวัดประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
  - 2) นางรุจิรา เทพอาจ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
  - 3) นางปนัดดา คงเกตุ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนแก่งบ้านยางป่าคาย จังหวัดพิษณุโลก
- เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และให้ข้อเสนอแนะโดยระดับความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้เกณฑ์การประเมินของ บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 160-166) ดังนี้

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
5	เหมาะสมมากที่สุด
4	เหมาะสมมาก
3	เหมาะสมปานกลาง
2	เหมาะสมน้อย
1	เหมาะสมน้อยที่สุด

5.1.7 นำผลการตรวจประเมินให้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มาหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, หน้า 160-166)

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยให้ค่าเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงถือว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม

5.1.8 นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาปรับปรุง แก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5.1.9 นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา

5.1.10 นำกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว จำนวน 9 คน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ตาม ขั้นตอนของ รัตนะ บัวสนธ์ (2556)

5.1.11 ศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการของ รัตนะ บัวสนธ์ (2556) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป

5.1.12 ปรับปรุงกิจกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จัดทำกิจกรรมการเรียนรู้ ฉบับสมบูรณ์

5.2 การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามกิจกรรมที่ได้ออกแบบไว้ จำนวน 3 กิจกรรม เวลาทั้งหมด 12 ชั่วโมง โดยมีวิธีการสร้าง ดังนี้

5.2.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ และการนำไปใช้

5.2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และหลักการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ และศึกษาเนื้อหา เรื่อง Jobs เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 เรื่อง และสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ดังนี้

- 1) มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด
- 2) สาระสำคัญ
- 3) สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย
- 5) กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ โดยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือแนะนำผู้เรียน และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้จะขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมและบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมเป็นลำดับจากง่ายไปยาก หรือซับซ้อนน้อยไปถึงซับซ้อนมากขึ้นในครั้งต่อไป โดยการช่วยเหลือของผู้สอน จะเป็นการช่วยเหลือในส่วนของการเริ่มต้นปฏิบัติงาน และหากผู้เรียนเกิดความชำนาญในการปฏิบัติแล้ว ความช่วยเหลือจากผู้สอนก็จะค่อย ๆ ลดลงตามลำดับจนผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง ในที่สุด
- 6) การวัดประเมินผล เป็นการประเมินผลด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้
- 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตัวชี้วัด ชื่อแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค การเสริมต่อการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร ตัวชี้วัด ต 1.2 ป.5/1 พูด/เขียน โต้ตอบในการสื่อสารระหว่าง บุคคล ต 1.2 ป.5/4 พูด/เขียนเพื่อ ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ	ด้านพุทธิพิสัย 1. นักเรียนสามารถบอกชื่อ ความหมาย และอธิบายเกี่ยวกับ อาชีพต่าง ๆ ได้ ด้านทักษะพิสัย 2. นักเรียนสามารถ อ่านออก เสียง พูดให้ข้อมูล ถาม ตอบ เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้ ด้านจิตพิสัย 3. นักเรียนเห็นคุณค่าในการ	กิจกรรมที่ 1 People around me 1. ครูนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับ อาชีพต่าง ๆ ทบทวนและเสนอ คำศัพท์ใหม่ ยกตัวอย่างบัตร ภาพพร้อมทั้งรูปแบบประโยค He is.... / She is..... Is she a ....? / Is he a ....? 2. ครูสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟัง และฝึกพูดตามเนื้อหาใหม่ โดย

ตาราง 5 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค การเสริมต่อการเรียนรู้
<p>ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ เรื่องใกล้ตัว</p> <p>ต 1.3 ป.5/1พูด/เขียนให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และ เรื่องใกล้ตัว</p>	<p>เรียนรู้ภาษาอังกฤษ</p>	<p>ออกเสียงให้ถูกต้องตาม สถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน</p> <p>3. กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำ ประสบการณ์ทางภาษาเดิมมา ช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ</p> <p>4. ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม โดย ให้ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียน อ่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิด ความโดดเดี่ยวในการทำงาน</p> <p>5. ผู้เรียนฝึกใช้รูปแบบประโยค เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ครูเปิด วีดีโอเพื่อกระตุ้นให้นักเรียน จดจำได้ง่ายขึ้น นักเรียนฝึกพูด ตามรูปแบบประโยคที่แต่งขึ้น เอง จับคู่เพื่อฝึกสนทนา เรียนรู้ ด้วยตัวเองอย่างอิสระ โดยครูให้ เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการ ฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนลองผิดลองถูกและ ได้ฝึกอย่างอิสระ นอกจากนี้ครู จะแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สื่อ ความหมายได้ชัดเจนขึ้น</p> <p>6. ครูชี้ให้ผู้เรียนให้สามารถใช้</p>

ตาราง 5 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค การเสริมต่อการเรียนรู้
		<p>ภาษาได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งสะท้อนผลการเรียนเป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสาร โดยครูเป็นผู้แนะแนวทางแก้ไข</p> <p>ข้อผิดพลาดกับนักเรียน</p> <p>7. ผู้เรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียน และทดสอบบทสนทนา</p>
<p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร ตัวชี้วัด ต 1.2 ป.5/1 พูด/เขียน ได้ตอบในการสื่อสารระหว่าง บุคคล ต 1.3 ป.5/1 พูด/เขียนให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและ เรื่องใกล้ตัว</p>	<p>ด้านพุทธิพิสัย</p> <p>1. นักเรียนสามารถบอกชื่อ ความหมาย และอธิบายเกี่ยวกับ อาชีพที่บุคคลต่าง ๆ ทำได้ ด้านทักษะพิสัย</p> <p>2. นักเรียนสามารถ อ่านออก เสียง พูดให้ข้อมูล ถาม ตอบ ตามรูปแบบประโยคเกี่ยวกับ อาชีพต่างๆ ได้ ด้านจิตพิสัย</p> <p>3. นักเรียนเห็นคุณค่าในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ</p>	<p>กิจกรรมที่ 2 Name that job</p> <p>1. ครูนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับ อาชีพต่าง ๆ ทบทวนและเสนอ คำศัพท์ใหม่ ยกตัวอย่างบัตร ภาพพร้อมทั้งรูปแบบประโยค What does she/he do? .... What do you want to be?....</p> <p>2. ครูสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟัง และฝึกพูดตามเนื้อหาใหม่ โดย ออกเสียงให้ถูกต้องตาม สถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน</p> <p>3. กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำ ประสบการณ์ทางภาษาเดิมมา ช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ</p> <p>4. ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม โดย</p>

ตาราง 5 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค การเสริมต่อการเรียนรู้
		<p>ให้ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความโดดเดี่ยวในการทำงาน</p> <p>5. ผู้เรียนฝึกใช้รูปแบบประโยคเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ครูเปิดวิดีโอเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนจดจำได้ง่ายขึ้น นักเรียนฝึกพูดตามรูปแบบประโยคที่แต่งขึ้นเอง จับคู่เพื่อฝึกสนทนา เรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างอิสระ โดยครูให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนลองผิดลองถูกและได้ฝึกอย่างอิสระ นอกจากนี้ครูจะแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น</p> <p>6. ครูชี้แนะผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งสะท้อนผลการเรียนเป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการทำงานของตนเองจากผลสะท้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสาร โดยครูเป็นผู้แนะแนวทางแก้ไขข้อผิดพลาดกับนักเรียน</p>

ตาราง 5 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค การเสริมต่อการเรียนรู้
<p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร ตัวชี้วัด ต 1.2 ป.5/1 พูด/เขียน ได้ตอบในการสื่อสารระหว่าง บุคคล ต 1.2 ป.5/4 พูด/เขียนเพื่อ ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว ต 4.1 ป.5/1 ฟัง พูด และ อ่าน/เขียนในสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา</p>	<p>ด้านพุทธิพิสัย 1. นักเรียนสามารถบอกชื่อ ความหมาย และอธิบายหรือ ยกตัวอย่าง เกี่ยวกับสถานที่ ทำงานของอาชีพต่าง ๆ ได้ ด้านทักษะพิสัย 2. นักเรียนสามารถ อ่านออก เสียง พูดให้ข้อมูล ถาม ตอบ ตามรูปแบบประโยคเกี่ยวกับ สถานที่ทำงานของอาชีพ ต่าง ๆ ได้ ด้านจิตพิสัย 3. นักเรียนเห็นคุณค่าในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ</p>	<p>7. ผู้เรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียน และทดสอบบทสนทนา</p> <p>กิจกรรมที่ 3 Work place</p> <p>1. ครูนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับ สถานที่ทำงานของอาชีพต่าง ๆ ทบทวนและเสนอคำศัพท์ใหม่ ยกตัวอย่างบัตรภาพพร้อมทั้ง รูปแบบประโยค Whose tools are these? .... Where does she/he work? ..</p> <p>2. ครูสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟัง และฝึกพูดตามเนื้อหาใหม่ โดย ออกเสียงให้ถูกต้องตาม สถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน</p> <p>3. กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำ ประสบการณ์ทางภาษาเดิมมา ช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ</p> <p>4. ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม โดย ให้ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียน อ่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิด ความโดดเดี่ยวในการทำงาน</p> <p>5. ผู้เรียนฝึกใช้รูปแบบประโยค เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ครูเปิด วีดีโอเพื่อกระตุ้นให้นักเรียน</p>

ตาราง 5 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค การเสริมต่อการเรียนรู้
		<p>จดจำได้ง่ายขึ้น นักเรียนฝึกพูดตามรูปแบบประโยคที่แต่งขึ้นเอง จับคู่เพื่อฝึกสนทนา เรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างอิสระ โดยครูให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนลองผิดลองถูกและได้ฝึกอย่างอิสระ นอกจากนี้ครูจะแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น</p> <p>6. ครูชี้ให้ผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งสะท้อนผลการเรียนเป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสาร โดยครูเป็นผู้แนะแนวทางแก้ไข</p> <p>ข้อผิดพลาดกับนักเรียน</p> <p>7. ผู้เรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียน และทดสอบบทสนทนา</p>

5.2.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่

ปรีกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แนะนำ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของ อาจารย์ที่ปรึกษา

5.2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และให้ข้อเสนอแนะ ได้แก่

- 1) อาจารย์ปานรดา สรรเสริญ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและวัดประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- 2) นางรุจิรา เทพอาจ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาคูค้อเขต 1
- 3) นางปณิตดา คงเกตุ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนแก่งบ้านยางป่าคาย จังหวัดพิษณุโลก

โดยระดับความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้เกณฑ์การประเมินของ บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 160-166) ดังนี้

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
5	เหมาะสมมากที่สุด
4	เหมาะสมมาก
3	เหมาะสมปานกลาง
2	เหมาะสมน้อย
1	เหมาะสมน้อยที่สุด

5.2.5 นำผลการตรวจประเมินให้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546 หน้า 160-166)

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยให้ค่าเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน

1.00 คะแนน จึงถือว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม

5.2.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุง แก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5.2.7 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์

5.3 การสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลการเรียนรู้ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ลักษณะของแบบประเมินเป็น Rubrics score 4 ระดับ

5.4 การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในขั้นตอนการสร้างและประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่

5.4.1 แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้

สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีรายการประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านชื่อกิจกรรม ด้านจุดประสงค์ของกิจกรรม และด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.4.2 แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีรายการประเมิน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านสาระการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

5.4.3 แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

สร้างแบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยประเมินความตรงเชิงเนื้อหาระหว่างสถานการณ์ รายการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การศึกษาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้

6.1.1 คำนวณหาค่าความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

6.1.2 นำผลการตรวจประเมินให้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2546, หน้า 160-166)

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์พิจารณาความเหมาะสมจะต้องมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 คะแนน จึงถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม

6.2 การศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

6.2.1 นำคะแนนจากการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว จำนวน 3 คน มาวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาของกิจกรรมการเรียนรู้

6.2.2 นำคะแนนจากการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว จำนวน 9 คน มาคำนวณประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75 โดย

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เฉลี่ยที่เกิดจากการทำกิจกรรมทดสอบระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เฉลี่ยที่เกิดจากการทำกิจกรรมทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค การเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 75

โดยใช้สูตรการหาประสิทธิภาพ E1/E2 ของ รัตนะ บัวสนธ์ (2556) วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 การคำนวณค่าความเหมาะสมเพื่อใช้ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการ เรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้สถิติดังนี้

7.1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

7.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{(x-\bar{x})^2}{n-1}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X = ข้อมูลแต่ละค่า

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

7.2 การคำนวณหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ = ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
 N = จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

7.3 การศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ใช้สูตร การหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 (รัตนะ บัวสนธ์, 2556) ดังนี้

7.3.1 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum X_1}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X_1$ แทน คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในระหว่างเรียนของผู้เรียนทุกคน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในระหว่างเรียน

7.3.2 การคำนวณหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum X_2}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum X_2$ แทน คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทุกคน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1 แหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2562 กลุ่มเมืองตรอน 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเด่นสำโรง ปีการศึกษา 2562 จำนวน 17 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง โดยมีหน่วยการสุ่มเป็นห้องเรียน

2.2 ตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.3.1 กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.3.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2.5 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบสังเกตพฤติกรรม โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubrics score 4 ระดับ โดยมีกระบวนการสร้างดังนี้

2.5.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ องค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ วิธีการวัดผลและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ตาราง 7 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	พูดต่อเนื่อง ราบรื่น เป็นธรรมชาติ แต่ก็ มีสะดุดเป็นบางครั้ง	โต้ตอบสนทนา ไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดยการ เริ่มต้นใหม่	พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยค หรือโต้ตอบไม่ได้
2. ความเข้าใจ	สื่อความหมายได้ และใช้ศัพท์ได้ เหมาะสมในทุกสถานการณ์	สื่อความหมายได้ เป็นส่วนใหญ่ ใช้ ศัพท์ได้เหมาะสม	ใช้ศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ยังใช้ศัพท์ใน เหตุการณ์นั้นได้	ใช้คำศัพท์ผิด และโต้ตอบการ สนทนาไม่ได้
3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้	ใช้ปริมาณ ข้อความจำนวน 1-2 ข้อความในการพูดเพื่อให้ผู้ฟัง เข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความ จำนวน 3-4 ข้อความในการพูด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณ ข้อความจำนวนมากในการพูด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ไม่สามารถพูดให้ ผู้ฟังเข้าใจได้
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร	ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการเลือกใช้ คำศัพท์ และ โครงสร้าง ไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้อย่าง ถูกต้อง มี ข้อผิดพลาด เล็กน้อย	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์เบื้องต้น ผิด ใช้วลีถูกต้อง บ้าง	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ผิด ไม่ สามารถสื่อสาร ได้
5. ความพยายามในการสื่อสาร	แสดงท่าทางการ พูดเป็นธรรมชาติ ไม่ติดขัด เชนอายุ พูดได้ตามบทบาท และสถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง อย่างมั่นใจ	แสดงท่าทางการ พูดไม่เป็นธรรมชาติ ติดขัด เชนอายุ เล็กน้อย พูดได้ตรง ตามบทบาทและ สถานการณ์ สบตา กับผู้ฟังบางครั้ง	แสดงท่าทางการ พูดไม่เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เชนอายุ พูดไม่ ตรงตามบทบาท และสถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง บางครั้ง	แสดงท่าทางการ พูดไม่เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เชนอายุ พูดไม่ ตรงตามบทบาท และสถานการณ์ ไม่กล้าสบตา กับ ผู้ฟัง

2.5.3 นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ

2.5.4 ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.5.5 นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา หรือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ได้แก่

1) อาจารย์ปานรดา สรรเสริญ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและวัดประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

2) นางรุจิรา เทพอาจ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

3) นางปณิตดา คงเกตุ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนแก่งบ้านยางป่าคาย จังหวัดพิษณุโลกโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อนั้นสามารถวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ตรงจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อนั้นสามารถวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ตรงจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อนั้นไม่สามารถวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ตรงจุดประสงค์

2.5.6 นำผลคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2.5.7 นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมาคัดเลือกข้อที่มีความสอดคล้องของความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ($IOC \geq 0.50$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00)

2.5.8 นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ได้ ไปหาความเชื่อมั่น ด้วยการนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 9 คน โดยให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ตรวจให้คะแนน จากนั้นนำผลคะแนนมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นในแบบสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป พบว่า แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมีความเชื่อมั่น 0.92

2.5.9 จัดทำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์

2.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

2.6.1 ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูล

2.6.2 จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 3 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 ชั่วโมง

2.6.3 ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้ แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูล

2.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test Dependent จากโปรแกรมสำเร็จรูป

2.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.8.1 t-test Dependent

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad dt = n-1$$

D = คะแนนผลต่าง

n = จำนวนข้อมูล

dt = องศาแห่งความอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัย นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ชี้นำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวอย่างทางภาษาแก่ผู้เรียน ในขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้าน การออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟังและฝึกพูดตามเนื้อหาใหม่ ตามต้นแบบการให้ตัวอย่างหรือการสาธิตจากครู โดยออกเสียงให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน 2. การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทางภาษาเดิมมาช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

2. **ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)** เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในรูปแบบภาษา เพื่อจะได้สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารต่อไป ในขั้นนี้จะเป็นการฝึกภาษา เช่น ฝึกการพูด แลกเปลี่ยนข้อมูล การพูดแสดงบทบาทสมมติ ฝึกภาษาด้วยการเล่นเกม การจับคู่ภาพและ คำศัพท์ เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การทำกิจกรรมกลุ่ม อาจให้ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความโดดเดี่ยวในการทำงาน 2. การให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนลองผิดลองถูกและได้ฝึกอย่างอิสระ 3. การแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น

3. **ขั้นนำไปใช้ (Production)** เป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง ในรูปแบบกิจกรรมฝึกใช้ภาษาที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การนำเสนอผลงาน เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. ชี้นำผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง 2. สะท้อนผลการเรียนเป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับ ของผู้ร่วมสื่อสาร 3. ให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ เพื่อให้รู้สึกสบายใจในการทำกิจกรรม

โดยผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรม 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 People around me กิจกรรมที่ 2 Name that job และกิจกรรมที่ 3 Workplace โดยแต่ละกิจกรรมใช้เวลา 4 ชั่วโมง รวมทั้ง 3 กิจกรรม ใช้เวลาทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

2. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และให้คำแนะนำ จากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้มาวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง

ตาราง 8 แสดงการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

รายการประเมิน	n=3		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านชื่อกิจกรรม			
1.1 ชื่อกิจกรรมมีความน่าสนใจ	3.67	0.58	มาก
1.2 ชื่อกิจกรรมเข้าใจง่าย	4.00	0.00	มาก
2. ด้านจุดประสงค์ของกิจกรรม			
2.1 จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรม	4.33	0.58	มาก
2.2 จุดประสงค์ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	4.33	0.58	มาก
3. ด้านขั้นตอนการจัดการเรียนรู้			
3.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา	5.00	0.00	มากที่สุด
3.5 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน	4.59	0.57	มากที่สุด

จากตาราง พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.57)

3. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และให้คำแนะนำ จากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง

ตาราง 9 แสดงการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

รายการประเมิน	n=3		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด			
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	4.00	0.00	มาก
1.2 ตัวชี้วัดมีความถูกต้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	4.00	0.00	มาก
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	3.67	0.58	มาก
2.2 ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.00	0.00	มาก
2.3 ครอบคลุมด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	4.00	0.00	มาก
3. ด้านสาระการเรียนรู้			
3.1 มีความถูกต้อง	3.67	0.58	มาก
3.2 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	3.67	0.58	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	n=3		ระดับความ เหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
4.1 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.67	0.58	มาก
4.2 กิจกรรมมีความน่าสนใจ	4.00	0.00	มาก
4.3 กิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.00	0.00	มาก
4.4 กิจกรรมสามารถนำไปใช้สอนได้จริง	4.00	0.00	มาก
4.5 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา	3.67	0.58	มาก
4.6 กิจกรรมใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	4.00	0.00	มาก
4.7 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ	4.00	0.00	มาก
5. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้			
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.67	0.58	มาก
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	0.00	มาก
5.3 ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ	4.00	0.00	มาก
6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้			
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.67	0.58	มาก
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	3.67	0.58	มาก
6.3 มีวิธีการวัดผลที่หลากหลาย	3.67	0.58	มาก
รวมเฉลี่ยทั้ง 6 ด้าน	3.85	0.36	มาก

จากตาราง พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.36)

4. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลาในการจัดกิจกรรม พบว่าเนื้อหา มีความเหมาะสม ส่วนเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมควรมีการปรับปรุง หลังจากผู้วิจัยปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว จึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว จำนวน 9 คน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ (รัตนะบัวสนธิ, 2556) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 มีดังนี้

ตาราง 10 แสดงประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 คน ตามเกณฑ์ 75/75

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้			ร้อยละของคะแนนจากการ ทดสอบกิจกรรมหลังเรียน
กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	การทดสอบหลังเรียน
63.33	78.89	85.00	77.22
ประสิทธิภาพกระบวนการ = 75.74			ประสิทธิภาพผลลัพธ์ = 77.22
$E1/E2 = 75.74/77.22$			

จากตาราง พบว่า ประสิทธิภาพกระบวนการระหว่างการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 75.74 และประสิทธิภาพผลลัพธ์หลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 77.22 นั่นคือ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเด่นสำโรง จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยมีหน่วยการเลือกเป็นห้องเรียน โดยการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลดังตาราง

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเด่นสำโรง จำนวน 17 คน

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D. _D	t
ก่อนเรียน	17	8.71	1.86	8.24	1.20	28.28*
หลังเรียน	17	16.94	1.03			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเด่นสำโรง เท่ากับ 8.71 และ 16.94 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยมีจุดมุ่งหมายของงานวิจัย คือ

1. เพื่อสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิธีดำเนินการวิจัย งานวิจัยนี้ ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบและสร้างกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และหลักการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเลือกให้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) โดยนำเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้สอดแทรกเข้าไปในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ชี้นำเสนอ (Presentation) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) และชี้นำไปใช้ (Production) จากนั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ จากนั้นผู้วิจัยนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและ จำนวน 9 คน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 (รัตนะ บัวสนธ์, 2556)

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเด่นสำโรง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยแบบประเมินที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบสังเกตพฤติกรรม โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubrics score ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ วิธีการวัดผลและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จากนั้นสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย โดยมีรายการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 5 ด้าน ได้แก่ ความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้ คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร ความพยายามในการสื่อสาร นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นนำแบบประเมินไปหาความเชื่อมั่น ด้วยเทคนิค Inter-rater โดยครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ตรวจให้คะแนน วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 3 แผน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทดสอบที

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.1 ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ออกแบบและสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ชี้นำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนทางภาษาแก่ผู้เรียน ในขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับ

ความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้าน การออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟังและฝึกพูดตามเนื้อหาใหม่ ตามต้นแบบการให้ตัวอย่างหรือการสาธิตจากครู โดยออกเสียงให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน 2. การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทางภาษาเดิมมาช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในรูปแบบภาษา เพื่อจะได้นำไปใช้ในการสื่อสารต่อไป ในขั้นนี้จะเป็นการฝึกภาษา เช่น ฝึกการพูด แลกเปลี่ยนข้อมูล การพูดแสดงบทบาทสมมติ ฝึกภาษาด้วยการเล่นเกม การจับคู่ภาพและคำศัพท์ เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การทำกิจกรรมกลุ่ม อาจให้ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความโดดเดี่ยวในการทำงาน 2. การให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนลองผิดลองถูกและได้ฝึกอย่างอิสระ 3. การแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น

3. ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง ในรูปแบบกิจกรรมฝึกใช้ภาษาที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การนำเสนอผลงาน เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. ชี้นำผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง 2. สะท้อนผลการเรียนเป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับ ของผู้ร่วมสื่อสาร 3. ให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ เพื่อให้รู้สึกสบายใจในการทำกิจกรรม

โดยผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรม 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 People around me กิจกรรมที่ 2 Name that job และกิจกรรมที่ 3 Workplace

1.2 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ออกแบบและสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 และให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และให้คำแนะนำ จากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D.=0.57)

1.3 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ออกแบบและสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และให้คำแนะนำ จากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.36)

1.4 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลา พบว่า เนื้อหา มีความเหมาะสม ส่วนเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมควรมีการปรับปรุง หลังจากผู้วิจัยปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว จึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหาดสองแคว จำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ (รัตนะ บัวสนธิ์, 2556) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป พบว่า คะแนนระหว่างการใช้กิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 75.74 และคะแนนหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 77.22 นั่นคือ กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

อภิปรายผล

1. การสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือแนะนำผู้เรียน และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน กิจกรรมการเรียนจะขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมและบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมเป็นลำดับจากง่ายไปยาก หรือซับซ้อนน้อยไปถึงซับซ้อนมากขึ้นในครั้งต่อไป โดยการช่วยเหลือของผู้สอน จะเป็นการช่วยเหลือในส่วนของการเริ่มต้นปฏิบัติงาน และหากผู้เรียนเกิดความชำนาญในการปฏิบัติแล้ว ความช่วยเหลือจากผู้สอนก็จะค่อย ๆ ลดลงตามลำดับจนผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง ในที่สุด โดยผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 People around me กิจกรรมที่ 2 Name that job และกิจกรรมที่ 3 Workplace

ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ชี้นำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวบ่อนทางภาษาแก่ผู้เรียน ในขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้าน การออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป โดยครูใช้เทคนิค

การเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟังและฝึกพูดตามเนื้อหาใหม่ ตามต้นแบบ การให้ตัวอย่างหรือการสาธิตจากครู โดยออกเสียงให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน 2. การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทางภาษาเดิมมาช่วยในการ ฝึกพูดภาษาอังกฤษ

2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในรูปแบบภาษา เพื่อจะได้สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารต่อไป ในขั้นนี้จะเป็นการฝึกภาษา เช่น ฝึกการพูด แลกเปลี่ยนข้อมูล การพูดแสดงบทบาทสมมติ ฝึกภาษาด้วยการเล่นเกม การจับคู่ภาพและ คำศัพท์ เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การทำกิจกรรมกลุ่ม อาจให้ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความโดดเดี่ยวในการทำงาน 2. การให้ เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนลองผิดลองถูกและได้ฝึก อย่างอิสระ 3. การแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ ชัดเจนขึ้น

3. ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการ ถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง ใน รูปแบบกิจกรรมฝึกใช้ภาษาที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การนำเสนอผลงาน เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. ชี้นำผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาได้อย่าง ถูกต้อง 2. สะท้อนผลการเรียนเป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการสื่อสารของตนจากผล สะท้อนกลับ ของผู้ร่วมสื่อสาร 3. ให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ เพื่อให้รู้สึกสบายใจในการ ทำกิจกรรม

โดยครูเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ และรู้สึกสบายใจในการทำกิจกรรม โดยครูคอยช่วยเหลือสนับสนุนให้คำปรึกษา ให้ผู้เรียนร่วมกันสรุปความคิด ความสำคัญตาม จุดประสงค์การเรียนรู้ เชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์ต่าง ๆ นอกเหนือบทเรียน และสามารถสรุป เป็นองค์ความรู้ผ่านการทำแบบฝึกหัด ทำรายงานกลุ่ม หรือการนำเสนอหน้าชั้นเรียน สอดคล้องกับ หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีหลัก สำคัญ คือ ควรฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียน รู้สึกว่า เมื่อเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้เพิ่มขึ้น สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) คือใช้ทักษะทาง ภาษา

ทั้ง 4 ประกอบด้วยการทำทาง ที่ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) คือผู้เรียนทำกิจกรรม ใช้ภาษา มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จำเป็นต้องสื่อสารกันจึงจะทราบข้อมูล สามารถเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาท สถานการณ์ สำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ (function) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถแสดง ความเห็น หรือระดมสมอง (Brainstorming Activity) ฝึกการทำงานกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เกมจำลองสถานการณ์ (Simulation) การแก้ปัญหา (Problem Solving) ฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ทางด้านหลักภาษา (Grammatical Competence) ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา สื่อสารได้คล่อง (Fluency) เน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ (Function) สอดคล้องกับ รวี ศิริปริชยากร (2558) ที่ศึกษาทฤษฎีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพผ่านการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ที่พบว่า การให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการสนทนาหรือตอบคำถามจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษ การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนมาใช้ในการสนทนาหรือตอบคำถาม จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น และการแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลายแก่ผู้เรียนเพื่อใช้ในการสนทนาหรือตอบคำถาม จะช่วยให้ครูเข้าถึงความต้องการของผู้เรียนเพื่อครูสามารถให้ผลตอบรับ และสามารถประเมินได้ว่าทักษะการพูดของผู้เรียนดีขึ้นหรือไม่

หลังจากผู้วิจัยสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แล้ว ดำเนินการตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีการทดลองใช้กับนักเรียน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม และนำข้อบกพร่องมาแก้ไขปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ และนำไปใช้กับนักเรียน จำนวน 9 คน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 75.74/77.22 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ผู้วิจัยได้มีการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการผลิตและประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ตรวจสอบ และผลการตรวจสอบพบว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด จึงทำให้กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับ สมเจตน์ พันธุ์พรม (2560)

ที่ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนอ่านแบบเมตาคอกนิชัน และการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6835 ซึ่งผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ร้อยละ 50

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกรูปภาพ จากนั้นอภิปรายและฝึกพูดตามบทสนทนาที่ได้รับ จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนพูดตามบทสนทนากับผู้วิจัย โดยผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรม การพูดของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้ คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร ความพยายามในการสื่อสาร การที่ครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำแนวทาง อย่างเป็นทางการ ให้นักเรียนที่เก่งกว่าช่วยแนะนำเพื่อน การที่นักเรียนได้รับคำแนะนำทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ช่วยให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ได้พูดคุยกัน ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการพูดมากขึ้น ฝึกใช้ภาษาในการปฏิบัติงานร่วมกันมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Seyedeh Zahra Arfaei Zarandi (2016) ได้ศึกษาการเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ที่มีต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวอิตาลี ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับ Levi McNeil (2012) ได้ศึกษา การพูดเพื่อเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การพูดคุยเพื่อเสริมต่อการเรียนรู้ของครูสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้มากขึ้น

ซึ่งจากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สามารถส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจาก ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 1 ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟังและฝึกพูดตามเนื้อหาใหม่ ตามต้นแบบการให้ตัวอย่างหรือการสาธิต จากครู โดยออกเสียงให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน 2. การกระตุ้นความรู้เดิมของ

ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทางภาษาเดิมมาช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ชั้นตอนที่ 2 ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การทำกิจกรรมกลุ่ม อาจให้ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความโดดเดี่ยวในการทำงาน 2. การให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนลองผิดลองถูกและได้ฝึกอย่างอิสระ 3. การแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น

ชั้นตอนที่ 3 ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. ชี้นำผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง 2. สะท้อนผลการเรียนเป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับ ของผู้ร่วมสื่อสาร 3. ให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ เพื่อให้รู้สึกสบายใจในการทำกิจกรรม ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น นอกจากนี้ ยังส่งเสริมความมั่นใจในตนเอง และความกล้าแสดงออก ส่งผลให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น

สอดคล้องกับ สุกานดา ญาติพร้อม (2550) ได้ศึกษา การบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับก้าวหน้า พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่บูรณาการกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ในทำนองเดียวกับ กรวิภา ปานศักดิ์ (2560) ได้ศึกษา การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์และการนำเสนอ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ เรื่อง จำนวนจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ ส่วนใหญ่มีความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์และการนำเสนอในเรื่อง จำนวนจริง อยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถพูดหรือเขียนอธิบายโดยใช้ภาษาหรือสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ได้ สามารถแสดงแนวคิดหรือเหตุผลโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ในการอ้างอิง สามารถถ่ายทอดความรู้ทางคณิตศาสตร์ได้ถูกต้อง ชัดเจนและเป็นระบบ รวมถึงสามารถแปลงโจทย์คณิตศาสตร์ไปสู่รูปแบบที่เข้าใจง่ายได้ถูกต้อง เช่นเดียวกับ จิราพร พวงประดิษฐ์ (2556) ได้ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยร้อยละ 71.85 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 73.07 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับสูงขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 76.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า การที่ผู้สอนคอยกระตุ้น ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา แนะนำ โดยไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกังวล เมื่อผู้เรียนต้องใช้ภาษา ผู้เรียนจึงไม่เกิดความอายหรือประหม่าที่จะ

พูด ส่งผลให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าพูด และกล้าแสดงออกมากขึ้น และลักษณะของกิจกรรมควรมุ่งเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ฝึกฝน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาและนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจาก กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยครูผู้สอนจะต้องมีเวลาให้กับนักเรียน คอยกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ให้กำลังใจ แนะนำแนวทางที่ถูกต้องอย่างเป็นกัลยาณมิตร คอยสังเกตการทำกิจกรรมของนักเรียน แนะนำเมื่อนักเรียน เกิดปัญหาระหว่างการทำกิจกรรม คอยกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษา คอยถามคำถาม เพื่อให้เกิดการถาม/ตอบ และใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

1.2 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ นั้น ครูผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนให้นักเรียนได้เข้าใจอย่างชัดเจนก่อนการจัดการเรียนรู้ จะทำให้นักเรียนทราบแนวทางในการจัดกิจกรรม ส่งผลให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากการวิจัย พบว่า เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้สามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และยังส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจในตนเองและการสื่อสารกับผู้อื่นได้อีกด้วย ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจศึกษาวิธีการนำเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาความมั่นใจในตนเอง และการสื่อสารกับผู้อื่นได้

2.2 จากการวิจัย พบว่า ในขั้นตอนที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการฝึกให้นักเรียนมีความแม่นยำในรูปแบบภาษา เพื่อจะได้สามารถนำไปใช้ในการสื่อสาร ในขั้นนี้ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การทำกิจกรรมกลุ่ม 2. การให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ และ 3. การแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย

ซึ่งการเสริมต่อการเรียนรู้ทั้ง 3 ลักษณะนี้อาจยังไม่เพียงพอที่จะส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น งานวิจัยในครั้งต่อไปอาจศึกษาวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ได้ดีในชั้นปฏิบัติ เพื่อที่จะสามารถส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551. กระทรวงศึกษาธิการ.**
- กรวิกา ปานศักดิ์. (2560). **การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์และการนำเสนอ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้เรื่อง จำนวนจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยยวเรศวร.**
- จิราพร พวงประดิษฐ์. (2556). **การศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). **การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 20). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.**
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น**
- รวี ศิริปริชยากร. (2558). **กลวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพผ่านการเสริมต่อการเรียนรู้. คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง นครนายก. สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2561. จาก <http://nakhonnayok.dusit.ac.th/wp-content/uploads/2015/10/en.pdf>**
- รัตนะ บัวสนธ์. (2556). **การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คำสมัย.**
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.**
- วราภรณ์ ศรีวิโรจน์. (2556). **เอกสารประกอบการเรียนการสอน รายวิชา 1022230 หลักการจัดการเรียนรู้ (Principles of learning management). สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2561. จาก <http://edu.pbru.ac.th/e-media/08.pdf>**
- สุกานดา ญาติพร้อม. (2550). **การบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

- สุภาพร พันธุ์เชื้อ. (2551). การใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และลดความวิตกกังวลในการเขียน ของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุมิตรา อังวัฒน์กุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเจตน์ พันธุ์พรม. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนอ่านแบบเมตาคอกนิชันและการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับชั้นประถมศึกษา.
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. (2560). ผลการสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ (วิชาภาษาอังกฤษ) ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2560.
- อวยชัย ผกามาศ. (2542). วาทกรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ภูเก็ต: สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Beed, Hawkins, & Roller. (1991). Scaffolding North Central Regional Educational Laboratory. Retrieved from <http://ncrel.org/sdrs/areas/issues/content/reading>.
- Berk, L.E., & Winsler, A. (1995). *Scaffolding children's learning: Vygotsky and early childhood education*. Washington, DC: The National Association for the Education of Young Children.
- Bransford, J., Brown, A. & Cocking, R. (2000). *How People Learn : Brain, Mind, and Experience & School*. Washington, DC : National Academy Press.
- Bruner, J. C. (1986). *Actual Minds, Possible Worlds*. Cambridge, MA : Harvard University Press.
- Clark, J.L.D. (1972). *Foreign Language Testing : Theory and Practice*. Philadelphia : Centre of Curriculum Development.
- Vygotsky, L. (1978). *Mind in Society : The developmental of Higher Psychological process*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Edufirst. (2018). ออนไลน์ <https://www.edufirstschool.com/>

- Eggen, & Kauchak. (1997). *Educational Psychology : Windows on Classroom*. New Jersey : Prentice-Hall.
- LeviMcNeil. (2012). Using talk to scaffold referential questions for English language learners. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/>
- Rachel R. Van Der Stuyf. (2002). Retrieved December 30, 2014, from http://www.sandi.net/cms/lib/CA01001235/Centricity/Domain/18944/Response%20to%20Intervention/scaffolding_as_a_teaching_strategy.pdf.
- Seyedeh Zahra Arfaei Zarandi. (2016). **Enhancing Speaking Ability through Intervening Scaffolding Strategies**. *Theory and Practice in Language Studies*, Vol. 6, No. 11, pp. 2191-2195, November 2016
- Ur, P. (1998). *A Course in Language Teaching Trainee*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wood, D.; Bruner, J.; & Ross, G. (1976). **The Role of Tutoring in Problem Solving**. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 17(2), 89-100.
- Wattanavitukul, Piset .2006. **Spoken English: Why 99% of Thai and Chinese Failed in Learning Oral English**. Accessed 18 Dec. 2008
- Young, M. W. (1996). **English (as a second) language arts teachers: The key to mainstreamed ESL student success**. *English Journal*, 85(8), 17.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมการเรียนรู้

1. อาจารย์ป่านรดา สรรเสริญ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและวัดประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

2. นางรุจิรา เทพอาจ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

3. นางปนัดดา คงเกตุ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนแก่งบ้านยางป่าคาย จังหวัดพิษณุโลก

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

1. อาจารย์ป่านรดา สรรเสริญ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและวัดประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

2. นางรุจิรา เทพอาจ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

3. นางปนัดดา คงเกตุ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนแก่งบ้านยางป่าคาย จังหวัดพิษณุโลก

ภาคผนวก ข ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้
 เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูด
 ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 12 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้
 ใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูด
 ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการ	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลการประเมิน		ระดับ ความ เหมาะสม
	กิจกรรม ที่ 1	กิจกรรม ที่ 2	กิจกรรม ที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านชื่อกิจกรรม						
1.1 ชื่อกิจกรรมมีความ น่าสนใจ	3.67	3.67	3.67	3.67	0.58	มาก
1.2 ชื่อกิจกรรมเข้าใจ ง่าย	4.00	4.00	4.00	4.00	0.00	มาก
	เฉลี่ย			3.80		มาก
2. ด้านจุดประสงค์ของ กิจกรรม						
2.1 จุดประสงค์มีความ สอดคล้องกับกิจกรรม	4.33	4.33	4.33	4.33	0.58	มาก
2.2 จุดประสงค์ส่งเสริม ให้เกิดความสามารถใน การพูดภาษาอังกฤษ	4.33	4.33	4.33	4.33	0.58	มาก
	เฉลี่ย			4.33		มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลการประเมิน		ระดับ ความ เหมาะสม
	กิจกรรม ที่ 1	กิจกรรม ที่ 2	กิจกรรม ที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	
3. ด้านขั้นตอนการจัด						
กิจกรรมการเรียนรู้						
3.1 ขั้นตอนการจัด	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
กิจกรรมสอดคล้องกับ						
แนวคิดการเสริมต่อการ						
เรียนรู้						
3.2 ขั้นตอนการจัด	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
กิจกรรมสอดคล้องกับ						
กระบวนการสอนภาษาเพื่อ						
การสื่อสาร						
3.3 ขั้นตอนการจัด	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
กิจกรรมส่งเสริมให้เกิด						
ความสามารถในการพูด						
ภาษาอังกฤษ						
3.4 กิจกรรมมีความ	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
เหมาะสมกับเวลา						
3.5 กิจกรรมมีความ	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน						
เฉลี่ย				5.00		มากที่สุด
รวมเฉลี่ย				4.59		มากที่สุด

**แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค การเสริม ต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินเพื่อพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของกิจกรรมการ เรียนรู้ โดยใส่เครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
กิจกรรมที่ 1 People around me					
1. ด้านชื่อกิจกรรม					
1.1 ชื่อกิจกรรมมีความน่าสนใจ					
1.2 ชื่อกิจกรรมเข้าใจง่าย					
2. ด้านจุดประสงค์ของกิจกรรม					
2.1 จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรม					
2.2 จุดประสงค์ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ					
3. ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับแนวคิดการเสริมต่อการ เรียนรู้					
3.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับกระบวนการสอนภาษา					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
เพื่อการสื่อสาร					
3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
3.4 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา					
3.5 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
กิจกรรมที่ 2 Name that job					
1. ด้านชื่อกิจกรรม					
1.1 ชื่อกิจกรรมมีความน่าสนใจ					
1.2 ชื่อกิจกรรมเข้าใจง่าย					
2. ด้านจุดประสงค์ของกิจกรรม					
2.1 จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรม					
2.2 จุดประสงค์ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
3. ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้					
3.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร					
3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
3.4 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา					
3.5 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
กิจกรรมที่ 3 Workplace					
1. ด้านชื่อกิจกรรม					
1.1 ชื่อกิจกรรมมีความน่าสนใจ					
1.2 ชื่อกิจกรรมเข้าใจง่าย					
2. ด้านจุดประสงค์ของกิจกรรม					
2.1 จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรม					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.2 จุดประสงค์ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ					
3. ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับแนวคิดการเสริมต่อการ เรียนรู้					
3.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับกระบวนการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร					
3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการ พูดภาษาอังกฤษ					
3.4 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา					
3.5 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					

บันทึกความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงนาม.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ค ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 13 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5

รายการ	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลการประเมิน		ระดับ ความ เหมาะสม
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด						
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ สอดคล้องตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551	4.00	4.00	4.00	4.00	0.00	มาก
1.2 ตัวชี้วัดมีความถูกต้องตาม หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	4.00	4.00	4.00	4.00	0.00	มาก
	เฉลี่ย			4.00		มาก
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	3.67	3.67	3.67	3.67	0.58	มาก
2.2 ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.00	4.00	4.00	4.00	0.00	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลการประเมิน		
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
						ความ เหมาะสม
2.3 คลอบคลุมด้าน						
ความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ	4.00	4.00	4.00	4.00	0.00	มาก
เฉลี่ย				3.89		มาก
3. ด้านสาระการเรียนรู้						
3.1 มีความถูกต้อง	3.67	3.67	3.67	3.67	0.58	มาก
3.2 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	3.67	3.67	3.67	3.67	0.58	มาก
เฉลี่ย				3.67		มาก
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
4.1 กิจกรรมสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	3.67	3.67	3.67	3.67	0.58	มาก
4.2 กิจกรรมมีความน่าสนใจ	4.00	4.00	4.00	4.00	0.00	มาก
4.3 กิจกรรมเหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน	4.00	4.00	4.00	4.00	0.00	มาก
4.4 กิจกรรมสามารถนำไปใช้ สอนได้จริง	4.00	4.00	4.00	4.00	0.00	มาก
4.5 กิจกรรมมีความเหมาะสม กับเวลา	3.67	3.67	3.67	3.67	0.58	มาก
4.6 กิจกรรมใช้เทคนิคการ เสริมต่อการเรียนรู้	4.00	4.00	4.00	4.00	0.00	มาก
4.7 กิจกรรมส่งเสริม ความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ	4.00	4.00	4.00	4.00	0.00	มาก

ตาราง (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลการประเมิน		ระดับ ความ เหมาะสม
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	
	เฉลี่ย			3.91		มาก
5. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	3.67	3.67	3.67	3.67	0.58	มาก
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนรู้	4.00	4.00	4.00	4.00	0.00	มาก
5.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด ความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ	4.00	4.00	4.00	4.00	0.00	มาก
	เฉลี่ย			3.89		มาก
6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	3.67	3.67	3.67	3.67	0.58	มาก
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนรู้	3.67	3.67	3.67	3.67	0.58	มาก
6.3 มีวิธีการวัดผลที่ หลากหลาย	3.67	3.67	3.67	3.67	0.58	มาก
	เฉลี่ย			3.67		มาก
	รวมเฉลี่ย			3.85		มาก

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้
เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค
การเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินเพื่อพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบ
ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใส่เครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
ซึ่งระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง People around me					
1. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
1.2 ตัวชี้วัดมีความถูกต้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
2.2 ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะที่พึง ประสงค์					
2.3 ครอบคลุมด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. ด้านสาระการเรียนรู้					
3.1 มีความถูกต้อง					
3.2 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง					
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.2 กิจกรรมมีความน่าสนใจ					
4.3 กิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4.4 กิจกรรมสามารถนำไปใช้สอนได้จริง					
4.5 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา					
4.6 กิจกรรมใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้					
4.7 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
5. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
5.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
6.3 มีวิธีการวัดผลที่หลากหลาย					
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Name that job					
1. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
1.2 ตัวชี้วัดมีความถูกต้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.2 คลอบคลุมด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์					
2.3 คลอบคลุมด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
3. ด้านสาระการเรียนรู้					
3.1 มีความถูกต้อง					
3.2 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง					
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.2 กิจกรรมมีความน่าสนใจ					
4.3 กิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4.4 กิจกรรมสามารถนำไปใช้สอนได้จริง					
4.5 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา					
4.6 กิจกรรมใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้					
4.7 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
5. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
5.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
6.3 มีวิธีการวัดผลที่หลากหลาย					
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Workplace					
1. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
1.2 ตัวชี้วัดมีความถูกต้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
พื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
2.2 ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์					
2.3 ครอบคลุมด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
3. ด้านสาระการเรียนรู้					
3.1 มีความถูกต้อง					
3.2 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง					
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.2 กิจกรรมมีความน่าสนใจ					
4.3 กิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4.4 กิจกรรมสามารถนำไปใช้สอนได้จริง					
4.5 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา					
4.6 กิจกรรมใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้					
4.7 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
5. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
5.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
6.3 มีวิธีการวัดผลที่หลากหลาย					

บันทึกความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....
.....
.....

ลงนาม.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ง ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความสามารถในการ
พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 14 แสดงการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความสามารถในการ
พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่				
	1	2	3		
สถานการณ์ทดสอบก่อน-หลังเรียน					
1. ความคล่องแคล่ว	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ความพยายามในการสื่อสาร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 People around me					
1. ความคล่องแคล่ว	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ความพยายามในการสื่อสาร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Name that job					
1. ความคล่องแคล่ว	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ความพยายามในการสื่อสาร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			IOC	แปล ผล
	1	2	3		
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Workplace					
1. ความคล่องแคล่ว	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ความพยายามในการสื่อสาร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

**แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อ
การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ แล้วลงความเห็นว่ามีผลสอดคล้อง
ในด้านต่างๆ ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็น ซึ่ง
กำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบประเมินมีความสอดคล้องกับความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษ

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบประเมินมีความสอดคล้องกับความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษ

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบประเมินไม่มีความสอดคล้องกับความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษ

สถานการณ์ทดสอบก่อน-หลังเรียน

Direction Choose one picture, given and discuss it to completes the dialogue.

Picture 1

Teacher: Whose tools are these?

Student: They are firefighter's

Teacher: What does he do?

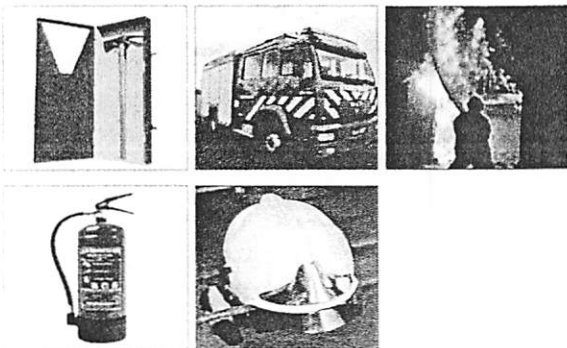
Student: He is a firefighter.

Teacher: Where does he work?

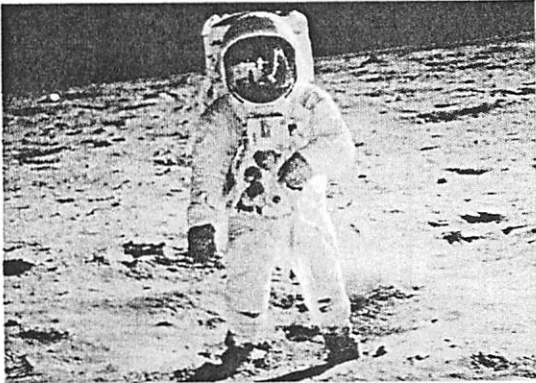
Student: He works in fire station.

Teacher: So, What do you want to be when you grow up?

Student: I want to be .....

Picture 2

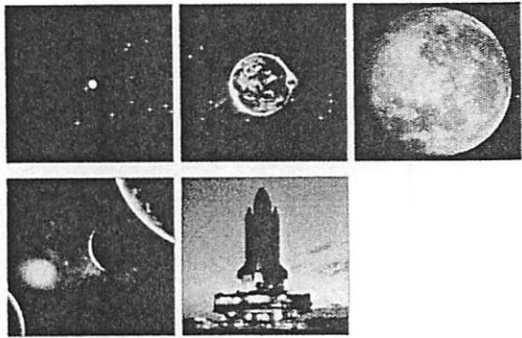
Teacher: Whose tools are these?

Student: They are astronaut's

Teacher: What does he do?

Student: He is an astronaut.

Teacher: Where does he work?

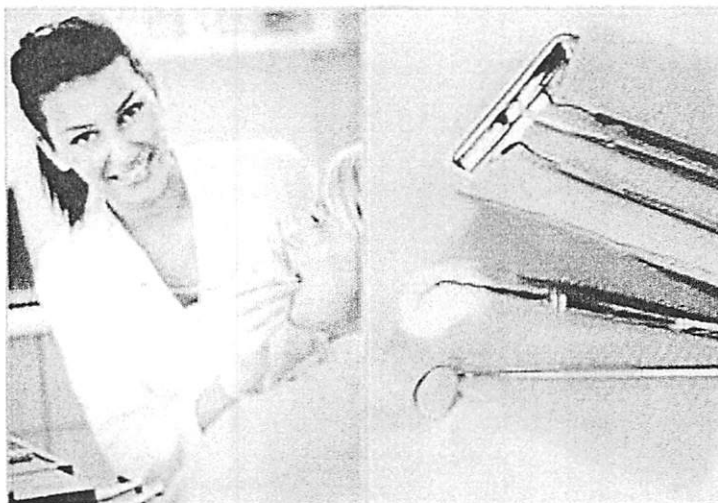

Student: He works in the space.

Teacher: So, What do you want to be when you grow up?

Student: I want to be .....

Picture 3

Teacher: Whose tools are these?

Student: They are dentist's

Teacher: What does she do?

Student: She is an astronaut.

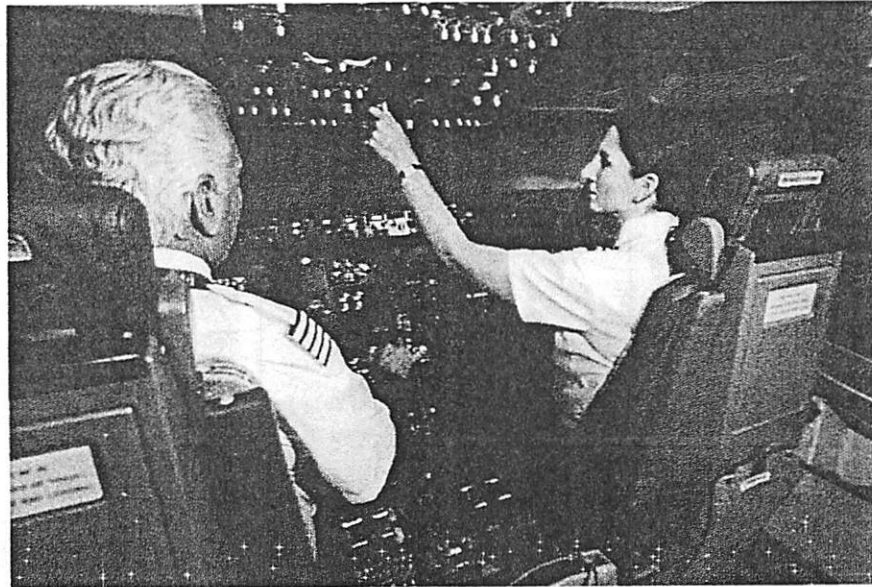
Teacher: Where does she work?

Student: She works in the dental clinic.

Teacher: So, What do you want to be when you grow up?

Student: I want to be .....

Picture 4

Teacher: Whose tool is this?

Student: It's pilot's

Teacher: What does she do?

Student: She is a pilot.

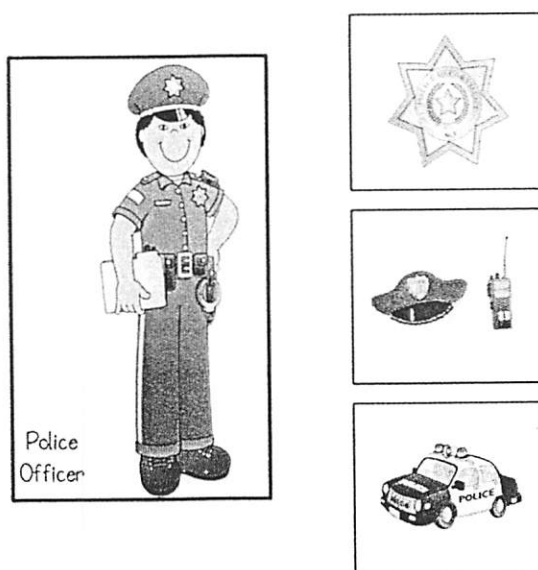
Teacher: Where does she work?

Student: She works in the airplane.

Teacher: So, What do you want to be when you grow up?

Student: I want to be .....

Picture 5

Teacher: Whose tool are these?

Student: They are police's

Teacher: What does he do?

Student: He is a police officer.

Teacher: Where does he work?

Student: He works in the police station.

Teacher: So, What do you want to be when you grow up?

Student: I want to be .....

ตารางพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
ของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				ความคิดเห็น		
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
สถานการณ์ทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน							
1. ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่องราบรื่นเป็นธรรมชาติหยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	พูดต่อเนื่องราบรื่นเป็นธรรมชาติ แต่ก็มีสะดุดเป็นบางครั้ง	ได้ตอบสนองทนาไม่ได้แต่พยายามพูดต่อโดยการเริ่มต้นใหม่	พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือได้ตอบไม่ได้			
2. ความเข้าใจ	สื่อความหมายได้และใช้ศัพท์ที่เหมาะสมในทุกสถานการณ์	สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้ศัพท์ได้เหมาะสม	ใช้ศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ยังใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้	ใช้คำศัพท์ผิดและได้ตอบการสนทนาไม่ได้			
3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้	ใช้ปริมาณข้อความจำนวน 1-2 ข้อความในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวน 3-4 ข้อความในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวนมากในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ไม่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้			
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร	ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์และ	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้			

รายการ ประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				ความ คิดเห็น		
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
	โครงสร้าง ไวยากรณ์						
5. ความ พยายามในการ สื่อสาร	แสดงท่าทาง การพูดเป็น ธรรมชาติ ไม่ ติดขัด เช่น อายุ พูดได้ ตามบทบาท และ สถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง อย่างมั่นใจ	แสดงท่าทาง การพูดไม่เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เช่นอายุ เล็กน้อย พูดได้ ตรงตาม บทบาทและ สถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง บางครั้ง	แสดงท่าทาง การพูดไม่เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เช่น อายุ พูดไม่ ตรงตาม บทบาทและ สถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง บางครั้ง	แสดงท่าทาง การพูดไม่ เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เช่น อายุ พูดไม่ ตรงตาม บทบาทและ สถานการณ์ ไม่กล้าสบตา กับผู้ฟัง			

People around me

Direction: look at the picture, choose and say in English to describe the picture with the correct sentence.

1. A : Is he a pilot?

B: _____ .

ใช่ เขาเป็นนักบิน (Yes, he is a pilot.)

ไม่ เขาไม่ใช่นักบิน

2. A : Is Roxy a teacher?

B: _____ .

ใช่ (Roxy) วิชาชีพ เป็นครู

ไม่ (Roxy) วิชาชีพ ไม่ใช่ครู

(No, she is not.)

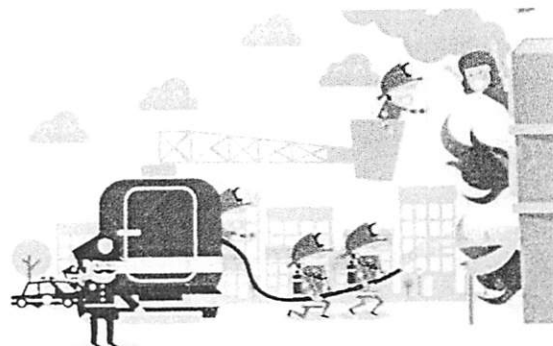
3. A: Are they firefighters?

B: _____ .

ใช่ พวกเขาเป็นนักดับเพลิง

(Yes, they are firefighters.)

ไม่ พวกเขาไม่ใช่นักดับเพลิง

4. A : Is he a taxi driver?

B : _____ .

ใช่ เขาเป็นคนขับแท็กซี่

ไม่ เขาไม่ใช่คนขับแท็กซี่

(No, he is not.)

5. A: Is she a dentist?

B : _____ .

ใช่ เธอเป็นหมอฟัน (ทันตแพทย์)

ไม่ เธอไม่ใช่หมอฟัน (ทันตแพทย์)

(No, she is not.)

6. A: Is she a singer?

B: _____ .

ใช่ เธอเป็นนักร้อง

(Yes, she is a singer.)

ไม่ เธอไม่ใช่ นักร้อง

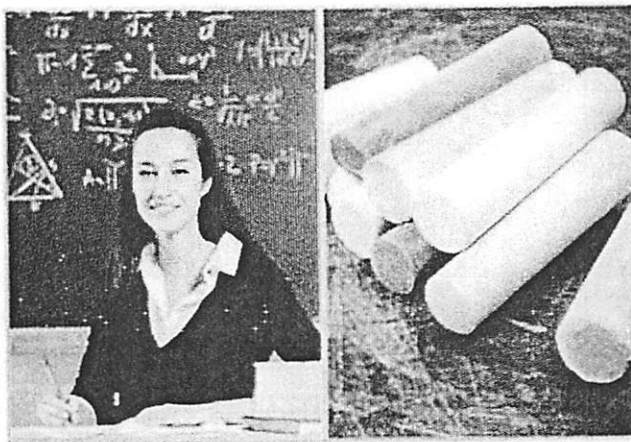
ตารางพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
ของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				ความคิดเห็น		
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
People around me							
1. ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่องราบรื่นเป็นธรรมชาติหยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	พูดต่อเนื่องราบรื่นเป็นธรรมชาติ แต่ก็ มีสะดุดเป็นบางครั้ง	โต้ตอบสนทนาไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดยการเริ่มต้นใหม่	พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยค หรือโต้ตอบไม่ได้			
2. ความเข้าใจ	สื่อความหมายได้ และใช้ศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์	สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้ศัพท์ได้เหมาะสม	ใช้ศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ยังใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้	ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้			
3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้	ใช้ปริมาณข้อความจำนวน 1-2 ข้อความในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวน 3-4 ข้อความในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวนมากในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ไม่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้			
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร	ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์ และ	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้			

รายการ ประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				ความ คิดเห็น		
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
	โครงสร้าง ไวยากรณ์						
5. ความ พยายามในการ สื่อสาร	แสดงท่าทาง การพูดเป็น ธรรมชาติ ไม่ ติดขัด เช่น อายุ พูดได้ ตามบทบาท และ สถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง อย่างมั่นใจ	แสดงท่าทาง การพูดไม่เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เช่นอายุ เล็กน้อย พูดได้ ตรงตาม บทบาทและ สถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง บางครั้ง	แสดงท่าทาง การพูดไม่เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เช่น อายุ พูดไม่ ตรงตาม บทบาทและ สถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง บางครั้ง	แสดงท่าทาง การพูดไม่ เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เช่น อายุ พูดไม่ ตรงตาม บทบาทและ สถานการณ์ ไม่กล้าสบตา กับผู้ฟัง			

Name that job

Direction: look at the picture, discuss and answer it with the correct sentence.

1.

A: What does she do?

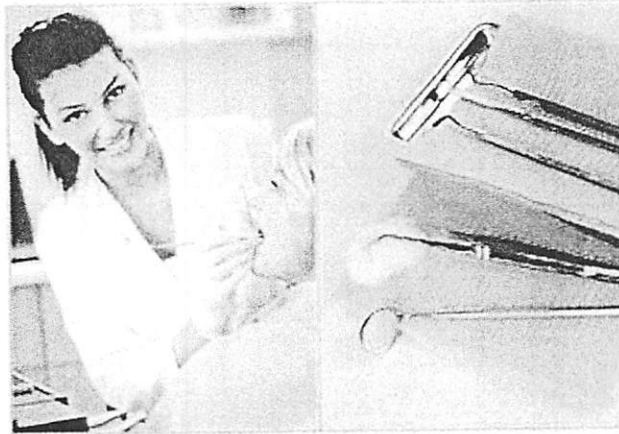
B: She is a teacher.

2.

A: What does he do?

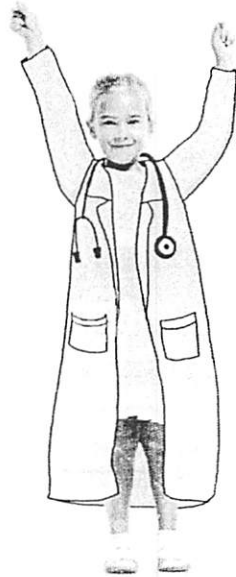
Bt: He is a soccer player.

3.

A: What does she do?

B: She is a dentist.

4.

A: What do you want to be when you grow up?

B: I want to be a doctor.

5.

A: What does he want to be?

B: He wants to be a chef.

6.

A: What does she want to be?

B: She wants to be a firefighter.

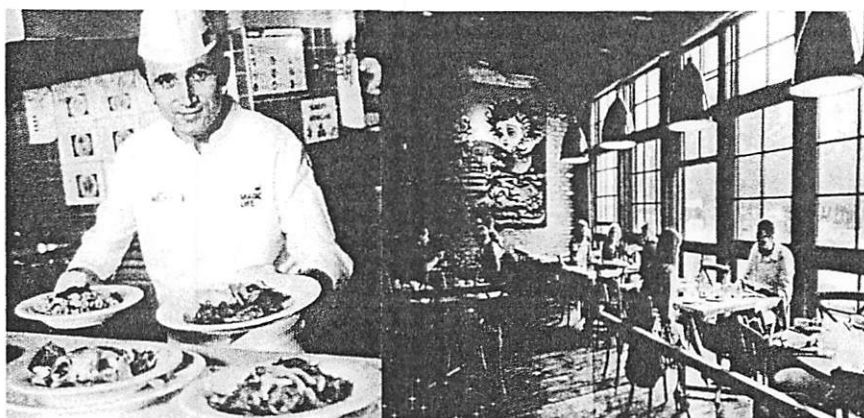
ตารางพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
ของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				ความคิดเห็น		
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
Name that job							
1. ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่องราบรื่นเป็นธรรมชาติหยุดบ้าง เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	พูดต่อเนื่องราบรื่นเป็นธรรมชาติ แต่ก็มีสะดุดเป็นบางครั้ง	โต้ตอบสนทนาไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดย การเริ่มต้นใหม่	พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยค หรือโต้ตอบไม่ได้			
2. ความเข้าใจ	สื่อความหมายได้ และใช้ศัพท์ที่เหมาะสมในทุกสถานการณ์	สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้ศัพท์ได้เหมาะสม	ใช้ศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ยังใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้	ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้			
3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้	ใช้ปริมาณข้อความจำนวน 1-2 ข้อความในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวน 3-4 ข้อความในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวนมากในการพูด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ไม่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้			
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร	ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์ และ	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้			

รายการ ประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				ความ คิดเห็น		
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
	โครงสร้าง ไวยากรณ์						
5. ความ พยายามในการ สื่อสาร	แสดงท่าทาง การพูดเป็น ธรรมชาติ ไม่ ติดขัด เขิน อาย พูดได้ ตามบทบาท และ สถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง อย่างมั่นใจ	แสดงท่าทาง การพูดไม่เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เขินอาย เล็กน้อย พูดได้ ตรงตาม บทบาทและ สถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง บางครั้ง	แสดงท่าทาง การพูดไม่เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เขิน อาย พูดไม่ ตรงตาม บทบาทและ สถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง บางครั้ง	แสดงท่าทาง การพูดไม่ เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เขิน อาย พูดไม่ ตรงตาม บทบาทและ สถานการณ์ ไม่กล้าสบตา กับผู้ฟัง			

Workplace

Direction: look at the picture, discuss and answers with the correct sentence.

1.

A: Where does he work?

B: He works in the restaurant.

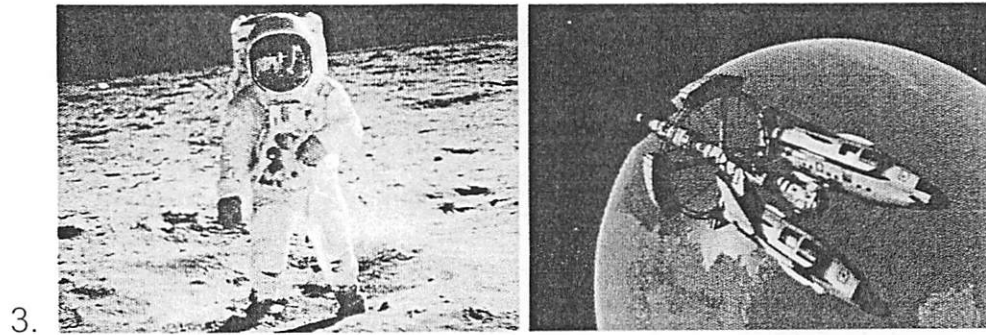

2.

A: Where does she work?

B: She works in the animal hospital.

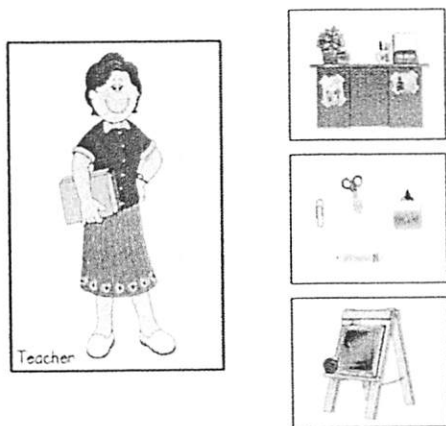
A: Where does he work?

B: He works in the space station.

A: Whose tools are these?

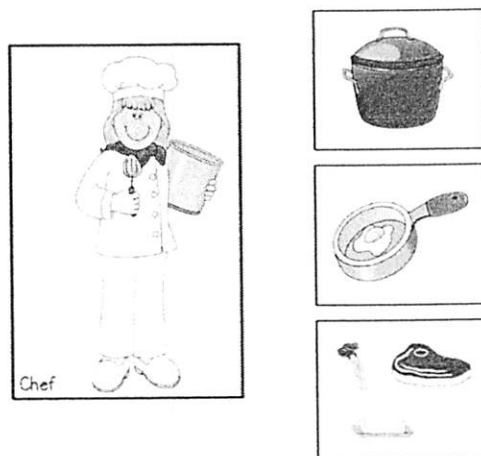
B: They are dentist's

5.

A: Whose tools are these?

B: They are teacher's

6.

A: Whose tools are these?

B: They are chef's

**ตารางพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
ของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				ความคิดเห็น		
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
Workplace							
1. ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่องราบรื่นเป็นธรรมชาติหยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	พูดต่อเนื่องราบรื่นเป็นธรรมชาติ แต่ก็มีสะดุดเป็นบางครั้ง	โต้ตอบสนทนาไม่ได้แต่พยายามพูดต่อโดยการเริ่มต้นใหม่	พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้			
2. ความเข้าใจ	สื่อความหมายได้และใช้ศัพท์ที่เหมาะสมในทุกสถานการณ์	สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้ศัพท์ได้เหมาะสม	ใช้ศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ยังใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้	ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้			
3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้	ใช้ปริมาณข้อความจำนวน 1-2 ข้อความในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวน 3-4 ข้อความในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวนมากในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ไม่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้			
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร	ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์ และ	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดไม่สามารถสื่อสารได้			

รายการ ประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				ความ คิดเห็น		
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
	โครงสร้าง ไวยากรณ์						
5. ความ พยายามในการ สื่อสาร	แสดงท่าทาง การพูดเป็น ธรรมชาติ ไม่ ติดขัด เชน อายุ พูดได้ ตามบทบาท และ สถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง อย่างมั่นใจ	แสดงท่าทาง การพูดไม่เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เชนอายุ เล็กน้อย พูดได้ ตรงตาม บทบาทและ สถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง บางครั้ง	แสดงท่าทาง การพูดไม่เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เชน อายุ พูดไม่ ตรงตาม บทบาทและ สถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง บางครั้ง	แสดงท่าทาง การพูดไม่ เป็น ธรรมชาติ ติดขัด เชน อายุ พูดไม่ ตรงตาม บทบาทและ สถานการณ์ ไม่กล้าสบตา กับผู้ฟัง			

บันทึกความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงนาม.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

**แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

กิจกรรมการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียง หรือพูด บทสนทนาที่กำหนดให้ จากนั้นให้ครูสังเกตพฤติกรรม
ของนักเรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษตามรายการประเมินที่กำหนดให้

ร.ที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน					คะแนน รวม	ระดับ คุณภาพ
		ความคล่องแคล่ว	ความเข้าใจ	ปริมาณของข้อความที่ สื่อสารได้	คุณภาพของข้อความที่ สามารถนำมาสื่อสาร	ความพยายามในการ สื่อสาร		
		4	4	4	4	4	20	

หมายเหตุ
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	พูดต่อเนื่อง ราบรื่น เป็นธรรมชาติ แต่ก็ มีสะดุดเป็นบางครั้ง	โต้ตอบสนทนา ไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดยการเริ่มต้นใหม่	พูดแล้วหยุดนาน พุดไม่จบประโยค หรือโต้ตอบไม่ได้
2. ความเข้าใจ	สื่อความหมายได้ และใช้ศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์	สื่อความหมายได้ เป็นส่วนใหญ่ ใช้ศัพท์ที่เหมาะสม	ใช้ศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ยังใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้	ใช้คำศัพท์ผิด และโต้ตอบการสนทนาไม่ได้
3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้	ใช้ปริมาณข้อความจำนวนมากในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวน 3-4 ข้อความในการพูด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวนมากในการพูด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ไม่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร	ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้น ผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้
5. ความพยายามในการสื่อสาร	แสดงท่าทางการพูดเป็นธรรมชาติ ไม่ติดขัด เชนอายุพูดได้ตามบทบาท	แสดงท่าทางการพูดไม่เป็นธรรมชาติ ติดขัด เชนอายุเล็กน้อย พูดได้ตรง	แสดงท่าทางการพูดไม่เป็นธรรมชาติ ติดขัด เชนอายุ พูดไม่	แสดงท่าทางการพูดไม่เป็นธรรมชาติ ติดขัด เชนอายุ พูดไม่

รายการ ประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
และสถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง อย่างมั่นใจ	ตามบทบาทและ สถานการณ์ สบตา กับผู้ฟังบางครั้ง	ตรงตามบทบาท และสถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง บางครั้ง	ตรงตามบทบาท และสถานการณ์ สบตากับผู้ฟัง บางครั้ง	ตรงตามบทบาท และสถานการณ์ ไม่กล้าสบตากับ ผู้ฟัง

ระดับคุณภาพ

ดีมาก	17 - 20 คะแนน
ดี	13 - 16 คะแนน
พอใช้	9 - 12 คะแนน
ปรับปรุง	4 - 8 คะแนน

ภาคผนวก ๑ ตัวอย่างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค
การเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

The graphic features a large, light-colored background with a dark grey horizontal band at the top. In the top right corner, a large hand is shown holding a smaller hand. The word "SCAFFOLDING" is written in large, white, bold, sans-serif capital letters across the dark band. Below this, the text is centered in Thai. At the bottom, there is an illustration of a large, dark grey arrow pointing upwards and to the right. Along the base of the arrow, four stylized figures are standing on white scaffolding structures of increasing height, each holding a small white object. The background of the bottom section is a light grey gradient.

SCAFFOLDING

คู่มือ
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เพียงขวัญ สีนาคม
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยนเรศวร

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียดแก่ผู้ที่จะนำกิจกรรมเรียนรู้ไปใช้ ได้ศึกษาและทำความเข้าใจก่อนที่จะนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาจะกล่าวถึงสิ่งที่ครูผู้สอนต้องศึกษา วิธีการปฏิบัติและการจัดเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ และช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่จะนำกิจกรรมนี้ไปใช้

ดังนั้น เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนควรศึกษา ทำความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ และปฏิบัติตามคำแนะนำที่ได้เสนอไว้ในคู่มือนี้

เพียงขวัญ สีนาคม
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

**คำชี้แจงการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้ครูใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือแนะนำผู้เรียน และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้จะขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมและบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมเป็นลำดับจากง่ายไปยาก หรือซับซ้อนน้อยไปถึงซับซ้อนมากขึ้นในครั้งต่อไป โดยการช่วยเหลือของผู้สอน จะเป็นการช่วยเหลือในส่วนของ การเริ่มต้นปฏิบัติงาน และหากผู้เรียนเกิดความชำนาญในการปฏิบัติแล้ว ความช่วยเหลือจากผู้สอนก็จะค่อย ๆ ลดลงตามลำดับจนผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองในที่สุด

โดยแบ่งเนื้อหาเรื่อง Jobs ออกเป็น 3 เรื่อง จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 3 กิจกรรม ดังนี้

เรื่องที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จำนวน ชั่วโมง
1		People around me	4
2	Jobs	Name that job	4
3		Workplace	4
รวม			12

**ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เล่มนี้ ใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. **ขั้นนำเสนอ (Presentation)** เป็นการให้ตัวป้อนทางภาษาแก่ผู้เรียน ในขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้าน การออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟังและฝึกพูดตามเนื้อหาใหม่ ตามต้นแบบการให้ตัวอย่างหรือการสาธิตจากครู โดยออกเสียงให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน 2. การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทางภาษาเดิมมาช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

2. **ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)** เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในรูปแบบภาษาเพื่อจะได้นำไปใช้ในการสื่อสารต่อไป ในขั้นนี้จะเป็นการฝึกภาษา เช่น ฝึกการพูด แลกเปลี่ยนข้อมูล การพูดแสดงบทบาทสมมติ ฝึกภาษาด้วยการเล่นเกม การจับคู่ภาพและคำศัพท์ เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การทำกิจกรรมกลุ่ม อาจให้ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความโดดเดี่ยวในการทำงาน 2. การให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนลองผิดลองถูกและได้ฝึกอย่างอิสระ 3. การแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น

3. **ขั้นนำไปใช้ (Production)** เป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง ในรูปแบบกิจกรรมฝึกใช้ภาษาที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การนำเสนอผลงาน เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. ชี้นำผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาได้อย่าง

ถูกต้อง 2. สะท้อนผลการเรียนเป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับ ของผู้ร่วมสื่อสาร 3. ให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ เพื่อให้รู้สึกสบายใจในการทำกิจกรรม

โดยกิจกรรมมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการดำเนินชีวิตประจำวัน การปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ รวมทั้ง การติดต่อสื่อสาร การพูดเป็นวิธีที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและจุดประสงค์ของผู้พูด ได้เป็นอย่างดี ทักษะการพูด จึงเป็นทักษะที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษมุ่งหวังในเบื้องต้นจากการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือเป็นภาษาที่สอง โดยมีลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	การส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
1. ชี้นำเสนอ (Presentation)	1. การสาธิต 2. การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน	ครูนำเสนอนิเวศใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริง โดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้าน การออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟังและฝึกพูดตามนิเวศใหม่ ตามต้นแบบการให้ตัวอย่างหรือการสาธิตจากครู โดยออกเสียงให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน 2. การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทางภาษาเดิมมาช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ	การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่อง และการแสดงท่าทาง ประกอบการพูด

ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการ เรียนรู้ภาษา เพื่อการสื่อสาร	เทคนิคการ เสริมต่อการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	การส่งเสริม ความสามารถ ในการพูด ภาษาอังกฤษ
2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)	1. การทำ กิจกรรมกลุ่ม 2. การให้ เวลาที่ เพียงพอแก่ ผู้เรียนในการ ฝึกการ สนทนา ภาษาอังกฤษ 3. การแนะนำ คำศัพท์ที่ หลากหลาย	ผู้เรียนฝึกภาษา เช่น ฝึกการพูดแลกเปลี่ยน ข้อมูล การพูดแสดงบทบาทสมมติ ฝึก ภาษาด้วยการเล่นเกม การจับคู่ภาพและ คำศัพท์ เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริม ต่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1. การทำกิจกรรม กลุ่ม อาจให้ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความโดดเดี่ยวใน การทำงาน 2. การให้เวลาที่เพียงพอแก่ ผู้เรียนในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนลองฝึกพูดและได้ฝึกอย่าง อิสระ 3. การแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ ชัดเจนขึ้น	การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่อง และการแสดง ท่าทาง ประกอบการ พูด
3. ขั้นนำไปใช้ (Production)	1. ชี้นำ 2. สะท้อนผล การเรียนเป็น ระยะเวลา 3. ให้ผู้เรียน เป็นผู้ทำ กิจกรรมอย่าง อิสระ	ผู้เรียนนำคำรูปแบบประโยคตามเนื้อหาที่ เรียนและฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็น สถานการณ์จริงด้วยตนเอง ในรูปแบบ กิจกรรมฝึกใช้ภาษาที่หลากหลาย เช่น การ เล่นเกม การทำชิ้นงาน การนำเสนอผลงาน เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการ เรียนรู้ ได้แก่ 1. ชี้นำผู้เรียนให้สามารถใช้ ภาษาได้อย่างถูกต้อง 2. สะท้อนผลการ เรียนเป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผล การสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับ ของ ผู้ร่วมสื่อสาร 3. ให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม	การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่อง และการแสดง ท่าทาง ประกอบการ พูด

ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการ เรียนรู้ภาษา เพื่อการสื่อสาร	เทคนิคการ เสริมต่อการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้	การส่งเสริม ความสามารถ ถในการพูด ภาษาอังกฤษ
อย่างอิสระ เพื่อให้รู้สึกสบายใจในการทำกิจกรรม			

บทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครูผู้สอนควรเข้าใจบทบาทหน้าที่ในแต่ละขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อความคิดออกมาได้นั้น มีความสำคัญในกระบวนการเรียนการสอน โดยผู้สอนจะต้องใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการคิดต่อเนื่อง ผู้สอนจึงมีบทบาท ดังนี้

1. บทบาทครูผู้สอน

- 1.1 ผู้สอนต้องมีส่วนร่วมและควบคุมในการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องวางแผนและเตรียมการในการจัดกิจกรรม
- 1.2 ผู้สอนต้องเตรียมการใช้ภาษาพูดกับผู้เรียน เพื่อที่จะตอบสนองและส่งเสริม ในกรณีที่ผู้เรียนไม่อาจตอบสนองการพูดหรือการถามของผู้สอนได้ในทันที
- 1.3 ผู้สอนต้องช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาในการพูด และร่วมมือช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำ และผูกประโยชน์ร่วมกับผู้เรียน
- 1.4 ในการใช้คำถามของผู้สอนต้องใช้อย่างมีระบบ คือ เริ่มจากง่ายไปสู่ยาก เพื่อผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านภาษาได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน

ข้อควรปฏิบัติ
ในการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ศึกษาคำชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจนและเข้าใจ

ศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

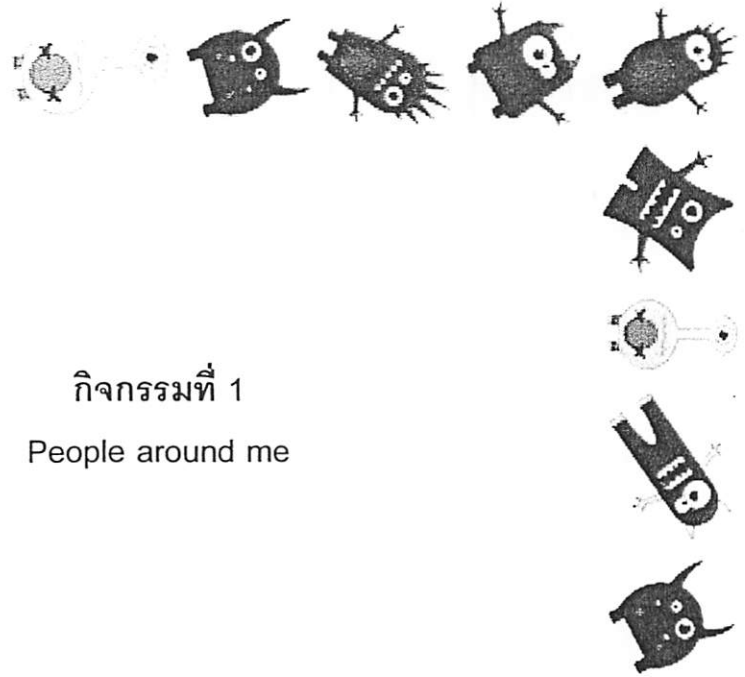
ศึกษาบทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอน

ศึกษาสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้
และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจ

เตรียมความพร้อมตามคำแนะนำของคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมที่ 1

People around me

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 รายวิชาภาษาอังกฤษ [อ 15101]
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 เวลา 4 ชั่วโมง

จุดประสงค์ของกิจกรรม

ด้านพุทธิพิสัย

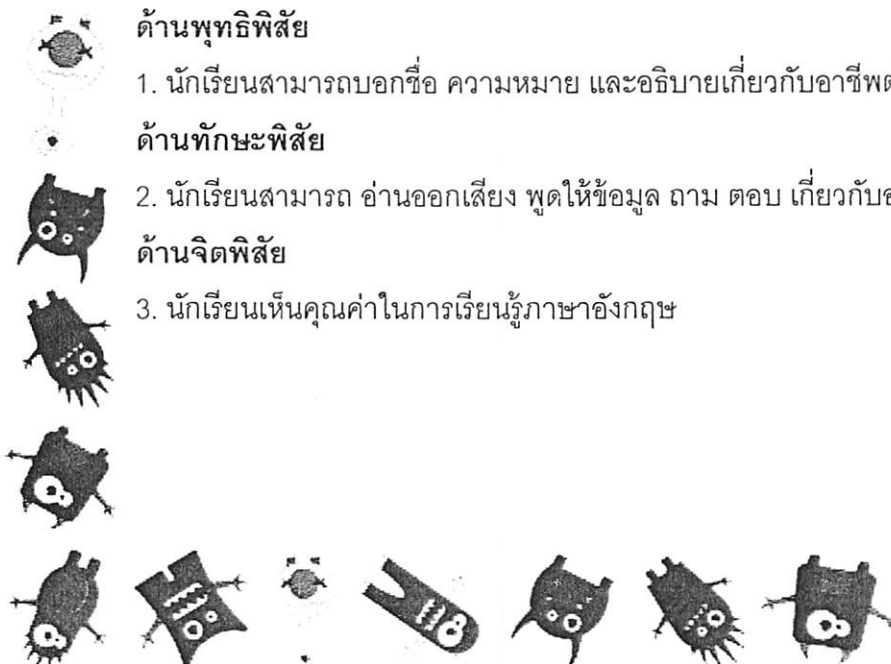
1. นักเรียนสามารถบอกชื่อ ความหมาย และอธิบายเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้

ด้านทักษะพิสัย

2. นักเรียนสามารถ อ่านออกเสียง พูดให้ข้อมูล ถาม ตอบ เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้

ด้านจิตพิสัย

3. นักเรียนเห็นคุณค่าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เวลา 1 ชั่วโมง

1. ครูนำบทเรียนโดยกล่าวถึงเรื่องอาชีพ (Job) Today, we will talk about job? Do you know what the meaning of job? For example, I am a teacher. You are the students.
2. ครูนำบัตรภาพเกี่ยวกับอาชีพให้นักเรียนดู และถามตอบ (ใบกิจกรรม 1.1)
What can you see in this picture? ...../ I can see .....
3. ครูทบทวนและแนะนำคำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับอาชีพโดยใช้บัตรภาพและบัตรคำ doctor, vet, dentist.....นักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงคำศัพท์ จดจำ และบอกความหมายตามรูปภาพ
4. ครูเปิดวิดีโอเพลง To be song ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลง <https://youtu.be/g10fJOxB9w> นักเรียนฝึกร้องเพลงและจดจำการใช้ Verb to be ให้ถูกต้องตามโครงสร้าง Subject + Verb to be นักเรียนฝึกรูปแบบประโยคให้ถูกต้อง
5. ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟังและฝึกพูดตามเนื้อหาใหม่ โดยออกเสียงให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน
6. ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทางภาษาเดิมมาช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เวลา 1 ชั่วโมง

7. ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการจัดนักเรียนให้ทำกิจกรรมกลุ่ม อาจให้นักเรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนอ่อน เพื่อช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความโดดเดี่ยวในการทำงาน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ และเปิดวิดีโอเพลง To be song ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลงเพื่อทบทวน
8. ครูสอนโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการบอกอาชีพ
Subject + Verb to be + a, an, the + noun พร้อมยกตัวอย่างประกอบ
Ex. She is a nurse. He is a doctor.
9. ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการให้เวลาที่เพียงพอแก่นักเรียนในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักเรียนลองฝึกพูดและได้ฝึกอย่างอิสระ โดยนักเรียนฝึกพูดประโยคตามรูปแบบและพูดประโยคใหม่ตามรูปแบบที่สร้างขึ้นเองโดยใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพที่เรียนมา
10. ครูนำเสนอโครงสร้างที่ใช้ในการถาม/ตอบเกี่ยวกับอาชีพโดยใช้

Verb to be และการตอบโดยใช้ Yes and No พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

Ex. Teacher : Is she a nurse?

Yes, she is.

จากนั้นใช้ภาพเดิมเพื่อถามอีกครั้ง

Teacher : Is she a teacher?

No, she isn't. She is a nurse.

นักเรียนฝึกพูดประโยคถาม/ ตอบ ตามรูปแบบที่แต่งขึ้นเองโดยใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพที่เรียนมา

11. ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น จากนั้นนักเรียนทำใบกิจกรรมที่ 1.2 เรื่อง Verb to be

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการใช้ภาษา (Production) เวลา 2 ชั่วโมง

12. ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการให้นักเรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ เพื่อให้รู้สึกสบายใจในการทำกิจกรรม โดยนักเรียนจับคู่กับเพื่อน เลือกอาชีพที่ตนชื่นชอบมา 1 อาชีพเพื่อสนทนา

A: I am a policeman.

B: I am a vet.

A: Is she/ he a policeman?

B: Yes, she/ he is. / No, she/ he isn't. She/ He is a vet.

จากนั้นนักเรียนเปลี่ยนคู่ และนำข้อมูลของคุณเดิมของตนมาเล่าให้เพื่อนฟังได้ว่า

A: She is a vet.

B: He is a policeman.

A: Is she/ he a policeman?

B: Yes, she/ he is. / No, she/he isn't. She/ He is a vet.

โดยในระหว่างที่นักเรียนจับคู่สนทนานั้น ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการชี้แนะผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

13. นักเรียน 4-5 คู่ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยในการนำเสนอ นั้น ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการสะท้อนผลการเรียนเป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับ ของผู้ร่วมสื่อสาร

14. นักเรียนจับคู่เพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์ จากนั้นนักเรียนฝึกทบทวนบทสนทนาประโยคจากภาพที่กำหนดโดยใช้โครงสร้างที่ได้เรียนมาแล้วข้างต้น
15. นักเรียนแต่ละคู่ทดสอบการพูดสนทนากับครู (worksheet 1)
16. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนสรุปการให้ข้อมูลถามตอบเกี่ยวกับอาชีพตามที่ได้เรียนมา

บัตรภาพ (flash cards)

บัตรภาพ (flash cards)

Vocabulary (คำศัพท์)	
nurse	พยาบาล
doctor	หมอ
dentist	ทันตแพทย์
vet (veterinarian)	สัตวแพทย์
teacher	ครู
police officer	ตำรวจ
postman	บุรุษไปรษณีย์
chef	หัวหน้าครัวทำอาหาร
carpenter	ช่างไม้
fisherman	ชาวประมง
pilot	นักบิน
soldier	ทหาร
bus driver	พนักงานขับรถประจำ ทาง
singer	นักร้อง

Verb to be

Verb to be เป็นคำกริยาในภาษาอังกฤษ มีความหมายว่า เป็น อยู่ คือ Verb to be ใน Present Simple Tense หรือในการพูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เราจะใช้ Verb to be (is / am / are) โดยมีวิธีการใช้ต่างกันตามประธานของประโยคดังต่อไปนี้

หลักการใช้กับประธานในประโยค

1. ถ้าประธานที่เป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 ซึ่งได้แก่ He, She, It หรือ ชื่อคนคนเดียว สัตว์ตัวเดียว และสิ่งของอันเดียวที่ถูกกล่าวถึง Verb to be ที่ใช้ คือ is

เช่น

Verb to be + Noun (คำนาม)

He is a teacher.

Lisa is a singer.

It is a cat.

Verb to be + place (สถานที่)

He is in the room.

The pencil is on the table.

Verb to be + Adjective (คำคุณศัพท์)

She is pretty.

He is kind.

It is small.

2. ถ้าประธานเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 1 (ผู้พูดคนเดียว) ซึ่งได้แก่ verb to be
ที่ใช้ คือ am

เช่น

I am a student. / I am a teacher.

I am at Home. / I am under the table.

I am tall. / I am tired.

3. ถ้าประธานเป็นพหูพจน์บุรุษ ซึ่งได้แก่ We You They หรือคนหลายคน สัตว์หลาย
ตัว และสิ่งของหลายอันที่ถูกกล่าวถึง Verb to be
ที่ใช้คือ are

เช่น

Verb to be + Noun (คำนาม)

We are nurses.

They are policeman.

Verb to be + place (สถานที่)

My father and I are in the room.

We are under the tree.

Verb to be + Adjective (คำคุณศัพท์)

They are kind.

You are very good.

การสร้างประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม

การสร้างประโยคที่มี Verb to be ให้เป็นประโยคปฏิเสธ มีวิธีการดังนี้
เติม not ลงไปในตำแหน่งที่เรียงต่อจาก Verb to be หลัง is am are

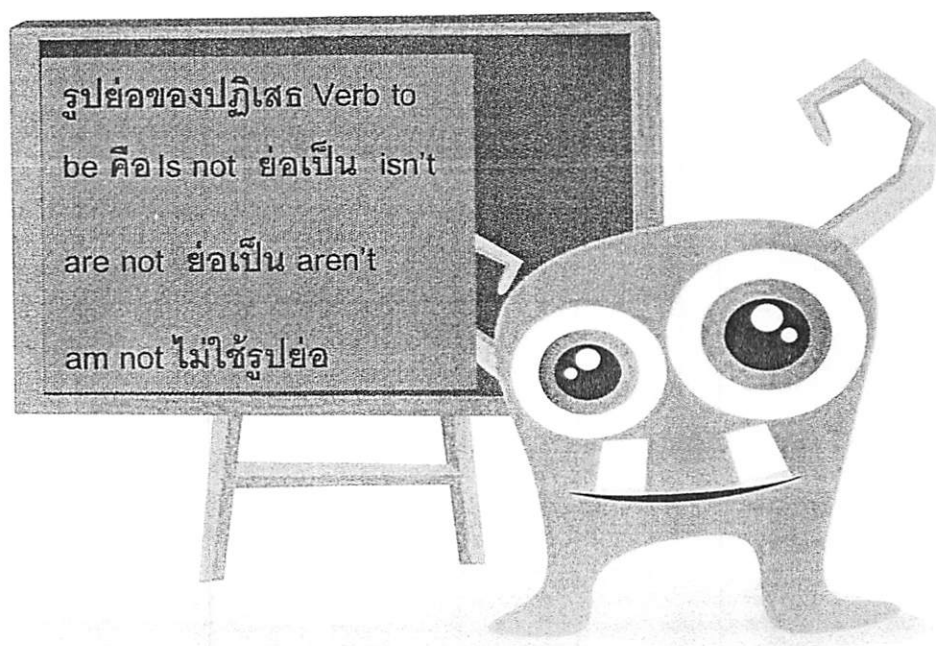
เช่น

They are not polices.

I am not a child.

He is not in the room.

Jenny is not fat.

การสร้างประโยค Verb to be ให้เป็นประโยคคำถาม มีหลักการ ดังนี้

นำ Verb to be มาวางไว้หน้าประโยคและนำประธานของประโยคมาวางเรียงต่อ Verb to be ใส่เครื่องหมายคำถาม ? หลังจากจบประโยค

เช่น

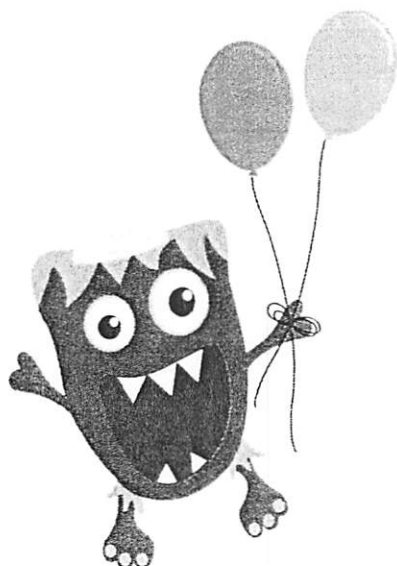
They are soldiers.   เป็น   ➔   Are they soldiers?
Yes, they are/ No, they aren't

He is a soccer player. เป็น   ➔   Is he a soccer player?
Yes, she is/ No, she isn't

He is in the room.   เป็น   ➔   Is he in the room?
Yes, he is/ No, he isn't

They are good.   เป็น   ➔   Are they good?
Yes, they are/ No, they aren't

I am a student.   เป็น   ➔   Are you a student?
Yes, I am/ No, I am not

ใบงาน
Worksheet 1

Direction: look at the picture, choose and say in English to describe the picture with the correct sentence.

1. A : Is he a pilot?

B : _____ .

ใช่ เขาเป็นนักบิน

ไม่ เขาไม่ใช่นักบิน

2. A : Is Roxy a teacher?

B : _____ .

ใช่ (Roxy)โรซี่ เป็นครู

ไม่ (Roxy)โรซี่ ไม่ใช่ครู

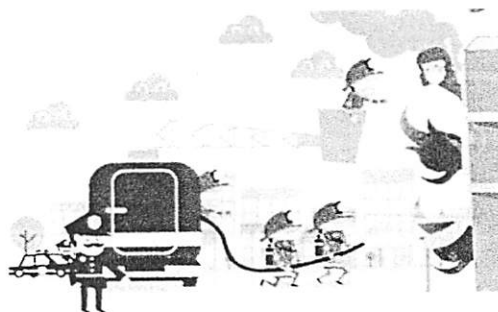

3. A : Are they firefighters?

B : _____ .

ใช่ พวกเขาเป็นนักดับเพลิง

ไม่ พวกเขาไม่ใช่ดับเพลิง

4. A : Is he a taxi driver?

B : _____ .

ใช่ เขาเป็นคนขับแท็กซี่

ไม่ เขาไม่ใช่คนขับแท็กซี่

5. A : Is she a dentist?

B : _____ .

ใช่ เธอเป็นหมอฟัน (ทันตแพทย์)

ไม่ เธอไม่ใช่หมอฟัน (ทันตแพทย์)

6. A : Is she a singer?

B : _____ .

ใช่ เธอเป็นนักร้อง

ไม่ เธอไม่ใช่ นักร้อง

**แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

กิจกรรมการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียง หรือพูด บทสนทนาที่กำหนดให้ จากนั้นให้ครูสังเกตพฤติกรรม
ของนักเรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษตามรายการประเมินที่กำหนดให้

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน					คะแนน รวม	ระดับ คุณภาพ
		ความคล่องแคล่ว	ความเข้าใจ	ปริมาณของข้อความที่ สื่อสารได้	คุณภาพของข้อความที่ สามารถนำมาสื่อสาร	ความพยายามในการ สื่อสาร		
		4	4	4	4	4	20	

หมายเหตุ
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	พูดต่อเนื่อง ราบรื่น เป็นธรรมชาติ แต่ก็ มีสะดุดเป็นบางครั้ง	โต้ตอบสนทนา ไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดยการเริ่มต้นใหม่	พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยค หรือโต้ตอบไม่ได้
2. ความเข้าใจ	สื่อความหมายได้ และใช้ศัพท์ได้ เหมาะสมในทุกสถานการณ์	สื่อความหมายได้ เป็นส่วนใหญ่ ใช้ศัพท์ได้เหมาะสม	ใช้ศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ยังใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้	ใช้คำศัพท์ผิด และโต้ตอบการสนทนาไม่ได้
3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้	ใช้ปริมาณข้อความจำนวน 1-2 ข้อความในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวน 3-4 ข้อความในการพูด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวนมากในการพูด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ไม่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร	ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้น ผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้
5. ความพยายามในการสื่อสาร	แสดงท่าทางการพูดเป็นธรรมชาติ ไม่ติดขัด เชนอายุพูดได้ตามบทบาทและสถานการณ์ สบตากับผู้ฟังอย่างมั่นใจ	แสดงท่าทางการพูดไม่เป็นธรรมชาติ ติดขัด เชนอายุเล็กน้อย พูดได้ตรงตามบทบาทและสถานการณ์ สบตากับผู้ฟังบางครั้ง	แสดงท่าทางการพูดไม่เป็นธรรมชาติ ติดขัด เชนอายุพูดไม่ตรงตามบทบาทและสถานการณ์ สบตากับผู้ฟังบางครั้ง	แสดงท่าทางการพูดไม่เป็นธรรมชาติ ติดขัด เชนอายุพูดไม่ตรงตามบทบาทและสถานการณ์ ไม่กล้าสบตากับผู้ฟัง

ระดับคุณภาพ

ดีมาก	17 - 20 คะแนน
ดี	13 - 16 คะแนน
พอใช้	9 - 12 คะแนน
ปรับปรุง	4 - 8 คะแนน

ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค
การเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

วิชาภาษาอังกฤษ (อ15101)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

หน่วยการเรียนรู้ที่ Jobs

เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง People around me

เวลา 4 ชั่วโมง

.....
มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง
ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ต 1.2 ป.5/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ต 1.2 ป.5/4 พูด/เขียนเพื่อ ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่อง

ใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดย
การพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ต 1.3 ป.5/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยค เกี่ยวกับชื่ออาชีพของบุคคลต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ทำ
ให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสาร สามารถนำเสนอและแลกเปลี่ยนข้อมูลในสถานการณ์ต่างๆ
เกี่ยวกับอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ teacher, doctor, nurse, dentist, vet, police officer, chef, postman, fisherman, carpenter, pilot, soldier, bus driver, singer
2. การใช้ Verb to be + Noun (คำนาม) He is..... / She is.....
3. การตั้งประโยคคำถาม ด้วย Verb to be Is she a .....?
/ Is he a .....?

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านพุทธิพิสัย

1. นักเรียนสามารถบอกชื่อ ความหมาย และอธิบายเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้

ด้านทักษะพิสัย

2. นักเรียนสามารถ อ่านออกเสียง พูดให้ข้อมูล ถาม ตอบ เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้

ด้านจิตพิสัย

3. นักเรียนเห็นคุณค่าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เวลา 1 ชั่วโมง

1. ครูนำบทเรียนโดยกล่าวถึงเรื่องอาชีพ (Job) Today, we will talk about job? Do you know what the meaning of job? For example, I am a teacher. You are the students.
2. ครูนำบัตรภาพเกี่ยวกับอาชีพให้นักเรียนดู และถามตอบ (ใบกิจกรรม 1.1)
What can you see in this picture? ...../ I can see .....
3. ครูทบทวนและแนะนำคำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับอาชีพโดยใช้บัตรภาพและบัตรคำ doctor, vet, dentist.....นักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงคำศัพท์ จดจำ และบอกความหมายตามรูปภาพ
4. ครูเปิดวิดีโอเพลง To be song ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลง <https://youtu.be/-g10fJOxB9w> นักเรียนฝึกร้องเพลงและจดจำการใช้ Verb to be ให้ถูกต้องตามโครงสร้าง Subject + Verb to be นักเรียนฝึกรูปแบบประโยคให้ถูกต้อง

5. ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนฟังและฝึกพูดตาม เนื้อหาใหม่ โดยออกเสียงให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในบทเรียน

6. ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทางภาษาเดิมมาช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เวลา 1 ชั่วโมง

7. ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการจัดนักเรียนให้ทำกิจกรรมกลุ่ม อาจให้นักเรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนอ่อน เพื่อช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความโดดเดี่ยวในการทำงาน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ และเปิดวิดีโอเพลง To be song ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลงเพื่อทบทวน

8. ครูสอนโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการบอกอาชีพ

Subject + Verb to be + a, an, the + noun พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

Ex. She is a nurse. He is a doctor.

9. ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการให้เวลาที่เพียงพอแก่นักเรียนในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนลองฝึกพูดและได้ฝึกอย่างอิสระ โดยนักเรียนฝึกพูดประโยคตามรูปแบบและพูดประโยคใหม่ตามรูปแบบที่แต่งขึ้นเองโดยใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพที่เรียนมา

10. ครูนำเสนอโครงสร้างที่ใช้ในการถาม/ตอบเกี่ยวกับอาชีพโดยใช้

Verb to be และการตอบโดยใช้ Yes and No พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

Ex. Teacher : Is she a nurse?

Yes, she is.

จากนั้นใช้ภาพเดิมเพื่อถามอีกครั้ง

Teacher : Is she a teacher?

No, she isn't. She is a nurse.

นักเรียนฝึกพูดประโยคถาม/ตอบ ตามรูปแบบที่แต่งขึ้นเองโดยใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพที่เรียนมา

11. ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการแนะนำคำศัพท์ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น จากนั้นนักเรียนทำใบกิจกรรมที่ 1.2 เรื่อง Verb to be

ชั่วโมงที่ 3-4

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการใช้ภาษา (Production) เวลา 2 ชั่วโมง

12. ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการให้นักเรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ เพื่อให้รู้สึกสบายใจในการทำกิจกรรม โดยนักเรียนจับคู่กับเพื่อน เลือกอาชีพที่ตนชื่นชอบมา 1 อาชีพเพื่อสนทนา

A: I am a policeman/ police officer.

B: I am a vet.

A: Is she/ he a policeman?

B: Yes, she/ he is. / No, she/ he isn't. She/ He is a vet.

จากนั้นนักเรียนเปลี่ยนคู่ และนำข้อมูลของคู่เดิมของตนมาเล่าให้เพื่อนฟังได้ว่า

A: She is a vet.

B: He is a policeman / police officer.

A: Is she/ he a policeman?

B: Yes, she/ he is. / No, she/he isn't. She/ He is a vet.

โดยในระหว่างที่นักเรียนจับคู่สนทนานั้น ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการชี้ให้ผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

13. นักเรียน 4-5 คู่ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยในการนำเสนอ นั้น ครูใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการสะท้อนผลการเรียนเป็นระยะ โดยให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับ ของผู้ร่วมสื่อสาร

14. นักเรียนจับคู่เพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์ จากนั้นนักเรียนฝึกทบทวนบทสนทนาประโยคจากภาพที่กำหนดโดยใช้โครงสร้างที่ได้เรียนมาแล้วข้างต้น

15. นักเรียนแต่ละคู่ทดสอบการพูดสนทนากับครู (worksheet 1)

16. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนสรุปการให้ข้อมูลถามตอบเกี่ยวกับอาชีพตามที่ได้เรียนมา

การวัดประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ด้านพุทธิพิสัย			
นักเรียนสามารถบอกชื่อ ความหมาย และอธิบาย เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้	ให้นักเรียนตอบ คำถามในใบกิจกรรม ที่ 1.1	เฉลยใบกิจกรรมที่ 1.1	ได้คะแนน 60 % ขึ้นไป
ด้านทักษะพิสัย			
นักเรียนสามารถ อ่านออก เสียง พูดให้ข้อมูล ถาม ตอบ เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้	ประเมินการพูด ภาษาอังกฤษ	แบบประเมิน ความสามารถในการ พูดภาษาอังกฤษ	ได้คะแนนในระดับ ดี
ด้านจิตพิสัย			
นักเรียนเห็นคุณค่าในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ให้นักเรียนตอบ คำถามในใบกิจกรรม ที่ 1.1	เฉลยใบกิจกรรมที่ 1	ได้คะแนน 60 % ขึ้นไป

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. ใบกิจกรรมที่ 1.1
2. ใบกิจกรรมที่ 1.2
3. บัตรภาพ
4. บัตรคำ
5. วีดีโอ YouTube

บันทึกหลังสอน

ผลการสอน

.....
.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ .....

(.....)

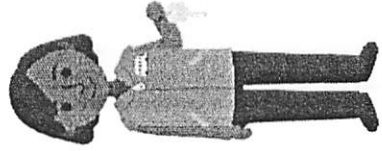
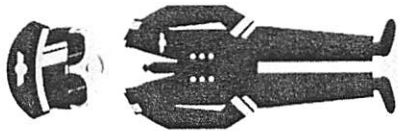
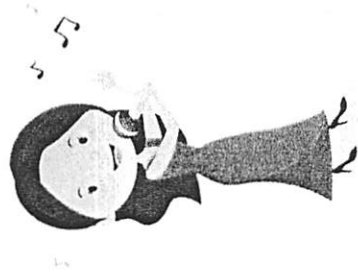
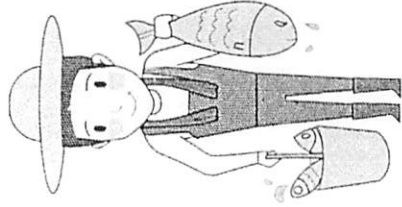
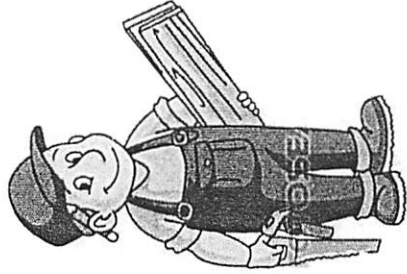
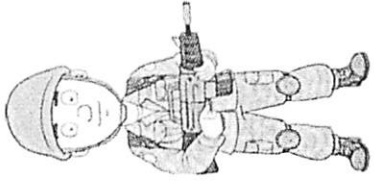
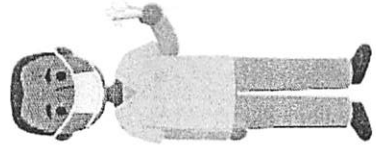
ตำแหน่ง.....

บัตรภาพ (flash cards)

บัตรภาพ (flash cards)

Vocabulary (คำศัพท์)	
nurse	พยาบาล
doctor	หมอ
dentist	ทันตแพทย์
vet (veterinarian)	สัตวแพทย์
teacher	ครู
police officer	ตำรวจ
postman	บุรุษไปรษณีย์
chef	หัวหน้าครัวทำอาหาร
carpenter	ช่างไม้
fisherman	ชาวประมง
pilot	นักบิน
soldier	ทหาร
bus driver	พนักงานขับรถประจำ ทาง
singer	นักร้อง

Verb to be

Verb to be เป็นคำกริยาในภาษาอังกฤษ มีความหมายว่า เป็น อยู่ คือ Verb to be ใน Present Simple Tense หรือในการพูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เราจะใช้ Verb to be (is / am / are) โดยมีวิธีการใช้ต่างกันตามประธานของประโยคดังต่อไปนี้

หลักการใช้กับประธานในประโยค

1. ถ้าประธานที่เป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 ซึ่งได้แก่ He, She, It หรือ ชื่อคนคนเดียว สัตว์ตัวเดียว และสิ่งของอันเดียวที่ถูกกล่าวถึง Verb to be ที่ใช้ คือ is

เช่น

Verb to be + Noun (คำนาม)

He is a teacher.

Lisa is a singer.

It is a cat.

Verb to be + place (สถานที่)

He is in the room.

The pencil is on the table.

Verb to be + Adjective (คำคุณศัพท์)

She is pretty.

He is kind.

It is small.

2. ถ้าประธานเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 1 (ผู้พูดคนเดียว) ซึ่งได้แก่ verb to be ที่ใช้ คือ am

เช่น

I am a student. / I am a teacher.

I am at Home. / I am under the table.

I am tall. / I am tired.

3. ถ้าประธานเป็นพหูพจน์บุรุษ ซึ่งได้แก่ We You They หรือคนหลายคน สัตว์หลายตัว และสิ่งของหลายอันที่ถูกกล่าวถึง Verb to be ที่ใช้คือ are

เช่น

Verb to be + Noun (คำนาม)

We are nurses.

They are policeman.

Verb to be + place (สถานที่)

My father and I are in the room.

We are under the tree.

Verb to be + Adjective (คำคุณศัพท์)

They are kind.

You are very good.

การสร้างประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม

การสร้างประโยคที่มี Verb to be ให้เป็นประโยคปฏิเสธ มีวิธีการดังนี้
เติม not ลงไปในตำแหน่งที่เรียงต่อจาก Verb to be หลัง is am are

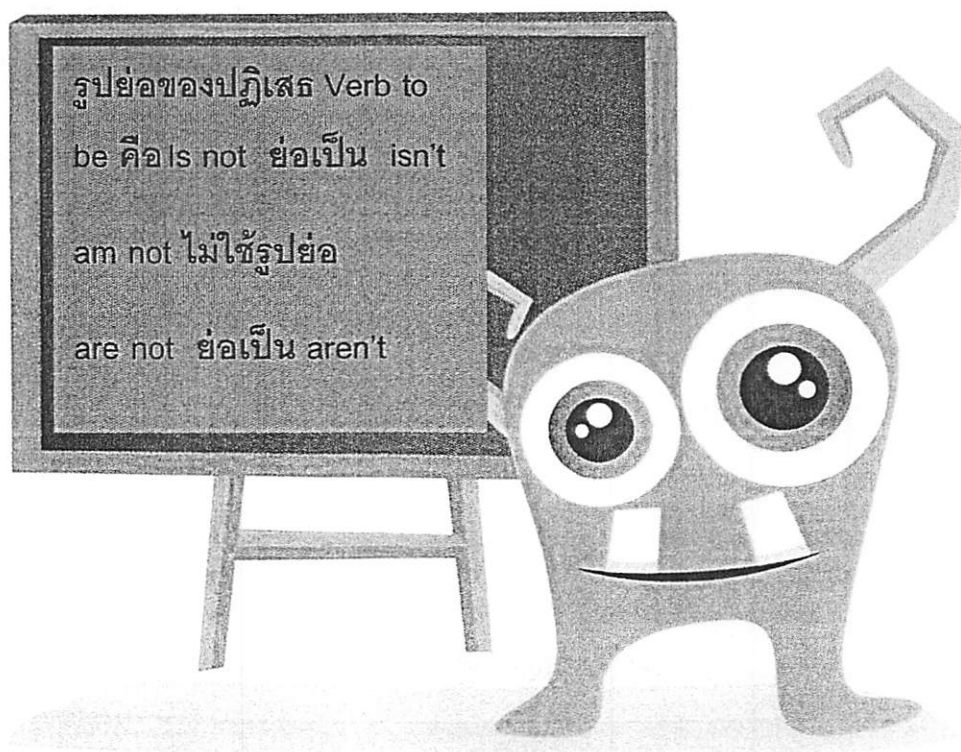
เช่น

They are not polices.

I am not a child.

He is not in the room.

Jenny is not fat.

การสร้างประโยค Verb to be ให้เป็นประโยคคำถาม มีหลักการ ดังนี้

นำ Verb to be มาวางไว้หน้าประโยคและนำประธานของประโยคมาวางเรียงต่อ Verb to be ใส่เครื่องหมายคำถาม ? หลังจากจบประโยค

เช่น

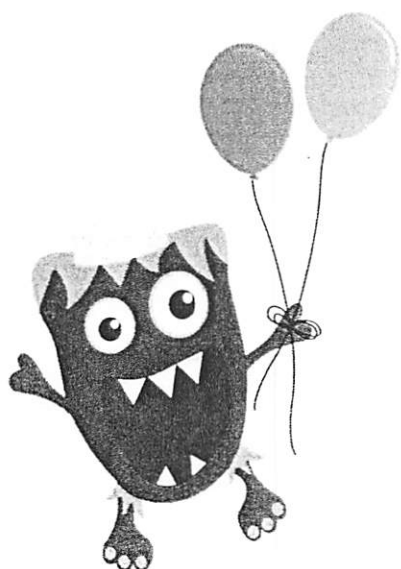
They are soldiers.   เป็น   ➔   Are they soldiers?
Yes, they are/ No, they aren't

He is a soccer player.   เป็น   ➔   Is he a soccer player?
Yes, she is/ No, she isn't

He is in the room.   เป็น   ➔   Is he in the room?
Yes, he is/ No, he isn't

They are good.   เป็น   ➔   Are they good?
Yes, they are/ No, they aren't

I am a student.   เป็น   ➔   Are you a student?
Yes, I am/ No, I am not

ใบงาน
Worksheet 1

Direction: look at the picture, choose and say in English to describe the picture with the correct sentence.

1. A : Is he a pilot?

B : _____ .

ใช่ เขาเป็นนักบิน

ไม่ เขาไม่ใช่นักบิน

2. A : Is Roxy a teacher?

B : _____ .

ใช่ (Roxy) ไรซี่ เป็นครู

ไม่ (Roxy) ไรซี่ ไม่ใช่ครู

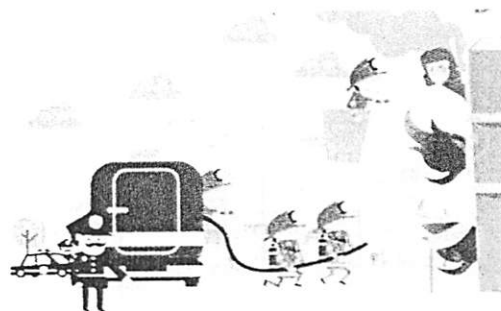

3. A : Are they firefighters?

B : _____ .

ใช่ พวกเขาเป็นนักดับเพลิง

ไม่ พวกเขาไม่ใช่ดับเพลิง

4. A : Is he a taxi driver?

B : _____ .

ใช่ เขาเป็นคนขับแท็กซี่

ไม่ เขาไม่ใช่คนขับแท็กซี่

5. A : Is she a dentist?

B : _____ .

ใช่ เธอเป็นหมอฟัน (ทันตแพทย์)

ไม่ เธอไม่ใช่หมอฟัน (ทันตแพทย์)

6. A : Is she a singer?

B : _____ .

ใช่ เธอเป็นนักร้อง

ไม่ เธอไม่ใช่นักร้อง

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	พูดต่อเนื่อง ราบรื่น เป็นธรรมชาติ แต่ก็ มีสะดุดเป็นบางครั้ง	โต้ตอบสนทนา ไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดยการเริ่มต้นใหม่	พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยค หรือโต้ตอบไม่ได้
2. ความเข้าใจ	สื่อความหมายได้ และใช้ศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์	สื่อความหมายได้ เป็นส่วนใหญ่ ใช้ศัพท์ที่เหมาะสม	ใช้ศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ยังใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้	ใช้คำศัพท์ผิด และโต้ตอบการสนทนาไม่ได้
3. ปริมาณของข้อความที่สื่อสารได้	ใช้ปริมาณข้อความจำนวน 1-2 ข้อความในการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวน 3-4 ข้อความในการพูด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ปริมาณข้อความจำนวนมากในการพูด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ	ไม่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร	ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้น ผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้
5. ความพยายามในการสื่อสาร	แสดงท่าทางการพูดเป็นธรรมชาติ ไม่ติดขัด เชนอายุพูดได้ตามบทบาทและสถานการณ์ สบตากับผู้ฟังอย่างมั่นใจ	แสดงท่าทางการพูดไม่เป็นธรรมชาติ ติดขัด เชนอายุเล็กน้อย พูดได้ตรงตามบทบาทและสถานการณ์ สบตากับผู้ฟังบางครั้ง	แสดงท่าทางการพูดไม่เป็นธรรมชาติ ติดขัด เชนอายุพูดไม่ตรงตามบทบาทและสถานการณ์ สบตากับผู้ฟังบางครั้ง	แสดงท่าทางการพูดไม่เป็นธรรมชาติ ติดขัด เชนอายุพูดไม่ตรงตามบทบาทและสถานการณ์ ไม่กล้าสบตากับผู้ฟัง

ระดับคุณภาพ

ดีมาก	17 - 20 คะแนน
ดี	13 - 16 คะแนน
พอใช้	9 - 12 คะแนน
ปรับปรุง	4 - 8 คะแนน

ภาคผนวก ข แสดงผลการศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 15 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นักเรียนคนที่	คะแนนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ			คะแนนจากการ ทดสอบหลัง เรียน 20
	กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	
	20	20	20	
1	13	15	17	14
2	12	16	18	16
3	12	16	17	15
4	13	16	17	16
5	13	16	17	16
6	13	15	16	15
7	13	16	17	16
8	12	16	17	15
9	13	16	17	16
รวม	114	142	153	139
เฉลี่ย	12.67	15.78	17.00	15.44
เฉลี่ยร้อยละ	63.33	78.89	85.00	77.22
E1/E2		75.74		77.22

ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถในการพูด
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถในการ
พูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นักเรียนคนที่	ผู้ประเมินคนที่ 1 (20)	ผู้ประเมินคนที่ 2 (20)	Inter-rater Cronbach' Alpha
1	17	17	0.900
2	18	18	
3	17	17	
4	17	18	
5	17	17	
6	16	16	
7	17	17	
8	17	17	
9	17	17	

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	เพียงขวัญ สีนาคม
วัน เดือน ปีเกิด	29 มิถุนายน 2529
ที่อยู่ปัจจุบัน	134/1 หมู่ 2 ตำบลช่อแฮ อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2552 ศศ.บ. ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2556 ตำแหน่งครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านศรีทอง สพป.นครสวรรค์ เขต 2 ตำบลลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. 2558 ถึงปัจจุบัน ตำแหน่งครูโรงเรียนบ้านเด่นสำโรง สพป. อุตรดิตถ์เขต 1 อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์